

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 230

38e jaargang

4 september 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 230/01	E-2052/94 van Karl-Heinz Florenz aan de Commissie Betreft: Gifwolke boven Moers (aanvullend antwoord)	1
95/C 230/02	E-2181/94 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Mogelijk misbruik van gelden uit het EFRO voor de aanleg van een golfbaan in Brunssum im Zuid-Limburg (aanvullend antwoord)	2
95/C 230/03	E-2325/94 van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm aan de Raad Betreft: Export van levende dieren	2
95/C 230/04	E-2498/94 van Sir Jack Stewart-Clark aan de Raad Betreft: Vervoer van levende dieren	2
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2325/94 en E-2498/94	2
95/C 230/05	E-45/95 van Arie Oostlander aan de Raad Betreft: Voorlichtingsbeleid van de Raad	3
95/C 230/06	E-399/95 van Jens-Peter Bonde aan de Raad Betreft: Maatregelen inzake openheid	4
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-45/95 en E-399/95	4
95/C 230/07	E-158/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Actieplan voor werkgelegenheid	5
95/C 230/08	E-180/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Balans van de toepassing van het sociaal handvest, goedgekeurd in 1989	6

NL

Prijs: 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/09	E-229/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Communautair initiatiefprogramma	6
95/C 230/10	E-246/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Een enkele Europese munt	7
95/C 230/11	E-250/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Wegvervoer	7
95/C 230/12	E-258/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Frans voorzitterschap en het regionaal beleid	7
95/C 230/13	E-293/95 van José Apolinário aan de Raad Betreft: Doorzichtigheid besluitname van de Raad	8
95/C 230/14	E-396/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Selectie van projecten in het kader van het communautaire initiatief Urban	8
95/C 230/15	E-430/95 van Michel Rocard aan de Raad Betreft: Werktijd	8
95/C 230/16	E-455/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Steun voor de oprichting van producentenorganisaties — Portugal	9
95/C 230/17	E-516/95 van John McCartin aan de Commissie Betreft: Communautaire bestekken in Ierland	9
95/C 230/18	E-566/95 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Kandidatuur van Menorca als zetel voor het toekomstige Europese Agentschap voor toerisme	10
95/C 230/19	E-568/95 van Carlos Robles Piquer aan de Raad Betreft: Aanwezigheid van de Europese Unie voor de verschillende regionale groeperingen die op wereldniveau worden opgericht	10
95/C 230/20	E-578/95 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Eén munt voor de visueel gehandicapten	11
95/C 230/21	E-600/95 van María Izquierdo Rojo aan de Raad Betreft: Aanvaarding van de verantwoordelijkheid voor de te verwachten moeilijkheden tijdens het komende visseizoen voor tonijn	11
95/C 230/22	E-618/95 van Olli Rehn, Mirja Rynnänen, Karl-Erik Olsson, Timo Järvilahti, Karin Starrin, Elisabeth Rehn en Hadar Cars aan de Raad Betreft: Voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende vaststelling van de maximaal toegestane gewichten en afmetingen van wegvoertuigen van meer dan 3,5 ton die binnen de Gemeenschap aan het verkeer deelnemen	12
95/C 230/23	P-859/95 van Per Stenmarck aan de Raad Betreft: Lengte van Zweedse vrachtwagens	12
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-618/95 en P-859/95	12
95/C 230/24	E-625/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Milieuonderwijs	13
95/C 230/25	E-695/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de financiële controle	13

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/26	E-720/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van begrotingszaken, 1994	13
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-695/95 en E-720/95	14
95/C 230/27	E-705/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de betrekkingen met het Europees Parlement, 1994	14
95/C 230/28	E-713/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van institutionele vraagstukken en de Inter-gouvernementele Conferentie, 1994	14
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-705/95 en E-713/95	14
95/C 230/29	E-763/95 van Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: EG-subsidie voor Hamburg (aanvullend antwoord)	14
95/C 230/30	E-772/95 van Mark Killilea aan de Raad Betreft: Discriminatie op grond van nationaliteit van een dienstverrichter die ingezetene van de Europese Unie is	15
95/C 230/31	E-871/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Grensoverschrijdende milieu-effecten in Emlichheim-Schoonebeek	15
95/C 230/32	E-876/95 van Terence Wynn aan de Commissie Betreft: Tabak	16
95/C 230/33	E-883/95 van Per Gahrton aan de Commissie Betreft: Openbaarheid van bestuur	16
95/C 230/34	E-886/95 van Arie Oostlander aan de Raad Betreft: Toepassing concept „veilige derde landen” in asielbeleid	17
95/C 230/35	E-935/95 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: NAFO-TAC's voor zwarte heilbot	17
95/C 230/36	E-945/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Communautaire maatregelen ten aanzien van het aan de ketting leggen van vissersschepen	18
95/C 230/37	E-955/95 van Mark Watts aan de Raad Betreft: Beperkende bepalingen inzake dierproeven	18
95/C 230/38	E-957/95 van Mark Watts aan de Raad Betreft: Dierproeven ten behoeve van cosmetische producten	19
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-955/95 en E-957/95	19
95/C 230/39	E-960/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Visserij in de Middellandse Zee	19
95/C 230/40	E-969/95 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Ecologische waterkwaliteit	20
95/C 230/41	E-980/95 van Helena Torres Marques aan de Raad Betreft: Gelijke rechten en kansen voor mannen en vrouwen	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/42	E-985/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Raad Betreft: Annulering van een algemeen vergelijkend onderzoek	20
95/C 230/43	E-1009/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Naturalisatiewetgeving in de EU-Lid-Statens	21
95/C 230/44	E-1012/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Structurele steunmaatregelen in het kader van het operationele landbouwprogramma van het tweede communautair bestek-Portugal (1994—1999) in de Algarve	22
95/C 230/45	E-1042/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Criteria voor het meten van werkloosheid	22
95/C 230/46	P-1056/95 van Joan Colom i Naval aan de Commissie Betreft: Uit de markt nemen van kastomaten	22
95/C 230/47	E-1057/95 van Rosemarie Wemheuer aan de Commissie Betreft: EU-steun voor kuuroord in Griekenland	23
95/C 230/48	E-1072/95 van Michel Rocard aan de Raad Betreft: Verkorting en reorganisatie van de werktijd	24
95/C 230/49	P-1083/95 van Michl Ebner aan de Raad Betreft: Vrij verkeer van personen tussen de Lid-Statens	24
95/C 230/50	E-1096/95 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: De manier waarop Frankrijk de Overeenkomst inzake de repatriëring van veroordeelden toepast	24
95/C 230/51	E-1106/95 van José Valverde López aan de Raad Betreft: Herstructureringsplan voor het stelsel van landbouwenquêtes in Spanje	25
95/C 230/52	E-1107/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Communautaire statistiek inzake onderzoek, ontwikkeling en innovatie	25
95/C 230/53	P-1117/95 van Fernando Pérez Royo aan de Commissie Betreft: Belastingvoordelen in Baskenland en Navarra	26
95/C 230/54	E-1131/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Internet en openbare zeden	26
95/C 230/55	E-1136/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Vaststelling van het totale vangstquotum (TAC) en verdeling van de nationale quota voor ansjovis	27
95/C 230/56	E-1137/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Communautair initiatief Urban — indiening van aanvragen	28
95/C 230/57	P-1138/95 van Inga-Britt Johansson aan de Commissie Betreft: De toestand van het milieu in het Kattegat en de gevolgen voor de positie van de vissers op de Zweedse westkust	28
95/C 230/58	E-1168/95 van Yannis Kranidiotis aan de Raad Betreft: Programma tot herstel van de Griekse textielindustrie	29

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/59	E-1180/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Toegang tot de „informatica-snelwegen” voor perifere regio’s	29
95/C 230/60	E-1181/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Politiek ten gunste van het verenigingsleven	30
95/C 230/61	E-1191/95 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Communautair posteriebeleid	31
95/C 230/62	E-1199/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Europese Visserij-assemblée	31
95/C 230/63	E-1205/95 van Lilli Gyldenkilde aan de Commissie Betreft: Thermie II	32
95/C 230/64	E-1229/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Compensatie voor vissersboten voor vertragingen bij het toekennen van vergunningen	32
95/C 230/65	E-1255/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Voor lichamelijk gehandicapte ambtenaren bestemde posten	33
95/C 230/66	E-1258/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Werken in „Flisvos” (Athene)	33
95/C 230/67	E-1270/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Migratie en armoede	34
95/C 230/68	E-1271/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Landmijnen	35
95/C 230/69	E-1277/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Uitbuiting van buitenlands huishoudelijk personeel	35
95/C 230/70	E-1306/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Gebruik van het Grieks	35
95/C 230/71	E-1311/95 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Communautaire fondsen voor beroepsopleiding in de visserijsector	36
95/C 230/72	E-1348/95 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Opleiding van ambtenaren van de Commissie tot milieukundige	37
95/C 230/73	E-1351/95 van Friedrich Wolf aan de Commissie Betreft: Honoraria voor leden van de Commissie	37
95/C 230/74	E-1377/95 van Alexander Langer aan de Commissie Betreft: Proefboringen van de AGIP in het Parco del Ticino (I) — risico’s voor het milieu	38
95/C 230/75	E-1381/95 van Bernie Malone aan de Commissie Betreft: Informatie over de Europese Unie in minderheidstalen	38
95/C 230/76	E-1399/95 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Sollicitatiecriteria	39
95/C 230/77	E-1419/95 van Ingo Friedrich aan de Commissie Betreft: Schietbaan in het Berlaymont-gebouw	39

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/78	E-1440/95 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Reiskostenvergoeding voor talenonderwijs	40
95/C 230/79	E-1444/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Opleiding in de audiovisuele sector	40
95/C 230/80	E-1452/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Heropvoedingscentra van de Guatemalteekse overheid	40
95/C 230/81	E-1458/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Handel in verdovende middelen in de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	41
95/C 230/82	E-1465/95 van James Moorhouse aan de Commissie Betreft: Koolmonoxydevergiftiging als gevolg van vaste-brandstofinstallaties	41
95/C 230/83	E-1469/95 van Christiane Taubira-Delannon aan de Commissie Betreft: Bosbouw door multinationale ondernemingen in Suriname (een van de landen van de ACS-EEG-conventie)	42
95/C 230/84	E-1495/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Tropisch regenwoud in Suriname	42
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1469/95 en E-1495/95	42
95/C 230/85	E-1476/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Buitenlandse schuld van Nicaragua	43
95/C 230/86	E-1477/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Aanvallen op Spaanse vrachtwagens in Frankrijk	43
95/C 230/87	E-1493/95 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Onnodig dierenleed door vereiste herregistratie van produkten	44
95/C 230/88	P-1503/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen discriminerende inbeslagneming	44
95/C 230/89	E-1504/95 van Edith Müller aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de invoering van de verpleegkostenverzekering in Duitsland voor grensarbeiders	45
95/C 230/90	E-1508/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Toestemming Euratom voor de invoer van lithium 6 naar München	45
95/C 230/91	P-1515/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Fraude in de tabakssector	46
95/C 230/92	E-1519/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Gevaarlijke nucleaire experimenten	46
95/C 230/93	E-1522/95 van Nuala Ahern aan de Commissie Betreft: Uitbreiding bereik en doeltreffendheid van nucleaire beschermingsmaatregelen	47
95/C 230/94	P-1526/95 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Gebruik door werknemers van auto's van de zaak, die het eigendom zijn van en geregistreerd staan op naam van een bedrijf dat gevestigd is in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat waar de werknemer woonachtig is	47

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/95	E-1529/95 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Bescherming van fossielen	48
95/C 230/96	E-1532/95 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Bescherming van de monniksrob	48
95/C 230/97	E-1535/95 van Gary Titley aan de Commissie Betreft: Kosten voor de Europese Unie van Noorwegens verzoek om toetreding	49
95/C 230/98	E-1541/95 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door Italië van de richtlijn betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt	49
95/C 230/99	E-1548/95 van Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar officiële klachten	50
95/C 230/100	E-1553/95 van Francesco Baldarelli aan de Commissie Betreft: Overeenkomst Sabena/Swiss-Air	50
95/C 230/101	P-1556/95 van Edith Müller aan de Commissie Betreft: Uitvoering van begrotingspost B 6-7142	50
95/C 230/102	P-1557/95 van Catherine Lalumière aan de Commissie Betreft: Sociale-zekerheidsregeling voor werknemers in de koopvaardij- en visserijsector	51
95/C 230/103	P-1566/95 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Door de Commissie voorziene controlemaatregelen voor de visserij met het oog op de komende tonijnvangst	52
95/C 230/104	E-1586/95 van Jean-Claude Martinez aan de Commissie Betreft: Invoer van Amerikaanse wijnen in de Europese Unie	52
95/C 230/105	E-1597/95 van Carlo Casini, Pierluigi Castagnetti, Gerardo Bianco, Giovanni Burtone, Maria Colombo Svevo, Giampaolo D'Andrea, Michl Ebner, Livio Filippi, Antonio Graziani, Danilo Poggiolini, Carlo Secchi en Mariotto Segni aan de Commissie Betreft: Teruggave van de gebouwen van de Grieks-katholieke kerk in Roemenië	53
95/C 230/106	P-1598/95 van John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Bescherming van de visserij in Ierland	53
95/C 230/107	P-1606/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Hagelschade in Griekenland	54
95/C 230/108	E-1610/95 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: In gebreke blijven van Italië	54
95/C 230/109	E-1631/95 van Markus Ferber aan de Commissie Betreft: EU-subsidies voor onderzoek	55
95/C 230/110	E-1636/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Zonnebrandcrèmes	55
95/C 230/111	E-1640/95 van Amedeo Amadeo en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Preventie van aids en andere besmettelijke ziekten	55
95/C 230/112	E-1641/95 van Amedeo Amadeo en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Preventie van aids en andere besmettelijke ziekten	56

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 230/113	P-1651/95 van Alain Pompidou aan de Commissie Betreft: Interne markt voor elektriciteit	56
95/C 230/114	E-1654/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Onderhandelingen over een multilaterale overeenkomst op het gebied van de investeringen — status van waarnemer voor China in het secretariaat van de WHO	57
95/C 230/115	E-1655/95 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Toetreding van China tot de WHO	57
95/C 230/116	E-1690/95 van Petrus Cornelissen, Frits Castricum, Florus Wijsenbeek, Nel van Dijk en Leen van der Waal aan de Commissie Betreft: Ontheffingen hoofdstuk II-toestellen	58
95/C 230/117	E-1698/95 van Christiane Taubira-Delannon aan de Commissie Betreft: Evaluatie van de resultaten van de speciale patrouillegroep drugs voor de economie van de overzeese departementen	58
95/C 230/118	E-1709/95 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Structurele steun voor Cantabrië	58
95/C 230/119	P-1727/95 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Statuut van het personeel van de Europese Gemeenschappen	59
95/C 230/120	P-1741/95 van Frode Kristoffersen aan de Commissie Betreft: Steun van de Commissie voor de humanitaire acties in Bosnië-Herzegovina	59
95/C 230/121	E-1750/95 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Russisch-joodse gevangene — Seymon Vladilenovitsch Livshits	60
95/C 230/122	E-1786/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Lijst algemene preferenties	60
95/C 230/123	P-1811/95 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Toewijzing van ESF-kredieten aan Portugal in 1995	61
95/C 230/124	E-1832/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Toetreding van nieuwe landen tot de EER	61
95/C 230/125	P-1922/95 van Christof Tannert aan de Commissie Betreft: Het recht op dienstweigering en vervangende burgerdienst in Frankrijk en de dienst- weigeraars Alain Cazaux en Pierre Serres	61
95/C 230/126	E-1942/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Projecten op milieugebied in Spanje, gefinancierd in het kader van het Cohesie- financieringsinstrument en het Cohesiefonds	62
95/C 230/127	E-2026/95 van Klaus Rehder aan de Commissie Betreft: Burgerdienst in de Europese Unie	62

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2052/94

van Karl-Heinz Florenz (PPE)

aan de Commissie

*(3 oktober 1994)**(95/C 230/01)**Betreft: Gifwolk boven Moers*

In de nacht van 24 op 25 maart 1994 is brand uitgebroken in een Nederlands bedrijf te Roermond dat isolatiemateriaal maakt. Een donkere, sterk ruikende wolk dreef over de steden Krefeld, Viersen en Duisburg. De brand is door het bedrijf pas na het blussen gemeld. Zoals pas naderhand kon worden nagegaan, zou bij de brand een fenolverbinding zijn vrijgekomen, die in lichte mate het zeer giftige formaldehyde zou hebben bevat. Tot op heden is niet bekend of gevaar voor de gezondheid dreigde.

1. Waarom is de brand niet gemeld?
2. Kan nu nog worden vastgesteld of de vrijgekomen stoffen schadelijk waren?
3. Heeft het bedrijf in Roermond nationaal of Europees recht geschonden door de brand niet aan de autoriteiten te melden?
4. Welke preventieve maatregelen kunnen in geval van grensoverschrijdende milieurisico's ter bescherming van de bevolking worden getroffen?

Aanvullend antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie*(13 juni 1995)*

In aanvulling op haar antwoord van 31 oktober 1994 kan de Commissie nu nadere informatie geven. De Nederlandse instanties bevestigen dat de fabriek voor de productie van isolatiemateriaal te Roermond ten tijde van de brand (24 en 25 maart 1994) niet viel onder de bepalingen van artikel 5 van Richtlijn 82/501/EEG van de Raad ⁽¹⁾. Bovendien werd

de brand niet beschouwd als een zwaar ongeval in de zin van artikel 1 van de richtlijn. De Commissie wijst in dit verband op het volgende:

1. De brand werd door de fabrikant niet bij de Nederlandse instanties gemeld omdat hij niet als een zwaar ongeval werd beschouwd.
2. De Nederlandse instanties bevestigen dat er, wanneer het in de fabriek te Roermond vervaardigde isolatiemateriaal is verbrand, formaldehyde kan zijn vrijgekomen. Daar het ongeval niet als een zwaar ongeval werd beschouwd, zijn er geen mechanismen in werking gezet om de samenstelling van de gifwolk te bepalen.
3. Aangezien het ongeval niet als een zwaar ongeval werd beschouwd, heeft het Roermondse bedrijf artikel 10 van Richtlijn 82/501/EEG inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten (de Seveso-richtlijn) niet overtreden; in dit artikel is bepaald dat fabrikanten, zodra zich een zwaar ongeval voordoet, de bevoegde instanties daarvan onmiddellijk op de hoogte moeten brengen.
4. Ten aanzien van grensoverschrijdende milieuverontreiniging ten gevolge van zware ongevallen is in artikel 8, lid 2, van de Seveso-richtlijn bepaald dat de betrokken Lid-Staten de andere betrokken Lid-Staten dezelfde inlichtingen moeten verstrekken als die welke zij aan hun eigen onderdanen verstrekken, zulks als uitgangspunt voor ieder noodzakelijk overleg in het kader van hun bilaterale betrekkingen. Dergelijke informatie moet worden verstrekt aan de personen die kunnen worden getroffen door een zwaar ongeval ten gevolge van een industriële activiteit waarvan overeenkomstig artikel 5 van de Seveso-richtlijn kennis is gegeven, en betreft de veiligheidsmaatregelen en de wijze waarop deze personen zich bij een ongeval dienen te gedragen. Bij het bewuste incident zou dit echter niet relevant zijn geweest.

⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 5. 8. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2181/94

van Nel van Dijk (V)
aan de Commissie
(21 oktober 1994)
(95/C 230/02)

Betreft: Mogelijk misbruik van gelden uit het EFRO voor de aanleg van een golfbaan in Brunssum im Zuid-Limburg

In antwoord op mijn schriftelijke vraag E-1825/94 ⁽¹⁾ heeft de Commissie meegedeeld dat zij zal nagaan of de aanleg van een golfbaan en de bouw van een hotel te Brunssum zijn uitgevoerd overeenkomstig de beschikking van 15 maart 1989 tot steunverlening uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en de communautaire voorschriften met betrekking tot openbare aanbesteding.

1. Kan de Commissie mij vertellen hoe lang dit onderzoek naar verwachting gaat duren?
2. Kan de Commissie mij toezeggen dat zij mij op de hoogte zal brengen van de conclusies van dit onderzoek, en van de stappen die zij eventueel naar aanleiding hiervan zal nemen?

⁽¹⁾ PB nr. C 30 van 6. 2. 1995, blz. 23.

**Aanvullend antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(30 mei 1995)

Ten verfolge op haar antwoord van 16 december 1994 wenst de Commissie het geachte Parlementslid te informeren over de stand van zaken op dit moment.

Nadat de Commissie het eindverslag over het programma voor oostelijk Zuid-Limburg had ontvangen, heeft zij de Lid-Staat om aanvullende informatie verzocht. Deze informatie is onlangs ontvangen en wordt nu bestudeerd. De Commissie zal erop toezien dat de kredieten uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling worden besteed overeenkomstig de verordeningen betreffende de Structuurfondsen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2325/94
van Carles-Alfred Gasòliba i Böhm (ELDR)
aan de Raad
(16 november 1994)
(95/C 230/03)

Betreft: Export van levende dieren

Kan de Raad bevestigen dat het huidige communautaire subsidiestelsel in het kader van het gemeenschappelijk

landbouwbeleid tot gevolg heeft dat de export van levende dieren goedkoper is dan de export van vlees? Is de Raad ervan op de hoogte dat dit beleid inhoudt dat slachtdieren die het grondgebied van de Unie verlaten, tijdens hun transport een buitengewoon wrede behandeling ondergaan en dat veel dieren, aangekomen op de plaats van bestemming, vooral landen in het Nabije en Midden-Oosten, met een hijskraan moeten worden „gelost” omdat zij niet meer rechtop kunnen staan?

Is de Raad voornemens maatregelen te treffen om iets aan deze situatie te doen, bijvoorbeeld door een grens te stellen aan het vervoer van dieren tussen de boerderij en het abattoir?

Zou deze laatste maatregel niet aanbevelenswaardig zijn met het oog op

- het welzijn van de dieren,
- de moeilijke economische situatie waarin veel Europese slachthuizen verkeren, en
- het tekort aan leer en ruwe huiden, waarover de leerindustrie in de Europese Unie niet ophoudt te klagen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2498/94

van Sir Jack Stewart-Clark (PPE)
aan de Raad
(31 januari 1995)
(95/C 230/04)

Betreft: Vervoer van levende dieren

Kan de Raad meedelen wanneer in de gehele Europese Unie een limiet van maximaal acht uur zal worden ingevoerd voor het vervoer van levende, voor de slacht bestemde dieren? Het Europees Parlement heeft voortdurend op een dergelijke maatregel aangedrongen.

Kan de Raad in zijn antwoord duidelijk meedelen waarom tot dusver over dit thema geen overeenstemming is bereikt?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-2325/94 en E-2498/94**
(20 juli 1995)

1. Wat betreft het verband tussen de restituties voor levende dieren en voor geslachte dieren, ziet de situatie er als volgt uit: bij de aanneming van Verordening (EEG) nr. 805/68 ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 ⁽²⁾, houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees, heeft de Raad voorzien in de mogelijkheid om bij de uitvoer naar derde landen een restitutie toe te kennen die gelijk is aan het verschil tussen de prijzen in de Gemeenschap en de prijzen op de wereldmarkt. Doel van deze bepalingen was onder meer de deelneming van de Gemeenschap aan de internationale vleeshandel te verzekeren en de communautaire markt te stabiliseren, met name door te voorkomen dat de prijschommelingen op de

wereldmarkt repercussies zouden hebben op de binnen de Gemeenschap toegepaste prijzen.

Afgezien echter van enkele korte perioden in 1993 waarin de restitutie voor volwassen mannelijke runderen verhoogd werd om aan bijzondere marktsituaties het hoofd te bieden, is de verhouding tussen de restituties voor levende volwassen mannelijke runderen en de restituties voor geslachte dieren de jongste jaren nagenoeg dezelfde gebleven.

Bovendien heeft de Commissie, gezien de gezonde situatie van de rundvleesmarkt in de Gemeenschap en de stopzetting van de openbare interventieaankopen sedert het najaar van 1993, in april de restituties uitsluitend voor levende volwassen runderen verlaagd.

2. Wat het transport van levende dieren betreft, heeft de Raad er altijd naar gestreefd de omstandigheden van dit vervoer te verbeteren en een eind te maken aan mishandeling van dieren tijdens het vervoer.

De Raad behoort evenwel enerzijds de Verdragsbeginselen betreffende het vrije verkeer te respecteren en anderzijds zijn besluiten op wetenschappelijk bewijsmateriaal te funderen. Voorts dient rekening te worden gehouden met de verwachtingen van de slachthuizen in de Gemeenschap met betrekking tot de bevoorrading met levende dieren.

Onder het Duitse Voorzitterschap heeft de Raad zijn werkzaamheden op het gebied van de bescherming van dieren tijdens het vervoer actief voortgezet op basis van een Commissievoorstel⁽³⁾, dat werd gewijzigd om rekening te houden met het advies van het Europees Parlement⁽⁴⁾ en dat tot doel heeft het welzijn van dieren tijdens het vervoer te vergroten.

Dit voorstel behelst de vaststelling van een aantal bepalingen om het welzijn van dieren tijdens het vervoer te vergroten, met name bepalingen betreffende de rusttijden, de tussenpozen voor het drinken en voederen, de beschikbare ruimte, alsmede een aantal bepalingen ter verbetering van de controleprocedures.

De Raad zet momenteel alles op alles om ter zake zo spoedig mogelijk tot een besluit te komen en aldus op het gebied van de bescherming van dieren een stap vooruit te zetten.

Het op tafel liggende voorstel bevat evenwel geen bepalingen inzake een beperking van de maximumduur van het vervoer van voor de slacht bestemde dieren; de Commissie is namelijk van oordeel dat nog meer wetenschappelijk materiaal nodig is voordat ter zake voorschriften worden vastgesteld. Het feit dat er geen formeel Commissievoorstel is, betekent evenwel niet dat deze kwestie niet uitvoerig is behandeld. Uit de debatten in de Raad is gebleken dat een aantal delegaties weliswaar bereid is in de richtlijn normen inzake de maximumduur van het vervoer op te nemen, maar dat verscheidene andere delegaties daartegen gekant zijn, niet omdat zij minder gevoelig zouden zijn voor de kwestie van het welzijn van de dieren tijdens het vervoer, maar veeleer vanwege de negatieve economische repercussies van een dergelijke beperking op de activiteit in de slachthuizen in de regio's van de Gemeenschap die het verst van de bevoorradingpunten zijn verwijderd.

3. Wat tenslotte het leer en de huiden betreft, houden de geconstateerde bevoorradingsmoeilijkheden met name verband met de krimpende rundveestapel in de Gemeenschap, de opleving van de internationale markt en een probleem met de kwaliteit van de grondstof ingevolge bepaalde huidziekten.

Het ziet ernaar uit dat deze factoren meer hebben bijgedragen tot het teruglopen van het aanbod dan de uitvoer van levende dieren, die al bij al eerder marginaal lijkt ($\pm 460\ 000$ stuks in 1994) ten opzichte van de communautaire productie en gezien ook de invoer van levende dieren in de Gemeenschap ($\pm 425\ 000$ stuks).

(1) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

(2) PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

(3) Doc. COM(93) 330 def.

(4) Doc. COM(94) 252 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-45/95

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Raad

(23 januari 1995)

(95/C 230/05)

Betreft: Voorlichtingsbeleid van de Raad

In de conclusies van het Voorzitterschap over de Europese Raad van Edinburgh van 11 en 12 december 1992 wordt voorgesteld om de bestaande Voorlichtingsgroep van de Raad te „activeren” en te „verruimen” naar de overige Instellingen teneinde een gecoördineerde informatiestrategie uit te stippelen. Tevens wordt een betere samenwerking met de Commissie en de Lid-Staten beoogd. Ter evaluatie van deze voornemens kunnen de volgende vragen worden gesteld:

1. Kan de Raad aangeven of de activering van de Voorlichtingsgroep heeft geleid tot het uitstippelen van een gecoördineerde strategie? Wat zijn de aard, de reikwijdte en de duur van die strategie? Zijn er resultaten?
2. Welke afspraken zijn met Lid-Staten gemaakt over voorlichting die de werking en het beleid van de Europese Instellingen betreft? Is er meer inzet van de Lid-Staten gekomen? Zo ja, wordt die inzet door de Voorlichtingsgroep geïnventariseerd? Welke interessante resultaten zijn er behaald?
3. Op welke wijze werkt de Raad concreet samen met de andere Europese Instellingen? Kan in dit verband ook de stand van zaken worden opgemaakt aangaande de uitvoering van de maatregelen die in het interinstitutioneel akkoord over democratie, doorzichtigheid en subsidiariteit, voor wat betreft het onderdeel „doorzichtigheid”, zijn opgenomen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-399/95

van Jens-Peter Bonde (EDN)

aan de Raad

(16 februari 1995)

(95/C 230/06)

Betreft: Maatregelen inzake openheid

Kan de Raad een overzicht geven van maatregelen die genomen zijn met het oog op openheid en belangengroepen, en kan hij aangeven welke economische kosten met de uitvoering van deze maatregelen waren gemoeid?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-45/95 en E-399/95**

(20 juli 1995)

1. Sinds zijn bijeenkomst van Birmingham in oktober 1992 heeft de Europese Raad zijn wil bevestigd de Gemeenschap voor de burgers opener en doorzichtiger te maken, opdat met kennis van zaken een politiek debat over haar activiteiten kan worden gevoerd. De Europese Raad van Edinburgh heeft in december 1992 de Voorlichtingsgroep van de Raad opgedragen een tussen de Instellingen gecoördineerde informatiestrategie uit te stippelen en een procedure in te voeren waardoor het doorgeven van de inlichtingen kan worden versneld. Sindsdien heeft de Voorlichtingsgroep zich, met name door halfjaarlijkse studiebijeenkomsten, uitvoerig op haar rol beraden.

Deze studiebijeenkomsten (waarvan de vierde in mei 1995 plaatsvindt) hebben een dubbel doel. Het is in de eerste plaats de bedoeling het optreden van de Voorlichtingsgroep uit te breiden door alle Instellingen en organen van de Gemeenschap erbij te betrekken. Tevens kunnen er informatiespecialisten uit de Lid-Staten en gebruikers van informatie op worden uitgenodigd.

Het tweede terrein waarop de Voorlichtingsgroep haar activiteiten heeft uitgebreid, heeft betrekking op de contacten tussen de communautaire Instellingen en de Lid-Staten. In dit verband moet erop gewezen worden dat het voorlichtingsbeleid van de Unie niet in de plaats komt van dat van de Lid-Staten. De Voorlichtingsgroep behoeft derhalve geen oordeel uit te spreken over wat door de Lid-Staten op dit terrein wordt gedaan, maar bekijkt veeleer hoe de nationale activiteiten op het niveau van de Unie zo goed mogelijk kunnen worden gecombineerd. Ook wordt er door de Commissie en de Lid-Staten tezamen een audiovisueel informatiemagazine, „Contact Magazine”, uitgebracht.

2. Indien men thans een balans over de uitvoering van de interinstitutionele verklaring betreffende democratie, doorzichtigheid en subsidiariteit zou willen maken, kan, meer bepaald op het punt van die doorzichtigheid, het volgende worden opgemerkt:

- i) Wat de openstelling van bepaalde debatten voor het publiek betreft, staat in het Reglement van orde van de Raad (Besluit 93/662/EG) ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/24/EG, Euratom, EGKS ⁽²⁾, dat de oriënterende debatten over het halfjaarlijkse werkprogramma

van het Voorzitterschap en, in voorkomend geval, het jaarlijkse werkprogramma van de Commissie over radio en televisie worden uitgezonden. Voorts kan de Raad per geval, met eenparigheid van stemmen, besluiten andere van zijn debatten over radio en televisie te laten uitzenden, met name wanneer zij handelen over een gewichtige aangelegenheid die de belangen van de Unie raakt of over een belangrijk nieuw voorstel van wetgeving. Daartoe moeten het Voorzitterschap, de Lid-Staten of de Commissie aangelegenheden of specifieke thema's voor een dergelijk debat voorstellen. Er hebben tot dusver 21 „open” debatten plaatsgevonden.

- ii) De uitkomst van de stemmingen wordt volgens het bepaalde in artikel 7, lid 5, van het Reglement van orde van de Raad openbaar gemaakt:
- wanneer de Raad optreedt als wetgever in de aan deze term in de bijlage van het Reglement van orde gehechte betekenis ⁽³⁾, behoudens een andersluidend besluit van de Raad. Deze regel is van toepassing wanneer de Raad krachtens de artikelen 189 B of 189 C van het EG-Verdrag een gemeenschappelijk standpunt vaststelt;
 - wanneer de stemming wordt verricht door leden van de Raad of hun vertegenwoordigers in het bij artikel 189 B van het EG-Verdrag ingestelde bemiddelingscomité;
 - wanneer de Raad in het kader van de titels V en VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie optreedt, bij een op verzoek van een van zijn leden genomen eenparig besluit;
 - in de andere gevallen bij een met gewone meerderheid van stemmen op verzoek van een van zijn leden genomen besluit.
- iii) Wat de verbetering van de algemene voorlichting over zijn taak en activiteiten betreft, is de Raad zich blijven beijveren opdat de Dienst bezoeken aan de verwachtingen van de bezoekers voldoet. In 1994 hebben er 220 rondleidingen voor in totaal 7 619 bezoekers plaatsgevonden.
- iv) Voorts worden volgens artikel 15 van het Reglement van orde van de Raad de door de Raad overeenkomstig de procedures van de artikelen 189 B en 189 C van het EG-Verdrag vastgestelde gemeenschappelijke standpunten, vergezeld van de motivering, in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.
- v) De Raad beschikt over een persdienst die ervoor zorgt dat dagelijks aan de media informatie wordt verstrekt over de activiteiten van de Raad. De voornaamste taak van de persdienst is het verspreiden van perscommuniqués met de agenda van de Raadszittingen en met een samenvatting van de resultaten van de verschillende zittingen, alsook van de andere gebeurtenissen in het kader van de Raad. De perscommuniqués worden (op verzoek) per post en via de gegevensbanken van de Commissie (Rapid) en van het Europees Parlement (Ovide/Epistel) verspreid.

De persdienst informeert de journalisten eveneens over de voorbereidende werkzaamheden van de Raad, met name door middel van „briefings” en informatieve nota's (background).

- vi) Ieder jaar stelt de Raad een overzicht op, dat sinds het referentiejaar 1992 in twee delen is verdeeld. In het eerste (synthetische) deel worden de activiteiten samengevat; dankzij de verkorte vorm kan het makkelijk onder het publiek worden verspreid. In het tweede (analytische) deel zijn alle teksten, alsmede alle terreinen waarop gedurende het betreffende jaar een besluit genomen is, gedetailleerd samengebracht.
- vii) Inzake de toegang van het publiek tot documenten van de Raad heeft de Raad in december 1993 Besluit 93/731/EG⁽⁴⁾ aangenomen, dat een afspiegeling is van de bepalingen van de Gedragscode⁽⁵⁾ inzake de toegang van het publiek tot documenten. Deze procedure garandeert de verzoekers dat de Raad binnen een maximumtermijn zal antwoorden, dat hun verzoek uitvoerig wordt bestudeerd en dat zij in beroep kunnen gaan indien het antwoord in eerste instantie negatief is. Van deze procedure is in 1994 70 keer gebruik gemaakt (zie verslag van de Raad over de werking van het Verdrag van de Europese Unie).

Tijdens zijn bijeenkomst op 29 mei 1995 heeft de Raad opnieuw zijn wil bevestigd om te ijveren voor een grotere doorzichtigheid van zijn besprekingen in het kader van de door de Europese Raad geschetste beleidslijnen, waarbij evenwel de doeltreffendheid van het besluitvormingsproces gewaarborgd moet worden.

1. Het resultaat van de stemmingen over besluiten van wetgevende aard wordt voortaan systematisch bekendgemaakt. De Raad heeft nooit gebruik gemaakt van de in het Reglement van orde opgenomen mogelijkheid om hiervan af te wijken en is ook niet voornemens dit in de toekomst te doen.
2. De Raad zal vaker debatten houden die openbaar worden uitgezonden („open debatten”) over belangrijke vraagstukken die de belangen van de Europese Unie raken of over belangrijke nieuwe wetsvoorstellen. Het Voorzitterschap doet aan het begin van elk halfjaar voorstellen voor de organisatie van deze debatten. Voor juni 1995 zal het Voorzitterschap tenminste twee debatten voorstellen. De voorstellen van het Voorzitterschap voor de tweede helft worden in juli meege-deeld.
3. De Raad zorgt voor een regelmatige en volledige voorlichting van pers en publiek vóór elke zitting. Het Secretariaat-generaal van de Raad zal, zo nodig samen met het Voorzitterschap, daartoe alle nuttige informatie verschaffen in verband met de teksten die besproken worden.
4. De Raad draagt het Comité van permanente vertegenwoordigers op de voorwaarden te bestuderen waaronder de toegang van het publiek tot de notulen van zijn vergaderingen vergemakkelijkt kan worden.

Daartoe draagt de Raad het Comité van permanente vertegenwoordigers op de invoering van een procedure te

bestuderen waarmee bij de aanneming van notulen vastgesteld kan worden of de gegevens daarvan, zoals omschreven in artikel 9, lid 1, van het Reglement van orde van de Raad, voor het publiek toegankelijk kunnen worden gemaakt en, zo ja, onder welke voorwaarden. Hij draagt het Comité van permanente vertegenwoordigers tevens op voort te gaan met het bestuderen van de praktijk van verklaringen in de notulen, teneinde de voorwaarden vast te stellen voor een betere toepassing daarvan om de toegang van het publiek tot de notulen te vergemakkelijken. Het Comité van permanente vertegenwoordigers zal vóór 1 oktober 1995 aan de Raad verslag uitbrengen.

⁽¹⁾ PB nr. L 304 van 10. 12. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 31 van 10. 2. 1995.

⁽³⁾ Deze bijlage bepaalt het volgende: „De Raad treedt op als wetgever in de zin van artikel 7, lid 5, eerste streepje, wanneer hij in of voor de Lid-Staten bindende rechtsregels aanneemt, in de vorm van verordeningen, richtlijnen of besluiten en beschikkingen, op grond van de relevante bepalingen van de Verdragen, met name op grond van artikel 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of in het kader van de procedures van de artikelen 189 B en 189 C van het Verdrag, met uitzondering van de beraadslagingen die leiden tot het aannemen van huishoudelijke maatregelen, bestuursrechtelijke of budgettaire besluiten, die verband houden met interinstitutionele of internationale betrekkingen of niet-bindende handelingen zoals conclusies, aanbevelingen of resoluties. Voor beraadslagingen die leiden tot een indicatieve stemming of de aanneming van voorbereidende handelingen, worden de stemcijfers niet bekendgemaakt.”

⁽⁴⁾ PB nr. L 340 van 31. 12. 1993, blz. 43.

⁽⁵⁾ PB nr. L 340 van 31. 12. 1993, blz. 41.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-158/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 230/07)

Betreft: Actieplan voor werkgelegenheid

Welk gevolg denkt de Raad te geven aan het „actieplan voor de werkgelegenheid”, dat is ingediend door de Europese Commissie en op de Top van Essen door de Lid-Staten van de Europese Unie is aanvaard?

Antwoord

(20 juli 1995)

1. De Commissie heeft aan de Raad Ecofin van 20 maart en de Raad Arbeid en Sociale Zaken van 27 maart 1995 een toelichting gegeven op de mededeling van de Commissie over de follow-up van de Europese Raad in Essen inzake werkloosheid.

2. De Raad Arbeid en Sociale Zaken van 27 maart 1995 heeft een ad hoc-groep van vertegenwoordigers van de met de werkgelegenheid belaste ministers opdracht gegeven in

juni 1995 een tussentijds verslag van vooral methodologische aard voor te leggen over de follow-up van de Conclusies van de Europese Raad in Essen inzake werkloosheid.

Het Voorzitterschap, zich bewust van de essentiële rol van de sociale partners bij de bestrijding van de werkloosheid, heeft op 30 maart 1995 een Europese sociale conferentie belegd te Parijs, waar met name over de volgende punten is gesproken:

- kosten van arbeid en werkgelegenheid,
- flexibiliteit en arbeidstijd,
- ontwikkeling van nieuwe banenscheppende activiteiten,
- beraad op institutioneel niveau.

3. De Ecofin-ministers hebben het Comité voor economische politiek opdracht gegeven om, vóór de Europese Raad van Cannes, een studie voor te leggen over de meest geslaagde nationale experimenten in de strijd tegen de werkloosheid, met het oog op het verslag over de werkgelegenheid dat de Raad Ecofin zal voorleggen aan de Europese Raad onder Spaans voorzitterschap.

De ministers zijn overeengekomen dat het thema werkgelegenheid eveneens moet worden opgenomen in de aanbeveling van de Raad over de globale richtsnoeren voor het economische beleid van de Lid-Staten en van de Gemeenschap, die in de maanden juni en juli van dit jaar zal worden afgerond.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-180/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 230/08)

Betreft: Balans van de toepassing van het sociaal handvest, goedgekeurd in 1989

Heeft de Raad met het oog op de herlancering van het sociale Europa de balans opgemaakt van de praktische bijdragen van „het communautaire handvest van de fundamentele sociale rechten van werknemers”, dat in 1989, onder het Franse voorzitterschap, door de Europese Gemeenschap werd goedgekeurd?

Antwoord

(20 juli 1995)

1. Het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden, dat op 9 december 1989 tijdens de Europese Raad van Straatsburg is aangenomen door de staatshoofden en regeringsleiders van elf Lid-Staten, is en blijft een belangrijke tekst voor de ontwikkeling van de sociale politiek in Europa.

2. Het actieprogramma van de Commissie van 1989 tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest heeft de aanzet gegeven tot talrijke initiatieven, waaronder 31 voorstellen die bij de Raad werden ingediend.

De Raad heeft tot op heden 24 van deze voorstellen aangenomen, verdeeld over de verschillende door het Gemeenschapshandvest bestreken gebieden. Daaronder met name:

- de richtlijn betreffende de organisatie van de arbeidstijd;
- de richtlijn betreffende de bescherming op het werk van werknemers tijdens de zwangerschap en na de bevalling;
- de richtlijn inzake Europese ondernemingsraden (aangenomen op basis van de overeenkomst betreffende de sociale politiek);
- de richtlijn betreffende de bescherming van jongeren op het werk;
- de aanbeveling betreffende de toegang tot voortgezette beroepsopleiding en het besluit tot vaststelling van het Petra-programma;
- verscheidene richtlijnen betreffende de bescherming van de werknemers op het werk in de zeescheepvaart, de bouw en de winningsindustrie.

3. De Raad is zeer gehecht aan de omzetting en toepassing van de communautaire sociale wetgeving en herinnert in dit verband aan zijn conclusies van 21 december 1992 ⁽¹⁾ en aan zijn resolutie van 27 maart 1995 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 49 van 19. 2. 1993, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 168 van 4. 7. 1995, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-229/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 230/09)

Betreft: Communautair initiatiefprogramma

Het Europees Parlement heeft in het kader van de begroting 1995 een initiatief goedgekeurd ten behoeve van een Europese ruimtelijke ordening. Hoe denkt de Raad dit initiatief ten uitvoer te leggen? Welke kredieten zullen voor dit initiatief, dat zou kunnen worden gefinancierd uit de communautaire reserve B 2-1409 voor bestaande initiatieven en toekomstige initiatieven, worden uitgetrokken?

Antwoord

(26 juli 1995)

Zoals de geachte Afgevaardigde al vermeldt, zou de door hem bedoelde actie worden gefinancierd uit de kredieten van

het begrotingshoofdstuk betreffende de communautaire initiatieven (B 2-14).

De beginselen en regels betreffende de communautaire initiatieven zijn in de geldende regeling vastgesteld. De Raad treft geen maatregelen om de uitvoering ervan in een bepaalde richting te sturen.

De ontwikkeling van de spoorwegen heeft geen gelijke tred gehouden met die van de wegeninfrastructuur.

Gezien de verzadiging van de noord-zuid-routes zou ik van de Raad willen vernemen welke alternatieve oplossingen hem voor ogen staan; intermodaal vervoer of de aanleg van nieuwe wegen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-246/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 230/10)

Betreft: Een enkele Europese munt

Kan de Raad het Parlement een bevestiging geven van zijn interpretatie van het Verdrag van Maastricht, volgens welke de Intergouvernementele Conferentie van 1996 geen enkele bevoegdheid zal hebben voor wat betreft het in het Verdrag van Maastricht vastgelegde tijdschema om uiterlijk in 1999 de Monetaire Unie, d.w.z. een enkele Europese munt, tot stand te brengen?

Antwoord

(19 juli 1995)

De Raad heeft geen weet van de door de geachte Afgevaardigde bedoelde uitlegging van het Verdrag.

De Raad heeft het vaste voornemen de bepalingen en procedures betreffende het economisch en monetair beleid, die in het Verdrag zijn opgenomen, zorgvuldig in acht te nemen.

Antwoord

(19 juli 1995)

De Raad is zich bewust van het belang van het door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde probleem in verband met de noord-zuid-vervoersverbindingen door de Alpen.

Voor wat Zwitserland betreft, zou de aanneming bij volksreferendum van het zogenaamde „Alpeninitiatief” tot gevolg hebben dat het grootste deel van het transitovervoer door de Alpen tegen 2005 moet worden overgeheveld van de weg naar het spoor. Om de gevolgen van dit Zwitserse besluit voor de Gemeenschap op te vangen, heeft de Raad op 14 maart 1995 onderhandelingsrichtsnoeren aangenomen met het oog op de sluiting van een vervoerovereenkomst met Zwitserland die zou passen in de context van de bilaterale betrekkingen Gemeenschap/Zwitserland in het algemeen.

Wat betreft het transitovervoer via de in de Lid-Staten gelegen Alpenroutes, heeft de Europese Raad van Essen van 9/10 december 1994 instemmend gereageerd op de prioritaire lijst van de groep Christophersen, waarin de spoorwegverbindingen Verona—München (Brennerpas) en Frankrijk—Italië (Lyon—Turijn) zijn opgenomen, zowel voor hogesnelheidstreinen als voor het gecombineerd vervoer van goederen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-250/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 230/11)

Betreft: Wegvervoer

Het Witboek van de Commissie, gepubliceerd in december 1992, vermeldt dat het aandeel van het goederenvervoer over de weg van 1970 tot 1990 is gestegen van 50 tot 70%.

Het goederenvervoer over de weg beweegt zich voor een groot deel van de noordelijke landen naar de zuidelijke landen, waarbij onvermijdelijk Oostenrijk, Frankrijk dan wel Zwitserland moet worden gepasseerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-258/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 230/12)

Betreft: Frans voorzitterschap en het regionaal beleid

Heeft de Raad beraadslaagd over het document „Présidence française de l'Union européenne 1995”, uitgegeven door „La lettre de Matignon” (in bijlage bij nr. 459), een document waarin het regionaal beleid van de Unie merkwaardig genoeg geheel ontbreekt?

Antwoord

(19 juli 1995)

Het door de geachte Afgevaardigde aangehaalde document gaat uit van het Voorzitterschap en niet van de Raad. Volgens de gebruikelijke regels heeft het Voorzitterschap zijn programma in de Raad in zijn verschillende samenstel-

lingen uiteengezet, maar voor dit programma is uitsluitend het Voorzitterschap verantwoordelijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-293/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Raad

(9 februari 1995)

(95/C 230/13)

Betreft: Doorzichtigheid besluitname van de Raad

Is het Voorzitterschap van de Raad voornemens de leden van het Europees Parlement inzage te verlenen in de verslagen van het Speciaal Comité voor de landbouw? Zo ja, welke zijn daarvoor de criteria?

Antwoord

(26 juli 1995)

Het Voorzitterschap van de Raad spant zich in om, telkens wanneer de voorzitter van de Raad in de plenaire zittingen of de commissievergaderingen van het Parlement verschijnt, het Europees Parlement van de werkzaamheden van de Raad op de hoogte te houden.

Verslagen van de vergaderingen van het Speciaal Comité landbouw zijn interne werkdocumenten van de Raad. Als zodanig kunnen zij, op grond van artikel 5 van het Reglement van orde van de Raad van de Europese Unie, waarin staat dat de beraadslagingen aan geheimhouding zijn onderworpen, niet worden overgelegd, tenzij de Raad anders besluit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-396/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(15 februari 1995)

(95/C 230/14)

Betreft: Selectie van projecten in het kader van het communautaire initiatief Urban

In Portugal is bekend geworden dat de projecten die de Portugese Regering voor het communautaire initiatief Urban heeft ingediend, zonder onderscheid kleinere en grotere gemeenten omvatten en dat grote stedelijke gebieden, waarvoor het initiatief in beginsel bestemd is, hiervan zijn uitgesloten.

Kan de Commissie meedelen of in de gemeenten Almada, Braga, Coimbra, Setúbal, Vila Nova de Gaia, Matosinhos en

Funchal uit hoofde van Urban maatregelen zullen worden genomen en, zo niet, waarom niet?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(17 maart 1995)

Het voorstel van de Portugese Regering ter uitvoering van het communautaire initiatief Urban bevatte vier projecten in de regio Lissabon (Lissabon, Oeiras, Loures en Amadora) en twee projecten in de regio Porto (Porto-Vale de Campanhã en Gondomar). Deze projecten voldeden aan de criteria die in de mededeling over het initiatief zijn vastgesteld.

Voor de door het geachte Parlementslid genoemde gemeenten zijn door de Portugese autoriteiten geen projecten voorgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-430/95

van Michel Rocard (PSE)

aan de Raad

(20 februari 1995)

(95/C 230/15)

Betreft: Werktijd

Welke maatregelen denkt de Raad te nemen om de Lid-Staten ertoe aan te moedigen onderzoek uit te voeren naar de gevolgen van de vermindering van de arbeidstijd voor het scheppen van werkgelegenheid en de conclusies ervan toe te passen?

Is de Raad van zins een specifieke communautaire wetgeving op de duur van de werktijd uit te werken als aanvulling op de werktijdrichtlijn van november 1993?

Antwoord

(26 juli 1995)

1. De Raad Arbeid en Sociale Zaken van 22 september 1994 heeft in zijn verslag over de bestrijding van de werkloosheid aan de Europese Raad van Essen (9/10 december 1994) het belang van een flexibeler indeling van de arbeidstijd onderstreept.

De Europese Raad van Essen heeft er nogmaals op gewezen dat de werkgelegenheidssituatie slechts verbeterd kan worden door vergroting van het werkgelegenheidseffect van de groei, met name door een flexibeler organisatie van het werk.

Hij heeft de Lid-Staten verzocht om, met inachtneming van de bijzondere kenmerken van hun economische en sociale situatie, de aanbevelingen in hun nationale beleid om te zetten in een meerjarenprogramma.

Ook heeft hij de Raad Arbeid en Sociale Zaken, de Raad Ecofin en de Commissie verzocht verslag uit te brengen aan de Europese Raad in Spanje (15/16 december 1995) over de verdere vooruitgang op de arbeidsmarkt. Deze verslagen worden thans opgesteld.

2. Wat de twee in behandeling zijnde voorstellen inzake „atypische arbeid” betreft, heeft de Raad Arbeid en Sociale Zaken van 22 september 1994 geen overeenstemming kunnen bereiken. De Commissie heeft vervolgens besloten tot toepassing van de procedure van het Protocol en de Overeenkomst betreffende de sociale politiek; naar verwachting wordt in de tweede helft van 1995 een begin gemaakt met het overleg met de sociale partners.

Wat de sectoren (vervoer, zeevisserij) en activiteiten (op zee, artsen in opleiding) betreft die uitgesloten zijn van het toepassingsgebied van de richtlijn betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd ⁽¹⁾, heeft de Raad nog geen voorstellen van de Commissie ontvangen.

⁽¹⁾ PB nr. L 307 van 13. 12. 1993, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-455/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(22 februari 1995)

(95/C 230/16)

Betreft: Steun voor de oprichting van producentenorganisaties — Portugal

Kan de Commissie met het oog op de rol die voor producentenorganisaties in de gemeenschappelijke marktordeningen is weggelegd en het feit dat deze in de afzonderlijke Lid-Staten ongelijk zijn ontwikkeld, meedelen hoeveel middelen ten behoeve van deze organisaties aan Portugal zijn overgemaakt sinds dit land is toegetreden tot de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(13 juni 1995)

In het kader van Verordening (EEG) nr. 1035/72 inzake de gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit waren in januari 1995 32 telersverenigingen erkend.

In het kader van Verordening (EEG) nr. 404/93 inzake de gemeenschappelijke marktordening voor bananen hebben de Portugese autoriteiten ons meegedeeld dat vijf telersverenigingen zijn erkend.

Tot nu toe is aan steun voor de oprichting van telersverenigingen in de sector groenten en fruit 185 244 ecu

uitbetaald. In de sector bananen is tot dusverre geen steun uitgekeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-516/95

van John McCartin (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 230/17)

Betreft: Communautaire bestekken in Ierland

Hoe luiden de definitieve cijfers voor de bijdrage uit de Structuurfondsen aan de communautaire bestekken in Ierland voor de periode 1994—1999? Kunnen deze cijfers worden gespecificeerd (per bestek) naar de oorspronkelijke bedragen en de nieuwe bedragen na de toevoeging van de 80 miljoen ecu aan het aandeel van Ierland?

Kan de Commissie mededelen hoeveel er nog in het reservefonds zit na aftrek van de bijdrage voor het speciaal steunprogramma voor Noord-Ierland en of er al besluiten zijn genomen met betrekking tot het gebruik van deze reserve?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie

(21 maart 1995)

In de onderstaande tabel vindt het geachte Parlementslid de verdeling van de 303,7 miljoen ecu die oorspronkelijk aan Ierland is toegewezen voor de communautaire initiatieven in de periode 1994—1999. De initiatieven Konver en Retex lopen slechts tot 1997.

(miljoen ecu in prijzen van 1994)

Initiatief	Totaal
Interreg	133,5
Urban	15,5
MKB	28,4
Retex	9,3
Werkgelegenheid	46,1
Adapt	21,2
Leader	46,0
Pesca	3,7
Totaal	303,7

Over de verdeling van de door het geachte Parlementslid genoemde extra toewijzing van 80 miljoen ecu heeft de Commissie nog geen formeel besluit genomen.

Voorts zal Ierland ook profiteren van het initiatief voor vrede en verzoening in Noord-Ierland en de aangrenzende graafschappen, waarvoor 300 miljoen ecu beschikbaar wordt gesteld.

Op het ogenblik bedraagt de reserve ongeveer 1 650 miljoen ecu. Over de aanwending van deze reserve heeft de Commissie nog geen besluit genomen.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat uit de extra bedragen die in verband met de uitbreiding van de Gemeenschap zijn uitgetrokken, ongeveer 427 miljoen ecu ter beschikking van de drie nieuwe Lid-Statens zal worden gesteld voor de uitvoering van de communautaire initiatieven op hun grondgebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-566/95

van Joan Vallvé (ELDR)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 230/18)

Betreft: Kandidatuur van Menorca als zetel voor het toekomstige Europese Agentschap voor toerisme

Op 15 december 1994 heeft het Europees Parlement de resolutie over het verslag van de Commissie betreffende de communautaire acties inzake toerisme (A 4-80/94) goedgekeurd. In deze resolutie wordt gepleit voor de oprichting van een Europees Agentschap voor het toerisme dat het supranationale beleid op het gebied van de kwaliteitsverbetering en het welzijn van de toeristen moet bevorderen en dat zich dient bezig te houden met de bevordering van normen die het milieu beschermen.

Kan de Commissie, gezien het feit dat de Balearen een Europees gebied vertegenwoordigen dat in hoge mate is gespecialiseerd op het toerisme — 40% van het bruto binnenlands produkt en 35% van de regionale beroepsbevolking — en dat 25% van het totale hotelaanbod van Spanje vertegenwoordigt,

gezien de recente verklaring door de Unesco van Menorca tot „biosfeerreserve”, hetgeen een beter samengaan tussen toerisme en milieu veronderstelt,

gezien het feit van de algemene steun die dit voorstel in Menorca heeft ontvangen zowel van de zijde van de ondernemers als door ecologische groeperingen en politieke partijen en rekening houdend met het feit dat alle gemeenteraden op Menorca en de Eilandraad van Menorca zich hiervan voorstanders hebben getoond,

mededelen of zij niet de mogelijkheid overweegt om de zetel van het toekomstige Europese Agentschap voor het milieu op Menorca te vestigen?

Is de Commissie voornemens om rekening te houden met de toeristische bestemming van de Balearen en de algemene steun die deze mogelijkheid in Menorca heeft ondervonden bij het besluit voor het vaststellen van de zetel van het Europees Agentschap voor het toerisme?

Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie

(3 mei 1995)

Wat de haalbaarheid van een Agentschap voor toerisme zoals voorgesteld in de resolutie van 15 december 1994 van

het Parlement betreft, vestigt de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid op het antwoord dat zij op schriftelijke vraag 361/95 van mevrouw Díez de Rivera Icaza heeft gegeven (¹).

De Commissie is bijgevolg niet in staat de vraag betreffende de vestiging van de zetel van een eventueel Agentschap op Menorca te beantwoorden.

(¹) PB nr. C 222 van 28. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-568/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Raad

(10 maart 1995)

(95/C 230/19)

Betreft: Aanwezigheid van de Europese Unie voor de verschillende regionale groeperingen die op wereldniveau worden opgericht

Een verschijnsel op mondiaal gebied dat zich in deze moderne tijd voordoet naar een verdere regionalisatie door de vorming van economische blokken waarmee ongetwijfeld ook politieke aspecten zijn verbonden, is onlangs weer duidelijk aangetoond door de vorming van een groep landen van de Stille Oceaan (APEC) die in Djakarta werd opgericht.

Zowel de APEC als het vrijhandelsverdrag tussen de Verenigde Staten, Canada en Mexico, de Mercosur en de in het Nabije Oosten op te richten gemeenschappelijke markt die een gedeelte van Noord-Afrika, Israël en Palestina zal beslaan alsmede andere aaneensluitingen van regio's op de wereld, tonen de noodzaak aan dat men zal moeten nadenken over een vertegenwoordiging waardoor direct met de betrokken regionale organisaties in contact kan worden getreden.

Kan de Raad medelen of de Europese Unie over een bepaalde strategie beschikt wat de vertegenwoordiging betreft ten opzichte van regionale groeperingen die zich op wereldschaal voordoen en over mogelijkheden hiermee samen te werken zoals dit vorm begint aan te nemen in het geval van Mercosur, zodat de invloed van deze groepering in de wereld niet verloopt via andere mogendheden zoals de Verenigde Staten, Japan en China?

Antwoord

(26 juli 1995)

De steun aan regionale groeperingen en een constante inzet om de ontwikkeling en bevestiging ervan te stimuleren, zijn altijd een prioriteit geweest, eerst voor de Europese Gemeenschap en daarna voor de Europese Unie.

In deze geest zijn er samenwerkingsovereenkomsten gesloten met diverse regionale organisaties of groeperingen van Staten, zoals de Overeenkomst van Lomé en de overeenkomsten met de Asean en met het Andespact.

Deze vormen van samenwerking, die aanvankelijk beperkt bleven tot handel en ontwikkelingshulp, zijn geleidelijk aan uitgebreid tot economische samenwerking en een politieke dialoog.

Dankzij dit soort acties heeft de Europese Unie met name doeltreffende bijdragen kunnen leveren tot het vredesproces in Midden-Amerika en tot de consolidatie van de democratie in Latijns-Amerika, en aldus de economische en sociale ontwikkeling in deze regio's kunnen stimuleren.

De Europese Unie overweegt momenteel een nog ambitieuzere inhoud aan haar betrekkingen met deze regionale groeperingen te geven. Met het oog hierop heeft zij haar Azië-strategie aangenomen, de betrekkingen met de Mercosur nieuw leven ingeblazen en het initiatief genomen tot de toekomstige Euro-Mediterrane Conferentie, die onder meer ten doel heeft een grote vrijhandelszone rondom de Middellandse Zee tot stand te brengen.

Voorts volgt de Europese Unie met zeer grote aandacht en belangstelling de initiatieven die bepaalde belangrijke partners hebben genomen, zoals de APEC of de Nafta.

De dialoog en de samenwerking met deze groeperingen verlopen op diverse manieren: door middel van de werking van de in de bestaande overeenkomsten voorziene gemengde organen, tijdens ministeriële zittingen in het kader van de geïnstitutionaliseerde dialoogstructuren en door het Voorzitterschap van de Raad en van de Commissie op basis van de verantwoordelijkheden die hun bij de Verdragen zijn toegekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-578/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Raad

(10 maart 1995)

(95/C 230/20)

Betreft: Eén munt voor de visueel gehandicapten

Gaat de Raad bij de voorbereiding van één munt die kenmerken verwerken die ontworpen zijn om de opschriften beter herkenbaar te maken voor visueel gehandicapten volgens de regels van het rapport dat de National Research Council in de Verenigde Staten heeft uitgebracht?

Antwoord

(20 juli 1995)

Artikel 105 A van het Verdrag zegt: „De Europese Centrale Bank heeft het alleenrecht machtiging te geven tot de uitgifte van bankbiljetten binnen de Gemeenschap.”

Het Europees Monetair Instituut houdt zich thans bezig met de technische voorbereiding van bankbiljetten voor de ene Europese munt, zoals in het Verdrag is bepaald.

Er is geen reden om aan te nemen dat het Instituut bij zijn voorbereidende werkzaamheden geen rekening zou houden met alle relevante aspecten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-600/95

van María Izquierdo Rojo (PSE)

aan de Raad

(10 maart 1995)

(95/C 230/21)

Betreft: Aanvaarding van de verantwoordelijkheid voor de te verwachten moeilijkheden tijdens het komende visseizoen voor tonijn

Hoe denkt de Raad zich te kwijten van zijn verantwoordelijkheid gezien de toenemende moeilijkheden op het gebied van de visserij voor het komende visseizoen voor tonijn, aangezien hij het gebruik van drijfnetten niet heeft verboden zoals het Europees Parlement heeft aanbevolen?

Antwoord

(20 juli 1995)

De Raad blijft alle gewelddaden tussen vissers van de Gemeenschap veroordelen en bevestigt zijn gehechtheid aan de strikte naleving van de communautaire maatregelen ter bescherming van de visserijbestanden in de wateren van de Gemeenschap. De Raad veroordeelt meer in het bijzonder het gebruik van drijfnetten waarvan de lengte de in de communautaire wetgeving voorgeschreven beperkingen overschrijdt.

De Raad brengt in herinnering dat toezicht op en handhaving van de visserijwetgeving van de Gemeenschap een taak is van de Lid-Staten, in nauwe samenwerking met de inspectiediensten van de Commissie. Derhalve is het aan de Lid-Staten om maatregelen aan te nemen die zij noodzakelijk vinden om te zorgen dat de hand wordt gehouden aan de communautaire wetgeving inzake tonijnvisserij gedurende het visseizoen.

In dit verband neemt de Raad er akte van dat Frankrijk en Spanje besloten hebben een Frans-Spaans visserijcomité op te richten, dat zich zal buigen over alle actuele kwesties van bilateraal belang op administratief niveau en zo nodig in

samenwerking met de handel, teneinde herhaling van de incidenten tussen de vissers uit de twee landen te voorkomen.

De Raad bespreekt momenteel een voorstel van de Commissie tot instelling van een verbod op het gebruik van grote drijfnetten. De Raad Visserij heeft in zijn zitting van 6 april 1995 het Comité van permanente vertegenwoordigers opgedragen, de bespreking van het Commissievoorstel op basis van wetenschappelijk advies voort te zetten, en hem tijdens zijn volgende zitting verslag uit te brengen. De Raad heeft de Lid-Staten verzocht de controles op te voeren om na te gaan of de hand wordt gehouden aan de maximale lengte van 2,5 km die thans geldt in de visserij met drijfnetten.

De Raad zal in zijn besluit over het Commissievoorstel met betrekking tot het gebruik van grote drijfnetten zowel rekening houden met het standpunt van de Commissie als met dat van het Europees Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-618/95

van Olli Rehn (ELDR), Mirja Ryynänen (ELDR), Karl-Erik Olsson (ELDR), Timo Järvilähti (ELDR), Karin Starrin (ELDR), Elisabeth Rehn (ELDR) en Hadar Cars (ELDR)

aan de Raad

(10 maart 1995)

(95/C 230/22)

Betreft: Voorstel voor een richtlijn van de Raad houdende vaststelling van de maximaal toegestane gewichten en afmetingen van wegvoertuigen van meer dan 3,5 ton die binnen de Gemeenschap aan het verkeer deelnemen

De Raad behandelt momenteel het voorstel van de Commissie voor een richtlijn tot harmonisatie van gewichten en afmetingen van zware voertuigen: 40 ton voor wat betreft het maximaal toegestane gewicht en 18,35 meter voor wat betreft de maximaal toegestane lengte. In de nieuwe Lid-Staten Finland en Zweden wordt momenteel gereden met wagens die een maximumgewicht van 60 ton en een maximumlengte van 22/24 meter mogen hebben. Goedkeuring van de richtlijn zou ertoe leiden dat alleen al in Finland extra kosten ten bedrage van 10 à 15 miljard Finse mark moeten worden gemaakt voor de vernieuwing van het wagenpark. Bovendien zou daardoor de concurrentiepositie van de Finse en Zweedse industrie aanmerkelijk worden verzwakt, want het feit dat het wagenpark nu is afgestemd op het transport van volumineuze ladingen compenseert nog enigszins de grote concurrentienadelen die voortvloeien uit de grote afstanden die moeten worden afgelegd. Harmonisatie van de maximaal toegestane gewichten en afmetingen kan op geen enkele wijze om redenen van het milieu worden gerechtvaardigd, omdat wanneer kleinere vrachtwagencombinaties worden ingezet er meer ritten moeten worden gemaakt, waardoor de schade aan het milieu eerder groter dan kleiner wordt. Tot die conclusie kwam ook een werkgroep van de Europese Unie zelf. Harmonisatie van de gewichten en afmetingen op zich is in het internationale verkeer noodzakelijk, maar mag niet geschieden op een

manier die op geen enkele wijze vanuit milieu-oogpunt of om economische redenen te verdedigen valt.

Kan de Raad, gelet op het vorenstaande, mededelen hoe hij de voorgestelde richtlijn betreffende de harmonisatie van de gewichten en afmetingen van zware voertuigen denkt aan te passen, opdat kosten voor het bedrijfsleven en het milieu worden vermeden en de Europese integratie haar acceptatie in de nieuwe Lid-Staten wegens ongefundeerde richtlijnen niet verspeelt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-859/95

van Per Stenmarck (PPE)

aan de Raad

(8 maart 1995)

(95/C 230/23)

Betreft: Lengte van Zweedse vrachtwagens

Bij de onderhandelingen over het Zweedse lidmaatschap van de Europese Unie vormde de kwestie van de maximumlengte van vrachtwagens een moeilijk op te lossen probleem. In Zweden is de maximaal toegestane lengte 24 meter, terwijl die in de meeste andere Europese landen 18 meter bedraagt. Onderhandelingen over dit probleem hebben niet tot een oplossing geleid.

Voor grote delen van de Zweedse industrie is dit een zaak van het grootste belang. Een overgang naar kortere voertuigen leidt tot aanzienlijk duurdere transporten. Uit milieu-oogpunt gezien zullen meer vrachtwagens een grotere uitstoot veroorzaken.

Welke maatregelen is de Raad bereid te nemen om zo snel mogelijk tot een oplossing van het probleem te komen?

Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-618/95 en P-859/95

(20 juli 1995)

1. De Commissie heeft op 15 december 1993 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad houdende vaststelling van de maximaal toegestane gewichten en afmetingen van wegvoertuigen van meer dan 3,5 ton die binnen de Gemeenschap aan het verkeer deelnemen ⁽¹⁾.

Met dit voorstel wordt de opheffing in de gehele Gemeenschap beoogd van de belemmeringen die voor het verkeer tussen de Lid-Staten voortvloeien uit verschillen tussen de in de Lid-Staten geldende normen inzake de gewichten en afmetingen van wegvoertuigen die bestemd zijn voor het vervoer van goederen en personen.

Met dit voorstel wordt onder meer de uitbreiding tot het nationale vervoer beoogd van de werkingsfeer van de bepalingen van Richtlijn 85/3/EEG van de Raad van 19 december 1984 betreffende de gewichten, de afmetingen en sommige andere technische kenmerken van bepaalde wegvoertuigen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/7/EEG ⁽³⁾.

2. De Raad heeft een begin gemaakt met de behandeling van dit richtlijnvoorstel.

(¹) Doc. COM(93) 679 def./SYN 486.

(²) PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 14.

(³) PB nr. L 57 van 2. 3. 1992, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-625/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 230/24)

Betreft: Milieuonderwijs

In de resolutie van de Raad en de ministers van Onderwijs in het kader van de Raad bijeen van 24 mei 1988 (¹) wordt onder de kop „Maatregelen op communautair niveau” een aantal initiatieven opgesomd, zoals uitwisseling van informatie, verbetering van de documentatie voor leerkrachten en leerlingen en opnemings van het milieuonderwijs in bestaande activiteiten.

Kan de Commissie mededelen wat tot dusver op dit gebied is bereikt en welke verdere activiteiten er op het programma staan?

(¹) PB nr. C 177 van 6. 7. 1988, blz. 8.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie

(17 mei 1995)

Door middel van de initiatieven en maatregelen die zij sinds 1989 heeft genomen en met de steun van de Lid-Staten heeft de Commissie geleidelijk de in de resolutie van 24 mei 1988 geformuleerde beginselen en doelstellingen gerealiseerd. De hierbij geboekte vooruitgang is aangegeven in de antwoorden op een aantal schriftelijke vragen (767/92 van mevrouw Quistorp (¹), 2420/93 van de heer Kostopoulos (²) en 1700/94 van mevrouw Diez de Rivera (³)).

Na de voorlegging van een verslag van het Onderwijscomité hebben de Raad en de ministers van Onderwijs in het kader van de Raad bijeen op 1 juni 1992 conclusies (⁴) aangenomen waarin zij de Commissie aansporen de in de resolutie uitgestippelde beleidslijnen door te trekken en te intensiveren. Dankzij de ingevolge de resolutie door de Commissie uitgevoerde activiteiten kan onder meer

- de informatie-uitwisseling worden geïntensiveerd:
 - door financiële ondersteuning van projecten op Europese schaal, door milieuonderwijscentra in netwerken te organiseren,
 - door het organiseren van een eerste universitaire zomercursus op communautair niveau (Toulouse, 10—17 september 1994) voor uitwisseling van ervaringen en het vinden van nieuwe wegen op milieuonderwijsgebied;

— de documentatie op een aantal gebieden worden verbeterd:

- door stimulering van het scheppen van leermiddelen voor leerkrachten en leerlingen (brochures, handboeken, kaartsystemen, databanken, multimedia, audiovisuele middelen) die overdraagbaar zijn op Europees niveau,
- via een voorstel om een ad hoc-werkgroep een vademecum te laten uitbrengen over het milieuonderwijs in de Lid-Staten (1995) ten behoeve van de onderwijsautoriteiten.

Voorts wordt de integratie van het milieu in de communautaire onderwijsprogramma's bevestigd als zijnde een aspect van de Europese dimensie van het Socrates-programma.

In de naaste toekomst zal het Onderwijscomité aan de Raad en de onderwijsministers een nieuw voortgangsrapport (1995) voorleggen over het milieuonderwijs in de Lid-Staten en op communautair niveau.

(¹) PB nr. C 247 van 24. 9. 1992.

(²) PB nr. C 296 van 24. 10. 1994.

(³) PB nr. C 81 van 3. 4. 1995.

(⁴) PB nr. C 151 van 16. 6. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-695/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 230/25)

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de financiële controle

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving van verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van de financiële controle, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-720/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 230/26)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van begrotingszaken, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van begrotingszaken hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-695/95 en E-720/95**

(26 juli 1995)

Noch de Raad noch de Lid-Staten doen voorstellen voor wetgeving op dit gebied.

De Raad heeft echter, in 1994, op voorstel van de Commissie, de volgende wetgeving op de voor de geachte Afgevaardigde genoemde gebieden aangenomen:

1. Verordening (EGKS, EG, Euratom) nr. 1923/94 ⁽¹⁾ en nr. 2730/94 ⁽²⁾ van de Raad van 25 juli en 31 oktober 1994 tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen: gedeelte van het „eerste pakket” (Economisch en Sociaal Comité, Comité van de Regio's, ombudsman) en „tweede pakket” (reserves voor op te nemen leningen, te verstrekken leningen en spoedhulp).
2. Verordening (EG) nr. 3320/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de codificatie van de bestaande communautaire wetgeving inzake de definitie van de ecu na de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie ⁽³⁾.

Daarnaast worden de volgende Commissievoorstellen thans door de bevoegde instanties van de Raad bestudeerd:

1. voorstel tot wijziging van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen („derde pakket”: boetes, rol van de Financieel Controleur; „vijfde pakket”: Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek);
2. voorstel inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen;
3. voorstel tot wijziging van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1552/89 van de Raad van 29 mei 1989 houdende toepassing van Besluit 88/376/EEG, Euratom betreffende het stelsel van eigen middelen van de Gemeenschappen en van Verordening (EEG, Euratom) nr. 1553/89 van de Raad van 29 mei 1989 betreffende de definitieve uniforme regeling voor de inning van de eigen middelen uit de belasting over de toegevoegde waarde.

⁽¹⁾ PB nr. L 198 van 30. 7. 1994, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 293 van 12. 11. 1994, blz. 7.

⁽³⁾ PB nr. L 350 van 31. 12. 1994, blz. 27.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-705/95

van **Peter Crampton (PSE)**

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 230/27)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de betrekkingen met het Europees Parlement, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van de betrekkingen met het

Europees Parlement hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-713/95

van **Peter Crampton (PSE)**

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 230/28)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van institutionele vraagstukken en de Intergouvernementele Conferentie, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van institutionele vraagstukken en de Intergouvernementele Conferentie hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen E-705/95 en E-713/95

(26 juli 1995)

De Raad herinnert de geachte Afgevaardigde eraan dat interinstitutionele betrekkingen niet onder het afgeleide recht vallen, maar bij de Verdragen zijn vastgesteld.

Op het gebied van de betrekkingen met het Europees Parlement zijn er geen voorstellen geweest voor wettelijke en bestuursrechtelijke besluiten, als bedoeld door de geachte Afgevaardigde.

Wat de voorstellen op het gebied van de Intergouvernementele Conferentie betreft, kunnen voorstellen tot herziening van het Verdrag alleen door een Lid-Staat of door de Commissie worden ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-763/95

van **Christa Randzio-Plath (PSE)**

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 230/29)

Betreft: EG-subsidie voor Hamburg

In welke omvang en voor welke afzonderlijke maatregelen en projecten zijn in 1993 en 1994 — en voor zover er toezeggingen zijn gedaan, in 1995 — middelen toegekend aan Hamburg uit:

1. het Europees Sociaal Fonds (ESF) en de communautaire initiatieven NOW, Urban, Adapt en Horizon, ook onderscheiden naar specifieke maatregelen ten behoeve van vrouwen,
2. het Helios-programma,
3. het Europese Landbouwfonds (EOGFL),

4. het O & O-programma van de Gemeenschap,
5. de EG-programma's op energiegebied,
6. de EG-programma's op milieugebied,
7. het programma ter stimulering van de audiovisuele industrie (Media),
8. de EG-programma's op het gebied van cultuur,
9. de EG-programma's ter stimulering van onderwijs, opleiding en uitwisseling van scholieren en studenten (middelbaar en hoger onderwijs, beroepsopleiding),
10. het Konver-programma.
11. andere programma's of begrotingsposten van de Gemeenschap (bijv. steun voor taal- en culturele minderheden, bestrijding van racisme, enz.)?

**Aanvullend antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(31 juli 1995)

Als aanvulling op haar antwoord van 20 april 1995 ⁽¹⁾ zendt de Commissie het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

⁽¹⁾ PB nr. C 179 van 13. 7. 1995, blz. 52.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-772/95

van **Mark Killilea (UPE)**
aan de Raad

(17 maart 1995)

(95/C 230/30)

Betreft: Discriminatie op grond van nationaliteit van een dienstverrichter die ingezetene van de Europese Unie is

In een zaak die nu voor het Duitse gerecht loopt, heeft het in het Ierse Galway gevestigde bedrijf Convec Ltd het Duitse bedrijf Foron Hausgeräte GmbH wegens contractbreuk aangeklaagd.

Het eerste deel van het proces vond plaats in het Landgericht Chemnitz op 15 februari 1995 en de rechtbank zal uitspraak doen op 8 maart 1995.

De rechtbank besloot de eis van Foron GmbH te steunen dat Convec Ltd een „zekerheidstelling” van DM 9 580 moet betalen, omdat het een „buitenlands” bedrijf is.

De prejudiciële beslissing van het Europese Hof van Justitie in zaak C-20/92, A. Hubbard tegen P. Hamburger (gelijke behandeling — vrijheid van dienstverrichting), heeft geoordeeld dat het overeenkomstig de artikelen 59 en 60 van het EEG-Verdrag in feite discriminerend is om zo'n zekerheidstelling te eisen van een ingezetene van de Europese Unie en dat het ook discriminerend is om op grond van nationale wetgeving het verrichten van diensten of het ten uitvoer brengen van gewone activiteiten van zo'n ingezetene te beletten.

Is de Raad het ermee eens dat de eis tot zekerheidstelling van de kant van Foron GmbH en gesteund door het Duitse gerecht eigenlijk in strijd is met de regelgeving van de Europese Unie en als dat zo is, hoe denkt hij deze situatie dan recht te zetten?

Antwoord

(26 juli 1995)

De Raad vestigt de aandacht van de geachte Afgevaardigde op het feit dat het de Commissie is die toeziet op de toepassing van de bepalingen van de Verdragen en de krachtens deze Verdragen door de Instellingen genomen besluiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-871/95

van **Johanna Maij-Weggen (PPE)**

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 230/31)

Betreft: Grensoverschrijdende milieu-effecten in Emlichheim-Schoonebeek

Onlangs heeft de Landkreis Grafschaft Bentheim de aardappelmeelfabriek „Emsland-Starke” te Emlichheim toestemming gegeven een groot vloeiveld aan te leggen voor de opslag van aardappelvruchtwater en proceswater vlakbij de Nederlands-Duitse grens bij Schoonebeek.

Dit vloeiveld zal de nodige stankoverlast aan beide kanten van de grens geven en vormt bovendien een bedreiging voor het grensrieviertje het Schoonebeekerdiep.

Ook lijkt hier sprake van concurrentievervalsing, omdat het Nederlandse aardappelmeelconcern Avebe onlangs door de regionale overheid werd gedwongen om een forse investering te plegen door het aardappelvruchtwater aan de bron te zuiveren in plaats van het vruchtwater in bekkens op te slaan.

Welke mogelijkheid heeft de Commissie om de Duitse aardappelmeelfabriek ervan te weerhouden dit milieuonvriendelijke plan uit te voeren?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 juni 1995)

Aardappelmeelfabrieken en industriële afvalverwerkingsinstallaties dienen, krachtens Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾, wanneer dit op grond van bepaalde van hun kenmerken, met name locatie en grootte van de installaties, vereist is, aan een milieu-effectevaluatie te worden onderworpen.

Het uitgestrekte vloeiveld te Emlichheim-Schoonebeek voor de opslag van aardappelvruchtwater is zo dicht bij het langs de Nederlandse grens lopende Schoonebeekerdiep gelegen dat een dergelijke evaluatie stellig op haar plaats zou zijn.

Dit project valt ook binnen de draagwijdte van Richtlijn 91/271/EEG ⁽²⁾ inzake de behandeling van stedelijk afvalwater. Hierin wordt bepaald dat het ten laatste op 31 december 2000 zo dient te zijn dat biologisch afbreekbaar proceswater van installaties van de in bijlage III genoemde industriële sectoren, waaronder de aardappelverwerkende industrie, voordat lozing plaatsvindt, voldoen aan de in de desbetreffende regelingen of door de autoriteiten afgegeven vergunningen neergelegde voorwaarden. De autoriteiten van alle Lid-Staten hebben deze voorschriften op uiterlijk 31 december 1993 moeten vaststellen.

Derhalve heeft de Commissie zich tot de Duitse autoriteiten gericht met het verzoek haar nadere inlichtingen omtrent dit project te verschaffen en met name over de maatregelen die getroffen zijn om te bereiken dat in overeenstemming met bovengenoemde communautaire wetsteksten wordt gehandeld en om de Nederlandse autoriteiten op de hoogte te brengen van de effecten die uitvoering van dit project op het ecosysteem in deze gebieden zouden kunnen hebben.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 135 van 30. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-876/95

van Terence Wynn (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 230/32)

Betreft: Tabak

Acht de Commissie het, gezien haar antwoord op schriftelijke vraag E-11/95 ⁽¹⁾, gepast dat een meerderheid van de leden van het Wetenschappelijk en Technisch Comité van het Communautair Fonds voor onderzoek en informatie over tabak de tabakssector en niet de gezondheidssector vertegenwoordigt?

⁽¹⁾ PB nr. C 152 van 19. 6. 1995, blz. 27.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(2 mei 1995)

De Commissie acht de huidige samenstelling van het Wetenschappelijk en Technisch Comité van het Communautair Fonds voor onderzoek en informatie over tabak gerechtvaardigd.

Het Comité vervult — zoals zijn naam ook aangeeft — taken van wetenschappelijke en technische aard die een waardevolle inbreng leveren ten behoeve van het beheer van het Communautair Fonds door de Commissie. Zijn werkzaamheden bestaan hoofdzakelijk in het uitbrengen van adviezen over projecten waarvoor financiële steun uit het Fonds is aangevraagd. Deze projecten zijn dan normaliter al door een groep van onafhankelijke deskundigen geëvalueerd.

Dat de leden van het Comité die de belangen op het gebied van de volksgezondheid behartigen, een minderheid vormen, houdt verband met twee factoren:

- in de eerste plaats wordt een belangrijke vertegenwoordiging van de tabaksproducenten redelijk geacht omdat de middelen van het Fonds afkomstig zijn van een heffing op hun inkomsten;
- in de tweede plaats zijn de aan het roken verbonden gezondheidsrisico's duidelijk aangetoond en zijn er op dit gebied dus minder wetenschappelijke en technische adviezen nodig dan op dat van het onderzoek inzake de productie van tabaksrassen, -kwaliteiten en -produkten die minder schadelijk zijn.

Bovendien is de Commissie van plan om de middelen van het Fonds gelijkelijk te verdelen over het onderzoek op productiegebied en dat inzake de volksgezondheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-883/95

van Per Gahrton (V)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 230/33)

Betreft: Openbaarheid van bestuur

Is de Commissie van plan om voor documenten, opgesteld binnen de administratie van de Commissie, een zelfde mate van openbaarheid van bestuur te hanteren en informatiebronnen een even goede bescherming te bieden als tegenwoordig het geval is in Zweden?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(22 juni 1995)

De Commissie heeft reeds op 8 februari 1994 een besluit inzake de toegang van het publiek tot haar documenten goedgekeurd ⁽¹⁾. Dit besluit, waarmee een voor de Commis-

sie en voor de Raad gemeenschappelijke gedragscode ten uitvoer wordt gelegd, bevestigt het beginsel dat de burgers recht hebben op een zo volledig mogelijke toegang tot de documenten van de instelling, met als enige vanzelfsprekende voorwaarde dat het algemeen belang en het belang van het individu worden beschermd. Dit beleid voorziet in bijzondere bepalingen ten behoeve van de burgers waardoor gewaarborgd wordt dat hun verzoek op zo kort mogelijke termijn wordt behandeld en waarbij ze de beschikking krijgen over mogelijkheden tot beroep.

Overeenkomstig de gedragscode wordt het huidige beleid in twee jaar praktische ervaring opnieuw onder de loep gehouden.

(¹) PB nr. L 46 van 18. 2. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-886/95

van Arie Oostlander (PPE)

aan de Raad

(31 maart 1995)

(95/C 230/34)

Betreft: Toepassing concept „veilige derde landen” in asielbeleid

Kan de Raad aangeven welke Lid-Staten in hun asielbeleid het principe van „veilige derde landen” reeds wettelijk hebben ingevoerd en/of via ambtelijke instructies toepassen?

Kan de Raad aangeven hoeveel mensen de toegang tot de Europese Unie op grond van dit principe reeds is ontzegd?

Welke vervolgroutes nemen de afgewezen asielzoekers?

Antwoord

(26 juli 1995)

De resolutie over een geharmoniseerde benadering ten aanzien van vraagstukken betreffende derde landen van ontvangst is aangenomen te Londen op 30 november en 1 december 1992. Onder punt 4 staat dat de Lid-Staten alle maatregelen nemen om hun nationale wetgevingen zo nodig aan te passen en de beginselen van deze resolutie zo spoedig mogelijk en wel uiterlijk op het moment van inwerkingtreding van de Overeenkomst van Dublin daarin te verwerken.

Ik herinner de geachte Afgevaardigde eraan dat de procedure voor de bekrachtiging van de Overeenkomst van Dublin reeds door de meeste Lid-Staten is afgehandeld, maar dat de overeenkomst nog niet in werking is getreden. Verscheidene Lid-Staten hebben hun nationale wetgeving echter reeds aangepast om rekening te houden met deze te Londen goedgekeurde resolutie.

Aangezien de tenuitvoerlegging van deze resolutie geheel onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt, kan de Raad niet meedelen op hoeveel personen de beginselen van deze resolutie zijn toegepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-935/95

van Allan Macartney (ARE)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 230/35)

Betreft: NAFO-TAC's voor zwarte heilbot

Kan de Commissie een verklaring geven voor het feit dat de quota van de Europese Unie voor zwarte heilbot zijn gestegen van 12,59 % tot 69 %?

Kan de Commissie garanderen dat de hogere vangstquota van de Unie niet zullen uitmonden in een hogere TAC voor zwarte heilbot?

Kan de Commissie de schattingen bevestigen dat de vissersvloot van de Unie sinds januari 1995 al tweemaal zijn quotum (12,59 %) heeft gevangen? Kan de Commissie per Lid-Staat een overzicht geven van de vangsten van dit jaar?

Kan de Commissie bevestigen dat de bestanden van zwarte heilbot aanmerkelijk zijn geslonken (twee derde minder dan de hoeveelheid die bij een onderzoek in 1991 werd vastgesteld) en dat deze bestanden in toenemende mate bestaan uit jonge onvolgroeide vissen van drie tot vier jaar oud?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(12 juni 1995)

Tot en met 1994 gold voor de vangst van zwarte heilbot door de communautaire vloot een TAC (totaal toegestane vangst). De gevangen hoeveelheden waren gewoon het resultaat van de niet-gereguleerde visserijactiviteit in diep water in het gereguleerde gebied van de NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization — Verdragsorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan) sinds 1991. In dit verband is de door de NAFO voor 1995 vastgestelde TAC van 27 000 ton een eerste instandhoudingsmaatregel die de toeneming van de visserij op dit bestand moet keren.

De Gemeenschap heeft, evenals alle andere verdragsluitende partijen, met deze TAC van 27 000 ton ingestemd. Aangezien echter de Gemeenschap in de voorbije jaren meer dan 40 000 ton zwarte heilbot had gevangen en alle andere verdragsluitende partijen samen minder dan 10 000 ton, vond de Gemeenschap het haar toegewezen quotum van

slechts 12,69 % van de TAC van 27 000 ton zeer onbillijk. Bovendien heeft Canada in de NAFO-vergadering van 30 januari tot en met 1 februari 1995 een stemming afgedwongen over deze toewijzingen en daarmee afbreuk gedaan aan het consensusprincipe. Daarom moest de Gemeenschap overeenkomstig artikel XII van het NAFO-verdrag bezwaar maken tegen dit quotum. Achteraf zijn de Gemeenschap en Canada het er over eens geworden om een nieuw heilbotquotum voor 1995 voor te stellen, dat aanzienlijk hoger is dan het aandeel dat de NAFO in de vergadering van 30 januari tot en met 1 februari 1995 had vastgesteld. Deze nieuwe toewijzing zal worden besproken in de speciale vergadering van de Visserijcommissie van de NAFO die gepland is voor 7 tot en met 9 juni.

De Lid-Staten moeten hun vangsten aan zwarte heilbot om de 48 uur melden. Zodra het NAFO-quotum van 27 000 ton bijna op is, zal de Commissie een verordening vaststellen waarbij de visserij wordt gesloten, zelfs als het Gemeenschapsquotum niet volledig is opgevist.

De Commissie heeft kennis genomen van het door het geachte Parlements lid bedoelde rapport van de Wetenschappelijke Raad van de NAFO. Dat rapport meldde dat de vangstrijpe biomassa afgaande op de uitkomst van twee onderzoeken van zomer 1991 en winter 1994 met circa 60 % is gedaald. Het Permanent Comité voor visserijwetenschap van de NAFO (Stacfis) heeft echter gewaarschuwd dat de resultaten van de beide onderzoeken met omzichtigheid moeten worden geïnterpreteerd, omdat zij op verschillende tijden van het jaar zijn gehouden door verschillende schepen en gebruik is gemaakt van verschillende methoden om monsters te trekken. Uit de beschikbare informatie kan worden afgeleid dat de abundantie van de jaarklassen 1990 en 1991, d.w.z. vissen die op het ogenblik van de rapportering drie à vier jaar oud waren, hoger was dan het gemiddelde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-945/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 230/36)

Betreft: Communautaire maatregelen ten aanzien van het aan de ketting leggen van vissersschepen

Het feit dat Canada het Galicische koelschip Estai, dat in Atlantische wateren op zwarte heilbot aan het vissen was, aan de ketting heeft gelegd, is een duidelijke daad van piraterij jegens de vloot van de Europese Unie. Door eenzijdig de controle over de visbestanden buiten zijn territoriale wateren op zich te nemen, heeft Canada inbreuk gemaakt op de internationale overeenkomsten.

De heftige reactie van Canada is een daad van agressie, met name gezien het protest dat de Unie geformuleerd heeft met betrekking tot de NAFO-overeenkomst.

Ziet de Commissie dan ook in dat het nodig is diplomatieke maatregelen te treffen, via commerciële sancties of via het indienen van klachten over dergelijke daden van piraterij, om de historische visserijrechten van de vissers uit de Gemeenschap in de wateren van de noordwestelijke Atlantische Oceaan te vrijwaren?

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat onze vissers niet meer het slachtoffer worden van dergelijke acties?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(16 juni 1995)

Zowel de Commissie als de Raad hebben herhaalde malen het illegale aan de ketting leggen van de „Estai” veroordeeld en van de Canadese overheid geëist het schip met de vangst, de bemanning en de kapitein vrij te geven en de schade te vergoeden.

Nadat het schip was vrijgegeven, is in gesprekken van de Commissie met vertegenwoordigers van de Canadese Regering vooral aangedrongen op de intrekking van bepaalde Canadese wetten, op een billijke toekenning van quota voor zwarte heilbot in het kader van de Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan (NAFO) en op bijkomende maatregelen ter verscherping van de controle in het gereguleerd gebied van de NAFO.

Op basis van een bilaterale overeenkomst over deze thema's tussen de Europese Unie en Canada, heeft dit land inderdaad de toepassing van bepaalde wetten op schepen van de Gemeenschap ingetrokken. De borgsom die voor het vrijgeven van de „Estai” en haar bemanning is betaald, is aan de kapitein teruggegeven, samen met de in beslag genomen vangst. Beide partijen waren het erover eens dat de verschillende elementen van hun bilaterale overeenkomst inzake zowel verscherpte controle en dwangmaatregelen als de verdeling van de quota voor zwarte heilbot, door alle partijen bij het NAFO-verdrag moeten worden goedgekeurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-955/95

van Mark Watts (PSE)

aan de Raad

(3 april 1995)

(95/C 230/37)

Betreft: Beperkende bepalingen inzake dierproeven

Welke maatregelen worden er getroffen om te garanderen dat de naleving van alle beperkende bepalingen inzake dierproeven die overeenkomstig Richtlijn 93/35/EEG⁽¹⁾ zijn ingevoerd, adequaat kan worden afgedwongen?

(¹) PB nr. L 151 van 23. 6. 1993, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-957/95

van **Mark Watts (PSE)**
aan de Raad
(3 april 1995)
(95/C 230/38)

Betreft: Dierproeven ten behoeve van cosmetische producten

Welke soorten dierproeven ten behoeve van cosmetische producten denkt de Raad te kunnen verbieden in overeenstemming met het tijdschema tot 1998, en om welk percentage van het totale aantal dierproeven ten behoeve van cosmetische producten gaat het dan?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen E-955/95 en E-957/95
(19 juli 1995)

1. De Lid-Staten zenden de Raad geen gedetailleerde informatie over het soort en het aantal dierproeven voor cosmetische producten of in het algemeen. De Raad heeft slechts toegang tot die informatie via door de Commissie opgestelde verslagen, met name over de ontwikkeling, de validering en de wettelijke acceptatie van alternatieve methoden voor dierproeven.

Het eerste dergelijke verslag ingevolge Richtlijn 93/35/EEG (tot wijziging van Richtlijn 76/68/EEG inzake cosmetische producten) is begin dit jaar bij de Raad en het Parlement ingediend. De geachte Afgevaardigde wordt dan ook naar dat verslag verwezen. In ieder geval hebben de daarin opgenomen statistische gegevens deels betrekking op 1991, deels op 1993 en slechts op sommige van de Lid-Staten. Het zou dan ook op zijn minst riskant zijn hieruit af te leiden wat de situatie in 1998 kan zijn. Zoals duidelijk gesteld wordt in de laatste overweging van Richtlijn 93/35/EEG, zou verder een eventueel verbod op dierproeven vanaf 1 januari 1998 slechts kunnen worden ingesteld als er alternatieve methoden gevalideerd zijn.

2. Voor wat betreft de vraag van de geachte Afgevaardigde over de naleving van de getroffen maatregelen, zij hij in het bijzonder verwezen naar de punten D 1.2, en 3, E en I van genoemd verslag.

Voorts wordt de geachte Afgevaardigde erop geattendeerd dat de behandeling door de Raad van het gewijzigd voorstel voor een besluit tot sluiting namens de Gemeenschap van de Europese Overeenkomst voor de bescherming van gewervelde dieren die worden gebruikt voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden is opgeschort in afwachting van de resultaten van de raadpleging van het Europees Parlement over dit voorstel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-960/95

van **Amedeo Amedeo (NI)**
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 230/39)

Betreft: Visserij in de Middellandse Zee

De Italiaanse visserijbonden zijn van mening dat het communautaire voorschrift over de minimale afmeting van kabeljauw (20 cm), dat begin 1995 in werking is getreden, niet kan worden toegepast. Daardoor zou een ernstige crisis van de visserij in de Middellandse Zee ontstaan.

Kan de Commissie bij de Raad aandringen op wijziging van de huidige regeling?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

De goedkeuring, door de Raad, van Verordening (EG) nr. 1626/94 van 27 juni 1994 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Middellandse Zee⁽¹⁾ is een belangrijke stap in de richting van een beter beheer van de bestanden die door de communautaire vloten in de Middellandse Zee worden bevestigd.

De Commissie is in kennis gesteld van de aanpassingsmoeilijkheden in een aantal visserijtakken in Italië. Als de voorschriften en praktijken op grond waarvan zeer jonge vis mag worden gevangen en aangevoerd, gehandhaafd blijven, kan evenwel in geen geval de toekomst van rendabele visserij in de Middellandse Zee worden gegarandeerd.

De Commissie kan daarom niet afzien van toepassing van de bij voornoemde verordening ingestelde maatregelen. Zij is evenwel bereid een geleidelijke tenuitvoerlegging van bepaalde maatregelen te overwegen met het doel zo snel mogelijk te komen tot daadwerkelijke toepassing van de bij Verordening (EG) nr. 1626/94 vastgestelde minimummaat voor aanvoer.

De Commissie herinnert eraan dat zij alleen op basis van betrouwbare, wetenschappelijke, technische en economische gegevens een wijziging van de verordening van de Raad zal kunnen voorstellen.

⁽¹⁾ PB nr. L 171 van 6. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-969/95van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Raad

(3 april 1995)

(95/C 230/40)

Betreft: Ecologische waterkwaliteit

De „ecologische waterkwaliteit” kan worden gedefinieerd als een kwaliteit die beantwoordt aan de eisen van het ecosysteem, rekening houdend met zaken als het gehalte aan opgeloste zuurstof, giftige stoffen, sedimenten, vis, plankton, etc.

Het voorstel voor een richtlijn inzake de ecologische waterkwaliteit ⁽¹⁾ beoogt de invoering in alle Lid-Staten van meet- en bewakingssystemen om de ecologische kwaliteit van de oppervlaktewateren op hun grondgebied te bepalen, zulks binnen vastgestelde termijnen.

Is het mogelijk een kosten-batenanalyse hierover te verkrijgen?

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 680 — PB nr. C 222 van 10. 8. 1994, blz. 6.

Antwoord

(20 juli 1995)

Het voorstel voor een richtlijn betreffende de ecologische waterkwaliteit is sinds het begin van dit jaar uitgebreid aan de orde geweest in de Raad, die er in zijn zitting van maart een oriënterend debat over gehouden heeft en er in zijn zitting van juni zeer bijzondere aandacht aan zal besteden in een open debat.

Wat de in het richtlijnvoorstel beoogde meet- en bewakingssystemen ter bepaling van de ecologische kwaliteit van de oppervlaktewateren betreft, zou een kosten-batenanalyse kunnen helpen bij het evalueren van de financiële gevolgen van de toepassing van die systemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-980/95van **Helena Torres Marques (PSE)**

aan de Raad

(7 april 1995)

(95/C 230/41)

Betreft: Gelijke rechten en kansen voor mannen en vrouwen

Volgens de „Agence Europe” van 8 maart 1995 heeft de heer Flynn, lid van de Commissie, verklaard dat de

deelnemers aan de Conferentie van Kopenhagen afspraken zouden maken over het vraagstuk van de rechten van de vrouw en de gelijke behandeling van vrouwen en mannen, en dat ook de Commissie deze afspraken zou steunen.

Tevens zou de heer Flynn hebben benadrukt dat het hier om meer zou moeten gaan dan een beginselverklaring, en dat een aantal concrete maatregelen zou moeten worden vastgelegd, zoals de definitie van structuren, beleidsmaatregelen en gekwantificeerde doelstellingen om het evenwicht tussen de geslachten en de gelijke vertegenwoordiging bij de besluitvorming op alle niveaus, de versterking van de rol van de vrouw op politiek, economisch, sociaal en cultureel vlak en haar onafhankelijkheid te waarborgen.

Kan de Raad meedelen of hij in het licht van de besluiten van Kopenhagen onder het Spaanse voorzitterschap een speciale bijeenkomst denkt te organiseren over de „gekwantificeerde verplichtingen” die de Europese Unie met het oog op een daadwerkelijke gelijkheid van de rechten en de kansen voor mannen en vrouwen dient aan te gaan?

Antwoord

(26 juli 1995)

De Raad schenkt bijzondere aandacht aan de verwezenlijking van gelijke rechten en kansen voor mannen en vrouwen en wijst in dit verband op zijn resolutie van 27 maart 1995 betreffende de evenwichtige deelneming van vrouwen en mannen aan de besluitvorming ⁽¹⁾ alsmede op de activiteiten die worden ondernomen met het oog op de Vierde Wereldconferentie over vrouwen (Peking, september 1995).

Het is de taak van het Voorzitterschap van de Raad om te beoordelen of het wenselijk is, een Raadszitting in de door het geachte Parlementslid voorgestelde zin te organiseren.

⁽¹⁾ PB nr. C 168 van 4. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-985/95van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Raad

(7 april 1995)

(95/C 230/42)

Betreft: Annulering van een algemeen vergelijkend onderzoek

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ werd de annulering aangekondigd van een algemeen verge-

lijkend onderzoek Raad/A/338 voor de opstelling van een reservelijst van administrateurs.

Welke zwaarwegende redenen had de Raad om tot deze annulering over te gaan?

Gaat het hierbij om een definitieve annulering of slechts om een voorlopig uitstel?

(¹) PB nr. C 39 van 16. 2. 1995.

Antwoord

(26 juli 1995)

Het vergelijkend onderzoek waarop de geachte Afgevaardigden doelen is om de volgende redenen geannuleerd:

- De publikatie ervan leidde tot 18 800 kandidaten, drie keer zo veel als voor enig ander door de diensten van de Raad tot nu toe uitgeschreven vergelijkend onderzoek.
- Het organiseren van het onderzoek conform de bekendmaking zou in totaal 600 000 ecu gekost hebben voor dit ene onderzoek, terwijl de aanwervingskredieten voor alle onderzoeken 500 000 ecu bedroegen.
- De Raad Ecofin heeft in december 1994 een verklaring aangenomen waarin op alle Instellingen een beroep wordt gedaan bij aanwerving in de komende paar jaar prioriteit te geven aan de aanwerving uit de nieuwe Lid-Staten. Deze doelstelling zou duidelijk uit het zicht raken indien alle middelen van het Secretariaat-generaal van de Raad gebruikt worden voor A/338, een vergelijkend onderzoek dat uitsluitend bestemd is voor de twaalf Lid-Staten van voor de toetreding. In de tussentijd zijn er vergelijkende onderzoeken van een passend niveau georganiseerd voor onderdanen van de drie nieuwe Lid-Staten.
- Pogingen om de voorwaarden van het vergelijkend onderzoek A/338 te wijzigen om de kosten te verlagen bleken onmogelijk, omdat de juridische context voor het onderzoek reeds was vastgelegd door de bekendmaking in het Publikatieblad.

Om bovenstaande redenen heeft het TABG tot zijn spijt moeten besluiten dat het geen andere keus had dan vergelijkend onderzoek A/338 te annuleren. Deze annulering moet als definitief beschouwd worden.

Het Secretariaat van de Raad bestudeert momenteel hoe het zelf of in samenwerking met anderen voor een redelijk bedrag een vergelijkend onderzoek voor administrateurs uit alle Lid-Staten kan organiseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1009/95

van Johanna Maij-Weggen (PPE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 230/43)

Betreft: Naturalisatiewetgeving in de EU-Lid-Staten

In het Nederlandse Parlement wordt thans een wet behandeld inzake het Nederlanderschap.

Omdat iedere burger die een nationaal paspoort verwerft in een van de vijftien Unielanden tevens Europees burger is met het recht op een Europees paspoort, ligt het in de rede dat de naturalisatiewetgeving in elk van de EU-Lid-Staten op elkaar is afgestemd.

Kan de Commissie meedelen onder welk van de voorwaarden in elk van de Europese-Unielanden een nationaal/Europees paspoort kan worden verkregen?

Antwoord van de heer Monti

namens de Commissie

(4 mei 1995)

Vraagstukken inzake het bezit van de nationaliteit van een van de Lid-Staten worden geregeld door het nationale recht van elke Lid-Staat. Zulks is bevestigd in Verklaring nr. 2 bij het EG-Verdrag die als volgt luidt:

„De Conferentie verklaart dat telkens wanneer in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap sprake is van onderdanen van de Lid-Staten, de vraag of een persoon de nationaliteit van deze of gene Lid-Staat bezit, uitsluitend wordt geregeld door verwijzing naar het nationale recht van de betrokken Staat.”

Dit is tevens in overeenstemming met het arrest van het Europees Hof van Justitie in de zaak Micheletti tegen Delegacion de Gobierno en Cantabria (¹).

Wat de resoluties inzake een uniform paspoort van 23 juni 1981, 30 juni 1982 en 14 juli 1986 betreft, wijst de Commissie erop dat deze resoluties het besluit van een Lid-Staat inzake de persoon aan wie en de omstandigheden waaronder een paspoort wordt afgegeven, onverlet laten. Derhalve is de Commissie niet in staat de gegevens te verstrekken waarom het geachte Parlementslid verzoekt.

(¹) Zaak C-369/90, Jurispr. 1990-I, blz. 4239.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1012/95

van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie
(6 april 1995)
(95/C 230/44)

Betreft: Structurele steunmaatregelen in het kader van het operationele landbouwprogramma van het tweede communautair bestek-Portugal (1994—1999) in de Algarve

In het kader van de structurele steunmaatregelen voor de landbouw die zijn opgenomen in het tweede communautaire bestek-Portugal (1994—1999), zijn onder de zogeheten „maatregel 1” een reeks maatregelen opgenomen die voor infrastructuursteun in aanmerking komen.

Volgens niet bevestigde berichten zou in het kader van „maatregel 1” voor de Algarve 11,485 miljard escudo voor grote infrastructuurprojecten en slechts 2 miljard escudo zijn uitgetrokken voor kleinere infrastructuurvoorzieningen en plattelandswegen waarvan de gevolgen sociaal en economisch gezien zeer positief kunnen zijn.

Kan de Commissie deze ontoereikende bedragen voor steun aan kleine voorzieningen en plattelands- en landbouwinfrastructuren in de Algarve bevestigen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(14 juni 1995)

De Commissie wijst het geachte Parlemlentslid erop dat de modernisering van de economische infrastructuur, waarbij het subprogramma landbouw behoort, niet veronderstelt dat de kredieten voor de verschillende maatregelen over de regio's worden verdeeld. Een dergelijke verdeling ressorteert onder de nationale autoriteiten.

Bovendien is het niet de gewoonte van de Commissie zich uit te spreken over het binnenlands beleid van de Lid-Staten, zeker niet op basis van niet-bevestigde berichten.

De aangehaalde kwestie valt niet onder de verantwoordelijkheid van de Commissie. Ze behoort tot de bevoegdheid van de betrokken nationale autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1042/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)
aan de Commissie
(7 april 1995)
(95/C 230/45)

Betreft: Criteria voor het meten van werkloosheid

Is de Commissie van plan ervoor te zorgen dat bij de vaststelling van het werkloosheidscijfer en -percentage in alle Lid-Staten vergelijkbare of dezelfde criteria worden gehanteerd?

Is het mogelijk homogene criteria te hanteren bij het meten van het werkloosheidscijfer in de Lid-Staten van de Unie?

**Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie**

(23 mei 1995)

Eurostat publiceert sedert 1989 iedere maand vergelijkbare werkloosheidscijfers voor de Lid-Staten van de Unie. Deze worden berekend:

- op basis van de resultaten van enquêtes bij de huishoudens (enquêtes naar de arbeidskrachten);
- aan de hand van de begrippen en definities die zijn aanbevolen door het Internationaal Arbeidsbureau (ILO).

In overleg met de statistische diensten van de Lid-Staten en de OESO zijn de schattingsmethoden voor de werkloosheidscijfers overigens onlangs herzien⁽¹⁾ om rekening te houden met de resultaten van de laatste arbeidskrachten-enquêtes en om, door zich strikter te houden aan de ILO-definities, de werkloosheidscijfers van Eurostat voor de verschillende Lid-Staten nog beter vergelijkbaar te maken.

⁽¹⁾ Eurostat, maandelijks bulletin „Unemployment” 3/4 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1056/95

van Joan Colom i Naval (PSE)
aan de Commissie
(28 maart 1995)
(95/C 230/46)

Betreft: Uit de markt nemen van kastomaten

Kan de Commissie, voor de laatste drie begrotingsjaren, in totaal en per Lid-Staat, mededelen hoeveel kastomaten uit de markt zijn genomen in verhouding tot de totale hoeveelheid tomaten waarop deze interventie maatregelen zijn toegepast, en wat dit gekost heeft?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(28 april 1995)

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens.

Zij doet rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement een overzicht toekomen van de interventiemaatregelen op de markt voor groenten en fruit in de afgelopen drie jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1057/95

van **Rosemarie Wemheuer (PSE)**

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 230/47)

Betreft: EU-steun voor kuuroord in Griekenland

Naar aanleiding van het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-2681/94 ⁽¹⁾ over de toekenning van EU-middelen voor de vermeende bouw van een kuuroord in het Griekse dorp Arkoudi (Peloponnesos) moet een aantal andere vragen van principiële aard over de financiële controle worden gesteld:

1. Wordt de rechtmatige besteding van structuurgelden van de Europese Unie niet stelselmatig ter plaatse gecontroleerd?
2. Hoe is het mogelijk dat de Griekse autoriteiten voorstellen het project in het kader van het nieuwe communautaire bestek te voltooien, zonder dat er een rapport is uitgebracht over de besteding van de reeds uitbetaalde EU-middelen?
3. De Commissie wil nu weliswaar aan de hand van een haalbaarheidsstudie onderzoeken of verdere investeringen in dit project werkelijk de moeite waard zijn, om dan na te gaan „in hoeverre de reeds eerder toegezegde steun behouden moet blijven”, maar dat biedt nog geen antwoord op de volgende vragen:
 - a) Hoe wordt de objectiviteit van de haalbaarheidsstudie gegarandeerd? (Aan wie is de opdracht toegekend? Wanneer is de studie beschikbaar?)
 - b) Wat gebeurt er met de EU-gelden die reeds uit hoofde van het geïntegreerde mediterrane programma zijn betaald, als blijkt dat het project zo bouwvallig is dat het niet kan worden voortgezet?
4. Kan de Europese Unie sancties toepassen op particulieren of overheden die onachtzaam omgaan met EU-middelen, d.w.z. geld verspillen? Zo ja, welke?

⁽¹⁾ PB nr. C 103 van 24. 4. 1995, blz. 28.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(22 juni 1995)

1. Volgens de communautaire wetgeving valt de goede besteding van de Structuurfondsen onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. Overeenkomstig artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 2082/93 ⁽¹⁾ eist de Commissie wel van hen dat zij haar op de hoogte houden van de nationale controlesystemen en de uitgevoerde verificaties. Bovendien voert de Commissie controles ter plaatse uit om ervoor te zorgen dat de gefinancierde acties in overeenstemming zijn met de wetgeving en de programma's. Ook kan de Commissie, indien nodig, de nationale autoriteiten verplichten hun methodes voor het beheer van de Gemeenschapsmiddelen te verbeteren.

Daarnaast is voor Griekenland voor het tweede communautaire bestek een systeem opgezet met een technische evaluatie van de projecten voordat ze gefinancierd worden. In de toekomst moet dit systeem problemen zoals die waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, voorkomen.

2. De Griekse overheid heeft het recht de voltooiing van het project voor te stellen. Uiteraard behoudt de Commissie zich het recht voor communautaire bijstand te weigeren, wanneer niet aan de nodige voorwaarden is voldaan. Het constateren van de juiste besteding van de reeds toegekende kredieten en het aantonen van de economische haalbaarheid behoren tot die voorwaarden.

3. a) De Commissie kan een beroep doen op door haar gekozen onafhankelijke experts, wanneer ze het nodig acht de conclusies van een haalbaarheidsstudie te verifiëren.

b) De Commissie behoudt zich het recht voor de communautaire middelen terug te vorderen die na een redelijke tijd nog steeds niet blijken bij te dragen tot de verwezenlijking van de ontwikkelingsdoelstellingen waarvoor ze zijn toegekend.

4. In artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2082/93 is bepaald dat de bijstand kan worden verminderd, opgeschort of ingetrokken, wanneer het onderzoek onregelmatigheden aan het licht brengt die de actie of de maatregel doorkruisen, en dat ten onrechte ontvangen bedragen aan de Commissie moeten worden terugbetaald.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1072/95

van Michel Rocard (PSE)

aan de Raad

(11 april 1995)

(95/C 230/48)

Betreft: Verkorting en reorganisatie van de werktijd

Waarom heeft de Raad nog steeds geen besluit genomen over de ontwerp-aanbeveling inzake de verkorting en de reorganisatie van de werktijd⁽¹⁾, die de Commissie op 23 september 1983 bij de Raad heeft ingediend, die ondersteund werd door de resolutie van het Europees Parlement van 18 november 1983 en gepubliceerd werd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽²⁾; voorts werd gesteund door het advies van het Economisch en Sociaal Comité (84/C 23/19), dat goedgekeurd werd op 23/24 november 1983 en gepubliceerd in het *Publikatieblad*⁽³⁾?

Wat is de Raad van plan te ondernemen?

⁽¹⁾ Doc. COM(83) 543.⁽²⁾ PB nr. C 342 van 19. 12. 1983, blz. 147.⁽³⁾ PB nr. C 23 van 30. 1. 1984.**Antwoord**

(26 juli 1995)

De Raad is van mening dat de in 1983 ingediende ontwerp-aanbeveling betreffende de verkorting en de reorganisatie van de werktijd achterhaald is ingevolge de aanneming van Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 307 van 13. 12. 1993, blz. 18.**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1083/95**

van Michl Ebner (PPE)

aan de Raad

(30 maart 1995)

(95/C 230/49)

Betreft: Vrij verkeer van personen tussen de Lid-Staten

Sinds 26 maart 1995 zijn de grenscontroles tussen zeven Lid-Staten van de Unie opgeheven.

Wat denkt de Raad te doen om ervoor te zorgen dat vrij verkeer van personen tussen alle Lid-Staten van de Europese Unie mogelijk is?

Zal hij de medeondertekenende Lid-Staten van het Schengen-akkoord, waaronder Italië, Oostenrijk en Griekenland, oproepen het akkoord op korte termijn om te zetten in nationale wetgeving? Zal hij andere Lid-Staten verzoeken zich aan te sluiten bij het Schengen-akkoord?

Onderzoekt de Raad waarom Italië geen passende voorbereidingen getroffen heeft en — als oprichtende Lid-Staat van de Europese Gemeenschap — het Schengen-akkoord nog niet heeft omgezet?

Antwoord

(19 juli 1995)

De Akkoorden van Schengen vallen onder een intergouvernementele samenwerking die los staat van de Europese Unie en waarvoor de Raad van de Europese Unie geen enkele bevoegdheid bezit. Het is dus niet aan de Raad om een onderzoek in te stellen naar het gedrag van deze of gene Lid-Staat in dat kader.

In het Gemeenschapsrecht wordt het vrije verkeer van personen in de Europese Unie reeds gewaarborgd door sommige bepalingen van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en van het Verdrag betreffende de Europese Unie, alsmede door het afgeleide recht. Voorts behandelt de Raad momenteel, op basis van een Commissievoorstel, een ontwerp-overeenkomst betreffende de controle van personen bij overschrijding van de buitengrenzen, dat bepaalde gevolgen op het gebied van het vrije verkeer van personen in de Europese Unie zal hebben.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1096/95

van Glyn Ford (PSE)

aan de Raad

(13 april 1995)

(95/C 230/50)

Betreft: De manier waarop Frankrijk de Overeenkomst inzake de repatriëring van veroordeelden toepast

Heeft de Raad zich ooit gebogen over de moeilijkheden die onderdanen van de Lid-Staten, zoals David Hessner, 17 Queensway, Dukinfield in mijn kiesdistrict, ondervinden doordat de Overeenkomst inzake de repatriëring van veroordeelden niet werkt, aangezien Frankrijk niet alleen een gevangenisstraf oplegt maar ook een douaneboete?

Antwoord
(19 juli 1995)

De Lid-Staten hebben in 1983, in het kader van de Raad van Europa, het Verdrag inzake de overbrenging van gevonniste personen gesloten. Frankrijk heeft dat Verdrag op 27 april 1983 ondertekend en op 11 februari 1985 bekrachtigd.

Daarnaast hebben de Lid-Staten van de Europese Unie in 1987, destijds in het kader van de Europese politieke samenwerking, een verdrag opgesteld waardoor de overbrenging van gevonniste personen kan worden vergemakkelijkt. Vrijwel alle Lid-Staten, met inbegrip van Frankrijk, hebben dat verdrag ondertekend en sommige hebben het reeds bekrachtigd.

Overigens is de Raad niet verzocht het door het geachte Parlements lid uiteengezette geval te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1106/95

van José Valverde López (PPE)
aan de Raad
(13 april 1995)
(95/C 230/51)

Betreft: Herstructureringsplan voor het stelsel van landbouwenquêtes in Spanje

De herstructureringsplannen voor het stelsel van landbouwenquêtes in Spanje zijn van essentieel belang voor een doeltreffend toezicht op de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en de toekomstige ontwikkeling ervan. Heeft de Raad reeds zijn goedkeuring verleend aan de definitieve verslagen over de tenuitvoerlegging van de plannen door andere Lid-Staten zoals Ierland, Italië, enz.? Kan de Raad nadere inlichtingen verstrekken over de situatie in Spanje?

Antwoord
(26 juli 1995)

De Raad heeft in het verleden herstructureringsplannen voor het stelsel van landbouwenquêtes in Italië, Griekenland en Ierland vastgesteld teneinde het deze Lid-Staten mogelijk te maken zich volledig te conformeren aan de communautaire voorschriften op deze gebieden; hij is regelmatig door de Commissie op de hoogte gesteld van de uitvoering van deze plannen en van de bereikte resultaten.

De Raad heeft nog geen soortgelijk voorstel van de Commissie voor het stelsel van landbouwenquêtes in Spanje ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1107/95

van José Valverde López (PPE)
aan de Commissie
(12 april 1995)
(95/C 230/52)

Betreft: Communautaire statistiek inzake onderzoek, ontwikkeling en innovatie

Op 15 april 1992 diende de Commissie een voorstel in voor een beschikking tot vaststelling van een meerjarenprogramma voor de ontwikkeling van een communautaire statistiek inzake onderzoek, ontwikkeling en innovatie. Kan de Commissie informatie verstrekken over de huidige stand van uitvoering van dit programma?

Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie
(8 juni 1995)

Al voor de officiële goedkeuring door de Raad van een meerjarenprogramma voor de ontwikkeling van een communautaire statistiek inzake speur- en ontwikkelingswerk en innovatie heeft het Bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen (Eurostat) een aantal voorbereidingen getroffen om voor het einde van 1997 aan de doelstellingen van het programma te kunnen voldoen. De belangrijkste resultaten tot nu toe kunnen als volgt worden samengevat:

- Het systematisch verzamelen van informatie over de behoeften van gebruikers van communautaire statistieken op het gebied van speur- en ontwikkelingswerk (S & O) en innovatie.
- Verbetering van het bestaande methodologische kader op de volgende gebieden: de regionale dimensie van S & O- en innovatie-indicatoren, het meten van de menselijke hulpbronnen in wetenschap en technologie, de nomenclatuur voor de analyse van wetenschapsbegrotingen en -programma's (NABS). De samenstelling van handboeken is voltooid of bijna voltooid.
- Uitbreiding van het aantal verzamelde en gepubliceerde S & O-indicatoren. Eurostat publiceert thans gegevens over de overheidsfondsen voor S & O, S & O-uitgaven en S & O-personeel (beide uitgesplitst naar regio en sector). Aanvullende informatie over octrooien (ook uitgesplitst naar regio en sector) is gepland voor publicatie in 1995.
- Het eerste geharmoniseerde overzicht over innovatie in de Gemeenschap. Eurostat analyseert op het moment ongeveer 42 000 individuele opgaven.
- Eerste maatregelen voor de ontwikkeling van statistische indicatoren om de inbreng in en de opbrengst en het effect van de door de Commissie gefinancierde S & O- en innovatieprogramma's te meten.

Alle maatregelen worden in nauwe samenwerking met internationale partners genomen, met name met het secretariaat van de OESO. Bovendien is Eurostat al bezig gezamenlijke activiteiten met het IPTS-instituut in Sevilla te ontwikkelen.

teneinde met name de gegrondheid van de betrokken klachten te toetsen aan het bepaalde van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag.

De Spaanse autoriteiten hebben hun opmerkingen ingediend. De Commissie bestudeert thans de feiten. Na dit onderzoek zal de Commissie, zoals gebruikelijk is, de klager van het resultaat op de hoogte stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1117/95

van Fernando Pérez Royo (PSE)

aan de Commissie

(5 april 1995)

(95/C 230/53)

Betreft: Belastingvoordelen in Baskenland en Navarra

Baskenland en Navarra zijn twee Spaanse autonome gebieden die een speciale regeling kennen voor bepaalde belastingen, ter vervanging van het belastingstelsel van de Spaanse overheid.

Op grond van hun speciale wetgevende bevoegdheid keurden de provinciebesturen van Alava, Guipúzcoa en Vizcaya in juli 1993 ter ondersteuning van de economie in Baskenland enkele provinciale wetten goed waarin Baskische ondernemingen fiscale voordelen worden toegekend die wezenlijk verschillen van die waarin het belastingstelsel van de Spaanse nationale overheid voorziet.

In november 1993 keurde het Parlement van Navarra een provinciale wet goed die soortgelijke kenmerken bevatte.

Gesteld tegenover deze situatie dienden de heer Santiago Muñoz Machado, namens de Kamer van Koophandel, alsmede het ondernemersverbond en de bedrijven Vicman SA en Estampaciones SA van het autonome gebied La Rioja, een klacht in tegen de Spaanse Staat wegens niet-naleving van de artikelen 92 en 93, lid 3, van het EEG-Verdrag.

In welke administratieve fase bevindt zich de afhandeling van deze beide klachten, die op respectievelijk 26 en 28 april 1994 bij de Commissie werden ingediend en waarin wordt verlangd dat deze van de Spaanse Staat de opschorting eist van de tenuitvoerlegging van de in deze wetsbesluiten vervatte steunmaatregelen en dat een begin wordt gemaakt met een formeel onderzoek naar de verenigbaarheid van deze steun met het EEG-Verdrag?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(2 mei 1995)

Naar aanleiding van de indiening van twee klachten, de ene met betrekking tot de belastingmaatregelen die zijn ingesteld bij Ley Foral 12/1993 van Navarra en de andere ten aanzien van de Normes Forales 18/1993 van Alava, 5/1993 van Biscaye en 11/1993 van Guipúzcoa, heeft de Commissie de Spaanse autoriteiten verzocht hun opmerkingen te maken

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1131/95

van Nel van Dijk (V)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 230/54)

Betreft: Internet en openbare zeden

Hebben besprekingen plaatsgevonden tussen de Commissie en vertegenwoordigers van de Amerikaanse en Canadese overheid over de mogelijkheden om het Internet te vrijwaren van uitingen die de Commissie in strijd acht met de openbare zeden?

Zo ja, op wiens initiatief zijn deze besprekingen gehouden?

Welke mogelijke maatregelen aangaande het Internet en/of andere on line-diensten zijn besproken?

Welke voorstellen heeft de Commissie gedaan?

Hebben de vertegenwoordigers van de Verenigde Staten tijdens deze besprekingen afwijzend gereageerd op het voorstel van de Commissie om gezamenlijk op te treden tegen onzedelijke uitingen op het Internet? Is daarbij het eerste amendement op de Amerikaanse constitutie in het geding gebracht?

Zal de Commissie in de aangekondigde wetgevingsvoorstellen ter bescherming van de openbare zeden rekening houden met het feit dat het controleren van alle tekst, beeld en geluid die in cyberspace gezonden worden via hun computers, voor de organisaties en bedrijven die Internet-toegang verschaffen aan derden zo goed als onmogelijk is?

Deelt de Commissie mijn opvatting dat deze Internet-aanbieders derhalve ook niet aansprakelijk gesteld dienen te worden voor de uitingen die langs deze weg openbaar gemaakt worden?

Is de Commissie met mij van mening dat Europese wetgeving gericht op inhoudscontrole van het Internet, gezien de technische obstakels en het wereldwijde karakter van het net, een contraproductieve bezigheid is, die het Internet zal schaden zonder de beoogde doelstellingen te bereiken?

Is de Commissie het met mij eens dat censuur fnuikend kan zijn voor de ontwikkeling van het Internet, en voor de

vergroting van de informatie-, expressie- en communicatiemogelijkheden van de burger die dit net belichaamt?

Kan de Commissie garanderen dat zij geen wetgeving zal voorstellen die Internet-aanbieders noopt of verplicht tot een controle vooraf van de informatie die door hun gebruikers via het Internet wordt verspreid?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

De Commissie heeft geen besprekingen gevoerd met de Amerikaanse en Canadese autoriteiten over de mogelijkheid om programma's die in strijd zijn met de goede zeden van het Internet te weren.

De beoordeling en de bescherming van de goede zeden zijn exclusieve bevoegdheden van de Lid-Staten. De Commissie houdt zich dan ook niet bezig met wetgevingsvoorstellen betreffende de bescherming van de goede zeden op telematicanetwerken.

De Commissie is overigens van mening dat censuur niet haalbaar is, aangezien controle over de World Wide Web-installaties buiten de Gemeenschap niet zonder internationale overeenkomst mogelijk is. Wat de in de Gemeenschap gevestigde leveranciers van diensten betreft, geldt dat de in bepaalde Lid-Staten toepasselijke wetten de exploitanten van telematicadiensten verantwoordelijk stellen voor de inhoud van de informatie, afbeeldingen of programma's die zij toegankelijk maken voor het publiek. In dit verband zij erop gewezen dat er onderscheid moet worden gemaakt tussen diensten die kunnen worden gelijkgesteld met publicaties (on line-informatiediensten, forums, anonieme berichtverzending, bulletin boards) en die welke tot de particuliere correspondentie moeten worden gerekend (elektronische post).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1136/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 230/55)

Betreft: Vaststelling van het totale vangstquotum (TAC) en verdeling van de nationale quota voor ansjovis

Op de bijeenkomst van de Raad van ministers van Visserij van de Europese Unie van december 1994 is in het kader van bilaterale akkoorden inzake de uitwisseling van vangstmogelijkheden tussen Frankrijk en Portugal bepaald dat „als een gemeenschappelijk TAC voor ansjovis voor de zones

VIII en IX zal zijn vastgesteld, Portugal jaarlijks aan Frankrijk 80 % van zijn quotum zal overdragen, en dat deze hoeveelheid slechts mag worden gevist in wateren die onder de Franse soevereiniteit en jurisdictie vallen”.

In het kader van de toetreding van Portugal tot de Gemeenschap is vastgesteld — zoals elk jaar in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt vermeld — dat aan Portugal slechts een ansjovisquotum wordt toegewezen in de zones IX, X, Copace 34.I.I, en dat dit quotum alleen mag worden gevist in wateren die onder de Portugese soevereiniteit en jurisdictie vallen.

Deze wijze van verdeling van het ansjovisquotum is een belangrijk aspect van de toepassing van het EU-beginsel van relatieve stabiliteit. Het quotum dat Portugal aan Frankrijk afstaat — onafhankelijk van de vaststelling van een gemeenschappelijk TAC voor ansjovis en de uitgewisselde hoeveelheden — zou dan ook alleen maar mogen worden gevist in wateren onder Portugese soevereiniteit en jurisdictie.

Het tussen Frankrijk en Portugal ter zake gesloten akkoord bepaalt evenwel dat de overgedragen hoeveelheid zal worden gevist in wateren die tot de soevereiniteit en jurisdictie van Frankrijk behoren.

Hoe en waar kan, volgens de Commissie, de Franse vloot de overeengekomen hoeveelheid ansjovis vissen zonder het beginsel van relatieve stabiliteit te schenden, als het akkoord op deze wijze wordt uitgevoerd?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(23 mei 1995)

In de Visserijraad van 20 december 1994 zijn de Commissie en de Raad overeengekomen de verordening inzake de totaal toegestane vangsten (TAC's) zo te veranderen dat de quotaruil tussen Frankrijk en Portugal kan worden bekrachtigd.

Dit heeft de Commissie ertoe gebracht een voorstel tot wijziging van de TAC- en quotaverordening voor 1995 ⁽¹⁾ in te dienen, dat voorziet in de wijziging van een aantal bepalingen in verband met het gebruik van quota voor ansjovis en heek. Dit voorstel is goedgekeurd en gepubliceerd als Verordening (EG) nr. 746/95 van de Raad ⁽²⁾. Onder meer is bepaald dat een maximum van 5008 ton van het aan Portugal toegekende ansjovisquotum voor de ICES-deelgebieden en -sectoren IX en X mag worden gevist in de Franse wateren van ICES-deelgebied VIII.

De overdracht van vangstquota tussen verschillende biologische eenheden is in het gemeenschappelijk visserijbeleid niet ongebruikelijk en beoogt een beter gebruik van de visserijmogelijkheden van de betrokken Lid-Staten. Bovendien wordt bij naleving van de bestaande quota niet geraakt aan de relatieve stabiliteit. De overdrachten tussen Frankrijk

en Portugal vormen ook geen bedreiging voor de duurzaamheid van de betrokken bestanden.

(¹) PB nr. L 363 van 31. 12. 1994.

(²) PB nr. L 74 van 1. 4. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1137/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 230/56)

Betreft: Communautair initiatief Urban — indiening van aanvragen

Het antwoord van de Commissie op mijn schriftelijke vraag E-396/95 (¹) dat ik op 17 maart 1995 mocht ontvangen, laat geen twijfels bestaan over degene die de voorstellen voor de door het communautair initiatief Urban te financieren projecten heeft ingediend.

Ik weet echter van enkele concrete gevallen — zoals dat van Vila Nova de Gaia (Portugal) — die voldoen aan de voorwaarden om voor steun in aanmerking te komen, zoals die in de mededeling van de Commissie aan de Lid-Staten over het initiatief Urban zijn vastgelegd. Deze aanvragen zijn echter door de nationale autoriteiten afgewezen.

Kan de Commissie mededelen welke procedure moet worden gevolgd in geval van een belangenconflict tussen de plaatselijke en nationale autoriteiten en of de Commissie de nationale autoriteiten de bevoegdheid heeft gegeven om de in het kader van Urban te financieren projecten te selecteren?

(¹) Zie bladzijde 8 van dit Publikatieblad.

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

In de mededeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* betreffende het communautair initiatief Urban (¹) staat dat het de taak van de Lid-Staat is het operationeel programma voor te stellen.

In de mededeling wordt ook gesteld dat de plaatselijke en andere overheden en de sociale partners moeten worden betrokken bij het opstellen en de tenuitvoerlegging van het programma op een voor de Lid-Staat geschikte wijze.

(¹) PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1138/95

van Inga-Britt Johansson (PSE)

aan de Commissie

(5 april 1995)

(95/C 230/57)

Betreft: De toestand van het milieu in het Kattegat en de gevolgen voor de positie van de vissers op de Zweedse westkust

Een 15 kilometer brede baan van verontreinigd water die afkomstig is van de overstromingen in Duitsland, Nederland en België verplaatst zich in de richting van de Zweedse westkust. Dit water bevat grote hoeveelheden voedingsstoffen, in het bijzonder stikstof, die een bedreiging vormen voor de voortplanting van de vis in het Kattegat, en daarmee ook voor het bestaan van de vissers in dat gebied.

Toen de baan langs Skagen in het noorden van Denemarken stroomde zijn er metingen verricht waaruit blijkt dat het stikstofgehalte zeven maal hoger is dan normaal.

Gezien het hoge zoutgehalte zal 25 % van het vervuilde water onder de oppervlakte van het water in het Kattegat zakken. Dit zal leiden tot een drastische stijging van de stikstofconcentratie in het diepere zeewater. Na verloop van tijd zal de stikstof aan de oppervlakte komen en de algengroei versterken.

Het is bekend dat algengroei leidt tot een toename van plankton. Als dit afsterft, zinkt het en veroorzaakt het een gebrek aan zuurstof dat weer leidt tot sterfte van alle organismen die op de bodem van de zee leven. Als gevolg hiervan zal de vis uit grote gebieden volledig verdwijnen.

Het Kattegat is een uitermate kwetsbaar en bedreigd gebied en deze instroom van vervuild water zal leiden tot een verdere verslechtering van de situatie. In de herfst zullen grote delen van de zeebodem afgestorven zijn, en dat geldt ook voor de kleine en grote kreeften in dat gebied.

1. Is de Commissie bereid de kustvissers in deze moeilijke situatie te ondersteunen?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de instroom van voedingsstoffen in dit gebied terug te dringen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 april 1995)

Volgens artikel 14 van Verordening (EG) nr. 3699/93 van de Raad (¹) waarin richtsnoeren worden gegeven voor het financieringsinstrument voor de oriëntatie van de visserij (FIOV) kan financiële bijstand uit het FIOV slechts worden verleend voor maatregelen voor de gedeeltelijke compensatie van de inkomstenderving die verband houdt met een tijdelijke stillegging van een visserijactiviteit wegens niet te voorziene eenmalige gebeurtenissen die met name aan biologische oorzaken te wijten zijn.

Deze maatregelen kunnen worden gefinancierd als onderdeel van het communautaire programma voor de visserijsector in Zweden (doelstelling 5 a — visserij).

Het programma zal worden aangenomen na overleg in het kader van het partnerschap tussen Zweden en de Commissie op basis van het Zweedse sectorplan voor de visserijsector dat de Zweedse autoriteiten voor 30 april 1995 bij de Commissie willen indienen.

De Commissie is zich bewust dat het huidige niveau van de toevoer van voedingsstoffen naar de Noordzee tot milieu-problemen leidt en dat deze in periodes van verhoogde toevoer kunnen verergeren. Er is een aantal maatregelen getroffen om de gevolgen van door de mens geproduceerde voedingsstoffen voor het aquatische milieu te beperken. Zo worden momenteel de richtlijnen inzake nitraten (91/676/EEG) ⁽²⁾ en inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (91/271/EEG) ⁽³⁾ geïmplementeerd, hetgeen ertoe zal leiden dat de toevoer van voedingsstoffen afkomstig van respectievelijk de landbouw en van stedelijk afvalwater zal verminderen. Ook de voorstellen van de Commissie voor een richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽⁴⁾ en voor een richtlijn betreffende de ecologische waterkwaliteit ⁽⁵⁾ zullen een positief effect hebben. Voorts neemt de Commissie deel aan het Rijnverdrag, de verdragen van Oslo en Parijs en de Noordzeeconferentie, kaders waarbinnen het terugdringen van onder andere de vervuiling van de Noordzee met voedingsstoffen wordt gecoördineerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 346 van 31. 12. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1991.

⁽³⁾ PB nr. L 135 van 30. 5. 1991.

⁽⁴⁾ Doc. COM(93) 423 def.

⁽⁵⁾ Doc. COM(93) 680 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1168/95

van Yannis Kranidiotis (PSE)

aan de Raad

(21 april 1995)

(95/C 230/58)

Betref: Programma tot herstel van de Griekse textiel-industrie

De nieuwe concurrentieverhoudingen die zijn ontstaan na het GATT-verdrag, de overeenkomsten met de landen van Midden- en Oost-Europa, de douane-unie met Turkije, het stelsel van algemene preferenties, de Overeenkomst van Lomé, de regeling van economisch passief veredelingsverkeer en het Middellandse-Zeebeleid veroorzaken ernstige moeilijkheden in de sector van de Europese textiel- en kledingindustrie.

De laatste 15 jaar heeft de textielbranche in Europa 1 400 000 arbeidsplaatsen verloren. Deze situatie verergert

nog met de internationale mededinging en de sociale dumping uit landen met lage arbeidskosten, met alle sombere vooruitzichten van dien voor de toekomst. Ook in Griekenland heeft deze voor het land traditionele sector geweldige moeilijkheden om de nieuwe negatieve ontwikkelingen het hoofd te bieden.

De Europese Unie heeft het belang van de textiel- en kledingsector voor Griekenland erkend. Reeds bij de ondertekening van de overeenkomsten met de landen van Midden- en Oost-Europa heeft zij een verklaring afgelegd waarbij zij zich verplichtte de verslagen over de Griekse eisen ter zake te onderzoeken en desbetreffende voorstellen te doen. Zij heeft deze belofte herhaald bij de GATT-onderhandelingen en bij andere gelegenheden.

Bij deze gelegenheid wil ik de Unie op deze verplichtingen wijzen en tevens op de nieuwe verplichting in verband met de overeenkomst voor een douane-unie met Turkije. Zoals bekend heeft de Griekse Regering in 1994 een desbetreffend memorandum ingediend.

Kan de Raad mededelingen doen over het tijdschema voor de indiening van voorstellen die oplossingen moeten bieden voor de ongunstige situatie in de textiel- en kledingbranche in Griekenland; in hoeverre zullen deze voorstellen ook een aanvullende financiering van deze zo belangrijke sector van de Griekse industrie betekenen?

Antwoord

(19 juli 1995)

Het geachte Parlementslid wordt erop gewezen dat de Raad tot dusver nog geen voorstellen heeft ontvangen om iets te doen aan de situatie waarin de Griekse textiel- en kledingindustrie zich bevindt.

Het is namelijk de taak van de Commissie om de voorstellen te doen die zij, gelet op de door het geachte Parlementslid beschreven situatie, passend acht; de Raad zal dergelijke voorstellen zeker met de vereiste aandacht behandelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1180/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(27 april 1995)

(95/C 230/59)

Betref: Toegang tot de „informatica-snelwegen” voor perifere regio's

Welke plannen heeft de Commissie om de toegang tot en de ontwikkeling van „informatica-snelwegen” te bevorderen in de perifere regio's van de Europese Unie?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(20 juni 1995)**

Het uitbouwen van de informatiemaatschappij is voor de Europese Unie een prioriteit. De Commissie is vastbesloten haar actieplan „Europa op weg naar de informatiemaatschappij” ⁽¹⁾ ten uitvoer te leggen. Dit actieplan omvat een reeks beleidsopties met betrekking tot de toegang tot en de ontwikkeling van telecommunicatie-infrastructuur, -diensten en -toepassingen die ertoe zullen bijdragen de perifere regio's beter in het economisch weefsel van de Gemeenschap te integreren. Wanneer de laatste hand zal zijn gelegd aan het regelgevings- en wetgevingskader zal de volledige liberalisering van de telecommunicatiesector een feit zijn. Een en ander moet resulteren in gewaarborgde universele dienstverlening en een ruimer aanbod van diensten op een door concurrentie gereguleerde markt. De ontwikkeling van gemeenschappelijke, voor alle betrokken partijen voordelige projecten in het kader van de transeuropese netwerken zal de koppeling en de interoperabiliteit van de nationale netwerken bevorderen, het isolement van eilanden en ingesloten en perifere regio's doorbreken en regionale en plaatselijke gemeenschappen in staat stellen ten volle profijt te trekken uit de gemeenschappelijke markt.

Wat de Structuurfondsen betreft, juicht de Commissie toe dat in de gecombineerde programmeringsdocumenten van de communautaire bestekken die met betrekking tot de regio's van doelstelling 1 voor de periode 1994—1999 zijn vastgesteld, zoveel belang wordt gehecht aan de informatiemaatschappij. Via de toezichtcomités wil de Commissie ervoor zorgen dat bij de keuze van de te financieren projecten rekening wordt gehouden met de behoeften van de informatiemaatschappij. Deze behoeften worden ook aan de orde gesteld in het kader van de onderhandelingen over de plannen voor de regio's van doelstelling 2 en doelstelling 5 b.

Voorts werkt de Commissie aan de voorbereiding van een actie in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling die gericht is op de bevordering van de totstandkoming, de beproeving, de evaluatie en de verspreiding van de beste technieken om de diensten en toepassingen van de informatiemaatschappij te ontplooiën welke kunnen bijdragen tot de regionale ontwikkeling van, met name, de minder begunstigde regio's. Bij deze benadering zal onder meer worden gestreefd naar de vorming van samenwerkingsverbanden waarbinnen de belangrijkste belanghebbenden op regionaal niveau zich toeleggen op het uitwerken van een strategie en actieplan ter bevordering van de informatiemaatschappij in de betrokken regio en de voorbereiding en initiëring van proefprojecten voor het demonstreren van de meest geschikte aanpak ter zake. Verwacht mag worden dat in de loop van de komende maanden een uitnodiging tot het indienen van voorstellen wordt gepubliceerd.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 347 def. van 19. 7. 1994.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1181/95
van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Commissie
(27 april 1995)
(95/C 230/60)**

Betreft: Politiek ten gunste van het verenigingsleven

Welke balans kan de Commissie opmaken en welke strategie kan zij uitzetten voor de positie en ontwikkeling van het verenigingsleven als motor voor initiatieven en plaatselijke democratie?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie
(2 juni 1995)**

De Commissie is van oordeel dat het verenigingsleven een belangrijke rol kan spelen bij de ontwikkeling van plaatselijke democratie en actief burgerschap. Om die reden heeft zij een werkprogramma voorgesteld dat specifiek op de samenwerking met verenigingen is gericht om deze te helpen bij het ontwikkelen van hun transnationale activiteit. Het werkprogramma is onlangs goedgekeurd door het Parlement en zal het toekomstige beleid van de Commissie ten aanzien van het verenigingsleven in belangrijke mate bepalen. Essentiële punten zijn onder meer de bevordering, coördinatie en versterking van de acties ten behoeve van verenigingen, het scheppen van een gunstig klimaat en de evaluatie van de invloed van het communautaire beleid op verenigingen, opleidingen en overlegregelingen.

In de afgelopen tien jaar heeft de Commissie haar dialoog met het verenigingsleven steeds verder uitgebreid. Voortaan zal zij besprekingen met de sector voeren via het pas opgerichte Raadgevend Comité voor verenigingen, stichtingen, coöperaties en onderlinge maatschappijen. Bij tal van door de Commissie ontwikkelde programma's zijn verenigingen betrokken, omdat erkend wordt dat zij dichter staan bij vele van de mensen (sociaal uitgesloten, enz.) die programma's zoals het Europees Sociaal Fonds juist trachten te helpen. Deze erkenning van de rol van verenigingen werd benadrukt in het Witboek over het sociaal beleid.

Bovendien werkt de Commissie momenteel aan een witboek over verenigingen en stichtingen dat is gebaseerd op onderzoek dat zij met betrekking tot deze sector heeft verricht. Uit dit onderzoek is gebleken dat het aantal verenigingen in Europa de laatste twintig jaar enorm is toegenomen en dat verenigingen vele diensten en taken op zich nemen die tot dusver door de overheid werden vervuld. Deze groeisector vereist verder onderzoek. De overheid zou tevens sterker moeten worden doordrongen van de rol van het verenigingsleven in de maatschappij en een coherent beleid ten aanzien ervan moeten uitstippelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1191/95van **Concepció Ferrer (PPE)**aan de **Commissie**

(28 april 1995)

(95/C 230/61)

Betreft: Communautair posterijbeleid

Tijdens de Raad van PTT-ministers in december 1993 werd besloten de Commissie te verzoeken vóór 1 juli 1994 een communautair posterijbeleid op poten te zetten en in het bijzonder een definitie op te stellen van het begrip „universele dienst”, van de verplichtingen voor de leveranciers van dergelijke diensten en van de diensten die voor dit predikaat in aanmerking komen.

Heeft de Commissie reeds een hiertoe strekkend ontwerp ingediend bij de Raad? Zo nee, wat is de reden voor deze vertraging?

Antwoord van de heer Bangemannnamens de **Commissie**

(15 juni 1995)

Na de resolutie van de Raad van 7 februari 1994 kwam er uitgebreid overleg met alle betrokken partijen op gang, waarna de Commissie met de uitwerking van concrete voorstellen is begonnen. De problematiek is evenwel zo complex, dat er een grondige evaluatie van een brede scala van juridische, concurrentieële en economische aspecten moet plaatsvinden, waardoor de werkzaamheden van de Commissie niet in 1994 konden worden afgerond.

De vaststelling van een wetgevingskader voor de postdiensten is dan ook een van de punten van het werkprogramma van de Commissie voor 1995 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 26 def. van 8. 2. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1199/95van **Gerardo Fernández-Albor (PPE)**aan de **Commissie**

(28 april 1995)

(95/C 230/62)

Betreft: Europese Visserij-assembly

De visserij blijft van alle economische branches binnen de Europese Unie de ernstigste bron van conflicten, zowel als gevolg van de schaarste van de visbestanden als door de

subjectieve interpretaties van regeringen en beroepsorganisaties binnen de visserij.

Het ligt daarom voor de hand de vertegenwoordigers van de visserijbranche een forum of permanent ontmoetingsorgaan te geven in het kader waarvan zij van gedachten kunnen wisselen en in een dialoog problemen kunnen oplossen, zodat deze niet later uitgroeien tot conflicten.

Is de Commissie van plan voor de betrokken Lid-Staten een beroepsvereniging voor de visserij op te richten ter vergemakkelijking van een dialoog en het voeren van onderhandelingen en het bereiken van een compromis wanneer dit nodig is? Hoe denkt zij erover deze associatie in de Spaanse regio van Galicië te vestigen, een regio die met zijn ruim 10 000 geregistreerde schepen de grootste visserijregio van de Europese Unie is en met een totale vangst van 500 000 ton de helft van de Spaanse visserijproductie voor haar rekening neemt?

Antwoord van mevrouw Boninonamens de **Commissie**

(24 mei 1995)

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2159/94 van het geachte Parlementslid ⁽¹⁾ heeft de Commissie erop gewezen dat er reeds een forum bestaat waar de Commissie vertegenwoordigers van de hele visserijsector ontmoet om hun standpunten over de diverse aspecten van het gemeenschappelijk visserijbeleid te vernemen. Het betreft het Raadgevend Comité voor de visserij, dat in 1971 specifiek voor dit doel is opgericht. Het Comité bestaat uit vertegenwoordigers van alle sectoren van de visserij (visserij, visverwerkende industrie en handel), de werknemers in de visserij, financiële instellingen en consumenten. Het heeft de Commissie actief geadviseerd in verband met alle belangrijke voorstellen voor regelgeving die zij onlangs voor de visserijsector heeft gedaan.

De Commissie geeft er de voorkeur aan haar besprekingen met de vertegenwoordigers van de visserij over alle problemen bij de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk visserijbeleid, ook de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde, te blijven voeren binnen deze adequaat gebleken structuur.

Voorts hebben de vissers zelf een organisatie op Europees niveau, de Associatie van nationale organisaties van visserijbedrijven in de EEG — bekend als *Europêche* — waarbinnen zij de standpunten van hun nationale organisaties bespreken en op elkaar afstemmen vóór zij aan de Commissie worden voorgelegd.

Daarom is de Commissie van mening dat het overbodig zou zijn nog een nieuw orgaan te creëren. De Commissie blijft evenwel bereid om met alle geschikte middelen haar contacten te handhaven en te verbeteren door deel te nemen aan vergaderingen die worden georganiseerd door instanties van het bedrijfsleven in de visserijsector.

⁽¹⁾ PB nr. C 55 van 6. 3. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1205/95

van Lilli Gyldenkilde (GUE/NGL)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 230/63)

Betreft: Thermie II

Het beleid van de Europese Unie om de wereldwijde verontreiniging (met name emissies) te reduceren, vereist de toepassing van de beste technieken die momenteel beschikbaar zijn. Met de projecten die in het kader van het programma Thermie in het bijzonder in de ontwikkelingsgebieden in Midden- en Oost-Europa zijn opgestart, is dit doel een stap dichterbij gekomen. Is de voortgang van deze projecten verzekerd en zullen hiervoor in de toekomst meer middelen worden uitgetrokken?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(13 juni 1995)

In het kader van het Thermie-programma zijn met groot succes energiebesparende en emissiebeperkende technologieën in Midden- en Oost-Europa geïntroduceerd. Er zijn 14 energiecentra opgericht om de betrekkingen tussen Oost en West te verbeteren en hulp te verlenen bij het opzetten van joint ventures tussen fabrikanten en producenten. Er is een groot aantal workshops en seminars gehouden over milieu-technologie en mogelijkheden voor energiebesparing, waarin de nadruk werd gelegd op het gebruik van de best beschikbare technologieën. Deze werkzaamheden hebben de acceptatie van deze technologieën bevorderd en tevens geleid tot beperking van de verontreiniging.

Deze activiteiten moeten in de toekomst worden voortgezet, niet alleen in Midden- en Oost-Europa, maar ook in de rest van de wereld. Nu de programma's Thermie en Joule (onderzoek en ontwikkeling) binnen het vierde kaderprogramma zijn samengebracht, is het streven naar een betere koppeling tussen de onderzoekfase en de verspreidingsfase van duurzame technologieën op het gebied van energie en milieu in landen buiten de Gemeenschap een van de prioriteiten.

Er blijft echter enige onzekerheid bestaan over de voortzetting van Thermie II, dat het meest geschikte instrument is voor de bevordering en de overdracht van Europese energietechnologieën. Het voorstel dat de Commissie vorig jaar heeft ingediend, wordt nog steeds tegengehouden door een minderheid van de Lid-Staten. De Commissie hoopt dat het Thermie II-programma zo spoedig mogelijk kan worden goedgekeurd en zet haar inspanningen in deze richting voort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1229/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 230/64)

Betreft: Compensatie voor vissersboten voor vertragingen bij het toekennen van vergunningen

Tijdens het derde trimester van 1994 heeft een aantal vaartuigen van de communautaire vloot concessierechten betaald voor een visserijvergunning in het kader van de visserijovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko.

Zoals de Europese Commissie tegenover de Commissie visserij van het Europees Parlement heeft erkend, heeft Marokko willekeurig de toekenning vertraagd van een aantal vergunningen waarvoor de visserijbedrijven concessierechten hadden betaald, als pressiemiddel om de Europese Unie te verplichten opnieuw over de visserijovereenkomst te onderhandelen.

Als gevolg van dit alles heeft een aantal vaartuigen die de concessierechten voor hun vergunning voor dat trimester hadden betaald, het betaalde bedrag in de loop van de maand september terugbetaald gekregen, waardoor ze ernstige economische schade hebben opgelopen omdat ze niet konden werken.

Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen ten behoeve van de vaartuigen die concessierechten hebben betaald voor de visserijvergunning en die schade hebben geleden door de vertraging bij de toekenning van die vergunning?

Overweegt de Commissie enige aanvullende schadeloosstelling ter compensatie van de verliezen die die vaartuigen hebben geleden onder de vorm van sociale lasten, reiskosten, en andere?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(13 juni 1995)

Zoals het geachte Parlementslid terecht opmerkt, zijn enkele vergunningen voor het derde kwartaal van 1994 te laat afgegeven, waardoor een aantal vaartuigen van de communautaire vloot, die een vergunning hadden aangevraagd en een gedeelte van de retributies voor deze periode hadden betaald, werd lamgelegd.

Er zij op gewezen dat de Commissie reeds heeft geantwoord op twee vragen over, met name, de schorsing, door de Marokkaanse autoriteiten, van visvergunningen voor communautaire vaartuigen in het derde kwartaal van 1994; de Commissie acht deze schorsingen ongerechtvaardigd of de afgiftetermijn overdreven lang (mondelijke vraag H-444/94 van de heer Medina Ortega en schriftelijke vraag 2185/94 van de heer Apolinário).

Sedertdien heeft de Delegatie van de Commissie te Rabat de Marokkaanse autoriteiten een nota gezonden om hen te vragen om terugbetaling naar rato van de door de reders van de 39 betrokken vaartuigen betaalde retributies.

Wat de aanvullende steun voor door de schorsing van de vergunningen getroffen reders en vissers betreft, heeft de Commissie de betrokken Lid-Staat gemachtigd om hen een vergoeding toe te kennen in het kader van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2080/93 ⁽¹⁾ en artikel 14 van Verordening (EG) nr. 3699/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

⁽²⁾ PB nr. L 346 van 31. 12. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1255/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 230/65)

Betreft: Voor lichamelijk gehandicapte ambtenaren bestemde posten

Lichamelijk gehandicapten ondervinden aanzienlijke moeilijkheden om ambtenaar te worden bij de Europese Unie, met name gezien het uiterst selectieve karakter van de vergelijkende onderzoeken.

Zij wensen dan ook dat in de wetgeving wordt voorzien in quota voor de aanwerving van gehandicapten door de diverse Europese Instellingen en in voor hen bestemde posten, en dit in alle categorieën (A, B, C en D).

Het komt in de praktijk immers niet zelden voor dat lichamelijk gehandicapten in dienst worden genomen op basis van een precare overeenkomst voor bepaalde tijd, ofschoon zij houder zijn van het voor een vaste en definitieve aanstelling vereiste universitaire diploma.

Wat is het standpunt van de Commissie terzake?

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(16 juni 1995)

De Commissie houdt rekening met de problemen van lichamelijk gehandicapten die aan haar vergelijkende onderzoeken deelnemen en doet derhalve alles wat zij kan om hun deelname te vergemakkelijken. De gebruikelijke leeftijds-grenzen worden verhoogd voor sollicitanten met een officieel erkende lichamelijke handicap en in sollicitatieformulieren wordt lichamelijk gehandicapte sollicitanten verzocht details te geven over alle bijzondere faciliteiten die zij nodig hebben teneinde te kunnen deelnemen aan de examens.

De doelstelling is te allen tijde te waarborgen dat lichamelijk gehandicapten op voet van gelijkheid met andere sollicitanten voor een post bij de Commissie kunnen deelnemen aan een vergelijkend onderzoek.

In de statutaire bepalingen betreffende de aanwerving wordt het gebruik van quota niet specifiek geregeld.

Er is bij de Commissie een werkgroep opgericht die als verbindingsgroep moet optreden en tot taak heeft een gedragscode op te stellen voor de aanwerving van lichamelijk gehandicapten. De groep moet alle aspecten van deze belangrijke kwestie bestuderen.

Velen worden door de Commissie aangeworven op grond van korte-termijncontracten. Het is niet het personeelsbeleid van de Commissie om gehandicapten slechts met deze contracten aan te werven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1258/95

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 230/66)

Betreft: Werken in „Flisvos” (Athene)

De Griekse Regering heeft haar goedkeuring gehecht aan een hele reeks wetgevende maatregelen en bestuursrechtelijke bepalingen waardoor van de bestaande rechtsregels wordt afgeweken en het licht op groen wordt gezet voor de aanleg van een enorm gebouwencomplex (dat onder meer een casino, een hotel en kantoren omvat) in Flisvos (Athene). Dit zal tot gevolg hebben dat een ware „muur van betonnen mastodonten” met een oppervlakte van 100 000 m² uitsteekt boven een centraal punt van het kustgebied dat de natuurlijke grens tussen de stad en de zee vormt. Het is zeer twijfelachtig of deze werken de ontwikkeling van het gebied in kwestie ten goede zullen komen. Ook het wettelijke karakter van de werken vormt een punt van discussie (er werd reeds beroep aangetekend bij de Raad van State). Bovendien is het zeer de vraag of dit project verenigbaar is met de communautaire wetgeving en het communautaire beleid. Het is duidelijk dat de werken gezien hun omvang belangrijke gevolgen hebben voor het plaatselijke milieu en het milieu in het algemeen. Men kan zich dan ook afvragen waarom er geen gedegen milieu-effectrapportage heeft plaatsgevonden. Daarbij komt dat een dermate grootschalig project moeilijk te rijmen valt met de algemene richtsnoeren die zijn vervat in het Groenboek over het stadsmilieu en met de recente antwoorden van de Commissie naar aanleiding van de kritiek van de Rekenkamer op het gebrek aan coördinatie tussen de communautaire programma's voor het stadsmilieu.

1. Is de Commissie op de hoogte van de hierboven geschetste situatie? Hoe valt deze volgens haar te rijmen met de initiatieven om het stadsmilieu in Athene te verbeteren, die overigens door haar worden gefinancierd?

2. Hoe denkt zij er bij de Griekse Regering op aan te dringen dat deze het project in Flisvos herziet, zodat de coördinatie, de samenhang en de doeltreffendheid van het hele programma voor de verbetering van het stadsmilieu in Athene worden verzekerd?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(6 juli 1995)

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, is er voor het door het geachte Parlements lid genoemde project voor een gebouwencomplex nog geen vergunning verleend; tot nu toe zijn alleen besluiten genomen over het plan voor ruimtelijke ordening.

De Commissie kan dan ook niet concluderen dat er sprake is van een schending van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

De Griekse instanties kunnen nog tot het besluit komen dat er, gezien de omvang en de ligging van het project in kwestie, een milieu-effectrapportage moet plaatsvinden overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de richtlijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1270/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 230/67)

Betreft: Migratie en armoede

Erkent de Commissie niet dat de armoede in de ontwikkelingslanden een van de hoofdoorzaken van de migratie is en dat de Europese Unie bijgevolg doelmatige strategieën dient te ontwikkelen en voldoende middelen beschikbaar dient te stellen om de armoede uit te roeien?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(19 juni 1995)

In brede zin wordt ingezien dat er een verband bestaat tussen de armoede in de ontwikkelingslanden of, meer in het algemeen, de slechte levensomstandigheden in bepaalde regio's in de wereld en de internationale migraties. De Commissie heeft daarop met name gewezen in haar recente mededeling aan de Raad en het Parlement over immigratie- en asielbeleid⁽¹⁾. De Commissie stelt namelijk in deze context dat „economische ongelijkheden aan het grootste

deel van de (migratie)druk debet zijn”, maar dat ook demografische en milieufactoren voor druk zorgen en dat in andere gevallen de druk terug te voeren is op de mensenrechtensituatie of de politieke situatie in het land van herkomst.

Over de middelen om de oorzaken van de migratiedruk aan te pakken, en in het bijzonder de economische oorzaken ervan, bestaat bepaald geen eensgezindheid. De Commissie is van mening dat de Unie invloed kan uitoefenen op de migratiedruk door alle instrumenten van het buitenlands beleid (handelsbeleid, ontwikkelingssamenwerking en -hulp, politiek inzake mensenrechten).

Het uitroeien van de armoede in de ontwikkelingslanden is een van de vier belangrijkste doelstellingen van het samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap. In december 1993 heeft de Raad een resolutie over dit thema aangenomen, op basis van de voorstellen van de Commissie⁽²⁾. De vastgestelde richtlijnen zijn er enerzijds op gericht de beoogde vermindering van de armoede beter te begrijpen in het kader van het samenwerkingsbeleid en anderzijds de doeltreffendheid van de beleidsmaatregelen van de Unie op dit gebied te vergroten door middel van een betere coördinatie.

Verder zal de Commissie, die actief heeft deelgenomen aan de voorbereidende werkzaamheden van de wereldtop voor de sociale ontwikkeling in Kopenhagen, alsook aan de conferentie zelf, de middelen bestuderen om voor een follow-up van deze top te zorgen, en met name de aanbevelingen ten uitvoer te leggen van het actieprogramma dat gericht is op het uitroeien van de armoede.

Voor wat tenslotte meer in het bijzonder het verband betreft tussen de ontwikkelingssamenwerking en de problematiek van de migraties heeft de Commissie onlangs een vergadering van deskundigen uit de Lid-Staten georganiseerd om deze vraagstukken aan de orde te stellen. De besprekingen hebben met name het ingewikkelde karakter aangetoond van het migratieverschijnsel tegen de bredere achtergrond van de ontwikkeling, en een zeker scepticisme ten aanzien van de rol van de samenwerking in dit verband, terwijl over het algemeen de nadruk werd gelegd op het belang van de vrijmaking van het handelsverkeer.

Wat betreft de noodzaak om de armoede in de Gemeenschap te bestrijden heeft de Commissie sinds 1978 actieprogramma's met dit doel ten uitvoer gelegd. Het vierde programma (actieprogramma op middellange termijn ter bestrijding van uitsluiting en ter bevordering van solidariteit — een nieuw programma ter ondersteuning en stimulering van vernieuwing⁽³⁾), dat voor de periode 1994—1999 gepland is, werd in september 1993 aan de Raad voorgelegd, maar is nog niet goedgekeurd. Ondertussen wordt de noodzaak om sociale uitsluiting te bestrijden en solidariteit te bevorderen herhaald in het op 12 april 1995 aangenomen sociale-actieprogramma voor de middellange termijn van de Commissie⁽⁴⁾ (1995—1997).

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 23.

⁽²⁾ Doc. COM(93) 518.

⁽³⁾ Doc. COM(93) 435 def.

⁽⁴⁾ Doc. COM(95) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1271/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 230/68)

Betreft: Landmijnen

Volgens schattingen liggen er 110 miljoen anti-personeelmijnen in vroegere oorlogsgebieden, worden per maand meer dan 800 mensen door landmijnen gedood en zijn de verwondingen in drie van de vier gevallen zo groot dat amputatie nodig is.

Kan de Commissie in het licht van het bovenstaande instemmen met een totaal verbod op productie, verkoop, opslag en gebruik van alle soorten anti-personeelmijnen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(21 juni 1995)

De Commissie is zich ten zeerste bewust van het leed dat op vele plaatsen in de wereld wordt veroorzaakt door lukraak en onverantwoordelijk gebruik van anti-personeelmijnen (APM); zij besloot onmiddellijk steun te verlenen voor mijnopruiwingswerk in Afghanistan, Cambodja, Irak, Mozambique en Somalië in het kader van haar humanitaire hulp en programma's voor ontwikkelingssamenwerking. De Gemeenschap heeft in de afgelopen drie jaar meer dan 21 miljoen ecu uitgegeven voor mijnopruiwingswerk.

Voorts heeft de Commissie nauw met de Raad samengewerkt voor het gemeenschappelijk optreden inzake anti-personeelmijnen, waarover de Raad op 10 april 1995 een principe-akkoord bereikte en dat voorziet in een gemeenschappelijk moratorium op de uitvoer van bepaalde soorten anti-personeelmijnen, daadwerkelijke voorbereiding van de Conferentie tot herziening van het Verdrag van 1980 en specifieke bijdragen van de Gemeenschap aan het internationale mijnopruiwingswerk. De Commissie zet inmiddels zowel haar mijnopruiwingswerk als haar onderzoek met betrekking tot mijnopruiwing voort.

De Commissie steunt ook maatregelen die erop gericht zijn de beschikbaarheid en het gebruik van anti-personeelmijnen terug te dringen via multilaterale actie, waarbij gebruik wordt gemaakt van een doeltreffende controleregeling en verificatie, met het uiteindelijke doel dergelijke wapens uit te bannen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1277/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 230/69)

Betreft: Uitbuiting van buitenlands huishoudelijk personeel

Is het de Commissie bekend dat volgens de door Kalayaan „Gerechtigheid voor buitenlands huishoudelijk personeel” en de Commissie voor migrerende werknemers uit de Filippijnen gedocumenteerde gevallen, van de 666 tussen mei 1990 en januari 1993 geïnterviewde bedienden 33,6 % door hun werkgevers fysiek werd mishandeld, 41,8 % niet regelmatig werd betaald, 69 % minder kreeg betaald dan in hun contract stond vermeld, 55,5 % geen slaapkamer kreeg (d.w.z. in de keuken, hal enz. moesten slapen)?

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen als follow-up van de aanbevelingen in het verslag Newman van de Commissie openbare vrijheden en de door meer dan 40 leden van het Europees Parlement ondertekende resolutie Newens van maart 1993?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(27 juni 1995)

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte Parlements lid vermelde verslagen.

Op 18 mei heeft het Parlement het voorstel voor een resolutie verworpen dat in het verslag Newman was opgenomen. De verzoeken vervat in dit voorstel en in de resolutie van 11 maart 1993 (verslag van de heer De Gucht) waren hoofdzakelijk tot de Lid-Staten gericht. De eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden is hier in ruime mate gegarandeerd door doelmatige controle, zowel binnen de grenzen via interne rechtsmiddelen als daarbuiten door de mechanismen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens van de Raad van Europa.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1306/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 230/70)

Betreft: Gebruik van het Grieks

Op 10 januari 1995 vond in het Centre Borschette een bijeenkomst plaats van het Beheerscomité National Server

PP. Hierbij was voor vertolking gezorgd in alle werktalen van de Unie (ook in het Zweeds), maar niet in het Grieks. Dergelijke verschijnselen doen zich vaak voor bij vergaderingen, in werkgroepen, enz. Welke maatregelen zal de Commissie nemen om waarborgen te scheppen voor vertolking in het Grieks, vooral gezien het feit dat alle Instellingen van de Unie zich er officieel toe hebben verplicht alle werktalen, zonder enige uitzondering, bij de werkzaamheden van de Unie te gebruiken?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**
(21 juni 1995)

Het is niet juist dat op genoemde bijeenkomst voor vertolking in alle werktalen behalve Grieks is gezorgd. Er werd van negen naar drie talen getolkt: van het Duits, het Engels, het Deens, het Fins, het Frans, het Italiaans, het Nederlands, het Portugees en het Zweeds naar het Duits, het Engels en het Frans.

Het Grieks is niet uitgekozen omdat, gezien het bijzondere tekort aan tolken voor deze taal, de permanente vertegenwoordiging van Griekenland, waarmede iedere week contact wordt opgenomen om aan de Gemeenschappelijke Tolken-Conferentiedienst (SCIC) op te geven, op welke vergaderingen de vertolking voor het Grieks het meest noodzakelijk is, deze vergadering als niet prioritair heeft aangemerkt.

Wat dit bijzondere tekort betreft, heeft de SCIC sedert 1977 regelmatig de Griekse autoriteiten gevraagd om de invoering van een postuniversitaire of universitaire opleiding voor conferentietolken in Griekenland.

Bij gebrek aan een dergelijke opleiding heeft de Commissie zelf verschillende maatregelen getroffen. Zo heeft de SCIC vóór de toetreding, van 1977 tot en met 1981, financiële steun verleend aan opleidingscursussen bij de Universiteit van Genève. Na de toetreding heeft de SCIC, afgezien van de permanente stage te Brussel, samen met de Griekse autoriteiten zes cursussen bij de Universiteit van Panteion en een cursus bij de Ionische Universiteit georganiseerd. Momenteel organiseert de SCIC een cursus te Athene in samenwerking met het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Er zal geen einde komen aan deze inspanningen, aangezien een groot aantal Griekse tolken na enige jaren hun functie neerlegt, met name om naar Griekenland terug te keren. Er zij echter op gewezen dat de Commissie niet blijvend de plaats kan innemen van de Lid-Staten op het gebied van de opleiding van conferentietolken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1311/95
van Honório Novo (GUE/NGL)
aan de Commissie
(12 mei 1995)
(95/C 230/71)

Betreft: Communautaire fondsen voor beroepsopleiding in de visserijsector

In het kader van het eerste communautair bestek voor Portugal was een aantal fondsen bestemd voor beroepsopleiding in de visserijsector. Voor datzelfde doel en voor diezelfde sector zijn ook in het tweede communautair bestek fondsen voorzien.

Kan de Commissie het totale bedrag meedelen dat aan Portugal is toegekend voor beroepsopleiding in de visserijsector tijdens de looptijd van het eerste communautair bestek evenals het bedrag dat voor datzelfde doel is voorzien in het tweede communautair bestek?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(29 juni 1995)

In het communautair bestek 1989/1993 waren er geen specifieke programma's of maatregelen voor de beroepsopleiding in de visserijsector. Deze opleiding is in verschillende operationele programma's ontwikkeld (regionale initiële opleiding, voortgezette opleiding, etc.).

De grootste promotor voor de beroepsopleiding in deze sector was Forpescas — centrum voor beroepsopleiding van de visserijsector, aangesloten bij het IIEFP (Instituut voor werkgelegenheid en beroepsopleiding). Dit centrum heeft van het Europees Sociaal Fonds (ESF) een bijdrage van circa 26 miljoen ecu (5 miljoen escudo) ontvangen.

Het totale bedrag dat de sector tijdens het eerste communautair bestek (CB) heeft ontvangen, zal aan de geachte Afgevaardigde worden medegedeeld zodra de Commissie over de gegevens beschikt die reeds aan de nationale autoriteiten zijn gevraagd. Wat het CB 1994—1999 betreft, heeft de Commissie op 4 maart 1994 het operationeel programma „modernisering van de economische structuur” met een ESF-bijdrage van 414 miljoen ecu, waarvan 14 miljoen ecu voor het subprogramma „visserij”, goedgekeurd.

Bovendien zijn ook in de operationele programma's van de autonome regio's van de Azoren en Madeira acties voor beroepsopleiding in de visserijsector voorzien, evenals in het kader van het operationeel programma „beroepsopleiding en werkgelegenheid”, waarin de activiteiten van Forpescas zullen worden opgenomen. Daar dit geen sectoriële programma's zijn, heeft de Commissie de Portugese autoriteiten gevraagd welke bedragen reeds in 1994 en 1995 ten behoeve van de visserijsector en de omschakeling van visserijproducten zijn toegekend.

Anderzijds is in het kader van het communautair initiatief Pesca een bedrag van 2,14 miljoen ecu voor acties met betrekking tot de „beroepskwalificatie” voorzien.

De Commissie zal de geachte Afgevaardigde zo spoedig mogelijk aanvullende informatie doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1348/95

van **Graham Mather (PPE)**

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 230/72)

Betreft: Opleiding van ambtenaren van de Commissie tot milieukundige

Het vijfde milieu-actieprogramma „Op weg naar duurzame ontwikkeling” benadrukt de noodzaak van nieuwe of aanvullende vaardigheden of opleiding bij overheden en in productie- en dienstensectoren ⁽¹⁾.

Hoewel er momenteel tal van cursussen worden aangeboden met betrekking tot de theorie van milieustudies, hebben de meeste actoren die in „Op weg naar duurzame ontwikkeling” worden genoemd geen praktijkgerichte gedegen opleiding op het gebied van de milieuwetenschap en aanverwante vraagstukken — „milieukunde” — genoten.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om ervoor te zorgen dat ambtenaren van de Commissie, van wie er velen zijn betrokken bij de uitvoering van grootscheepse milieuprogramma's, grondige en praktische ervaring kunnen opdoen in het veld, zodat zij zich tot milieukundige kunnen ontwikkelen?

Is het de Commissie bekend dat organisaties als Earthwatch Europe programma's aanbieden om door middel van deelname aan praktijkprogramma's mensen uit het bedrijfsleven, particulieren en overheidsdienaren op te leiden tot milieukundige?

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 23, deel II.

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(22 juni 1995)

Voor het personeel van de Commissie dat belast is met het beheer van de communautaire programma's is, zoals het geachte Parlementslid beklemtoont, het milieu een van de sectoren waarvoor een beleid van actieve vorming is vereist, teneinde te kunnen garanderen dat dit personeel voortdurend op de hoogte blijft van de meest recente wetenschappelijke ontwikkelingen en de modernste technieken.

In het kader van het sterk gedecentraliseerde opleidingsbeleid van de Commissie heeft het Directoraat-generaal Milieuzaken een opleidingsprogramma goedgekeurd, dat in het bijzonder betrekking heeft op maatregelen voor de

training in de beheersmethodes en -instrumenten, de integratie van het milieu in de overige communautaire beleidsvorming, de studies en de evaluaties van de milieu-effecten en de kosten-batenanalyse van de milieumaatregelen. Deze opleidingsmaatregelen zijn in het bijzonder ontworpen om tegemoet te komen aan de behoeften van het Directoraat-generaal Milieuzaken. De trainers worden geselecteerd overeenkomstig de bij de Commissie gebruikelijke procedures inzake de oproepen tot het indienen van voorstellen.

Tegelijkertijd kunnen opleidingscursussen op meer specifieke gebieden buiten de Commissie om voor de leden van het personeel van het Directoraat-generaal Milieuzaken worden georganiseerd, op basis van de door universiteiten en andere organisaties of instellingen, zoals die welke door het geachte Parlementslid worden genoemd, aangeboden programma's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1351/95

van **Friedrich Wolf (V)**

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 230/73)

Betreft: Honoraria voor leden van de Commissie

Kan de Commissie bevestigen dat een van haar leden een bedrag heeft ontvangen van DM 40 000 voor zijn actieve deelname aan een bijeenkomst van werkgevers in Bandelin (Mecklenburg-Vorpommern)?

Heeft de Commissie deze bijeenkomst en/of de betrokken organisatie op de een of andere manier al dan niet gesubsidieerd?

Voor welk liefdadig doel heeft de commissaris het betrokken bedrag bestemd?

Antwoord van de heer Santer

namens de Commissie

(15 juni 1995)

Neen, de Commissie kan niet bevestigen dat een van haar leden 40 000 DM heeft ontvangen voor zijn deelname aan een bijeenkomst van werkgevers in Bandelin.

Uit hoofde van het door de Commissie en Duitsland voor de periode 1991—1993 goedgekeurd operationeel programma wordt uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) steun toegekend voor technische hulp. De doelstelling van deze technische hulp was om voldoende bekendheid, tenuitvoerlegging en follow-up van het EFRO-programma te waarborgen. Het Ministerie van Economische Zaken van Mecklenburg-Vorpommern, dat verantwoordelijk is voor de uitvoering van het operationeel programma, besloot in november 1993 steun te verlenen tot een bedrag van 100 000 DM (bijdrage van de Gemeenschap 75 000 DM, nationale medefinanciering van 25 000 DM) aan de werkgeversvereniging van Vorpommern voor de

organisatie van de door het geachte Parlements lid genoemde bijeenkomst. Volgens het besluit zou door het Ministerie van Economische Zaken achteraf de juistheid van de uitgaven voor het project worden onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1377/95

van Alexander Langer (V)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 230/74)

Betreft: Proefboringen van de AGIP in het Parco del Ticino
(I) — risico's voor het milieu

Sinds 1988 exploiteert de Italiaanse firma AGIP een aardolieveld dat voor een deel aan de Piemonteese kant en voor een deel aan de Lombardische kant ligt van het Parco del Ticino. Dit aardolieveld heet „Villa Fortuna-Trecate” en zou volgens AGIP-bronnen uiteindelijk wel 45 % van de nationale aardolieproductie kunnen leveren (dit is overigens niet meer dan 1—2 % van de binnenlandse Italiaanse consumptie). Dit zou een voldoende motief zijn voor grote, zij het nooit echt gekwantificeerde investeringen alsook om grote milieurisico's op de koop toe te nemen, aangezien deze proefboringen tot de diepste ter wereld zouden behoren (6 200 meter) en bovendien worden verricht in een landschapspark. Dat deze risico's concreet zijn, is wel gebleken op 28 februari 1994 toen een tussen Romentino en Trecate gelegen put in een ongecontroleerde eruptie is uitgebarsten en daarmee drie dagen lang de rijstvelden in dit gebied en de stad Trecate heeft overspoeld met een zwarte regen van aardolie vermengd met water (toch werden de kinderen naar school gestuurd om geen „onnodige paniek” te zaaien). Twee dagen later heeft een toevallige aardverschuiving een eind gemaakt aan de eruptie en daarmee een grote ramp voorkomen. Nadat men de getroffen terreinen een oppervlakkige schoonmaakbeurt had gegeven die er voornamelijk uit bestond de door petroleum verontreinigde grond onder te spitten, wil men nu de boringen opnieuw starten. De eerste, „Villafortuna 14” geheten, is gepland aan de Lombardische kant te Castelletto di Cuggiono op slechts 200 meter van de Ticino. De bewoners van dit gebied zijn hiertegen in het geweer gekomen; de gemeenteraad van Cuggiono heeft zich op 7 januari uitgesproken; idem dito op 16 februari een grote meeting van burgers en op 11 maart de vergadering van het Parco del Ticino waarin 46 gemeentes en drie Lombardische provincies vertegenwoordigd zijn.

De vraag luidt:

1. of de Commissie bekend is met deze feiten en of zij de protesten van de bevolking tegen deze oliewinning terecht acht;
2. of er een milieu-effectrapportage heeft plaatsgevonden die voldeed aan de Europese wetgeving op dit terrein en zo niet, welke maatregelen zij denkt te nemen.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie

(6 juni 1995)

Het hele Parco del Ticino moet als belangrijk worden beschouwd vanwege de talrijke in bijlage I van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ opgenomen vogelsoorten die er voorkomen. Een deel van het park zal op de lijst geplaatst worden van gebieden die in aanmerking komen om te worden aangewezen als speciale beschermingszone overeenkomstig Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾; deze lijst moet tegen juni 1995 aan de Commissie worden toegezonden.

Het project valt onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG ⁽³⁾ zodat het op zijn effecten moet worden beoordeeld indien het met name gezien zijn aard, omvang of ligging aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu. De Commissie heeft dan ook, gezien de potentiële risico's die aan de proefboringen zijn verbonden, bij de Italiaanse autoriteiten naar verdere details betreffende dat project geïnformeerd en hen de vraag voorgelegd of het aan een milieu-effectbeoordeling zal worden onderworpen.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1381/95

van Bernie Malone (PSE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 230/75)

Betreft: Informatie over de Europese Unie in minderheidstalen

Vanwege de recente uitbreiding is het aantal officiële talen in de Europese Unie toegenomen. Tal van minderheidstalen in geheel Europa beleven een renaissance, zoals het Iers dat op een spectaculair gestegen aantal scholen in geheel Ierland wordt gebruikt. Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is een bijgewerkte versie van de Verdragen in het Iers te publiceren en met name voor jongeren informatiebrochures over de Unie in het Iers uit te geven?

Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie

(21 juni 1995)

De opeenvolgende versies van de Verdragen worden systematisch in alle officiële talen van de Europese Unie, met inbegrip van het Iers, gepubliceerd.

Een nieuwe uitgave van de huidige teksten verschijnt binnenkort.

Afgezien van haar in de elf talen uitgegeven informatieve documenten, geeft de Commissie brochures en folders uit in bepaalde andere talen van de landen van de Europese Unie. Deze publikaties worden in het algemeen uitgegeven door de bureaus van de Commissie in de Lid-Statens. De in het Engels en het Iers in 1994 uitgegeven brochure over Ierland is hier een recent voorbeeld van. De Commissie doet hierbij het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een exemplaar ervan toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1399/95

van Jaak Vandemuelebroucke (ARE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 230/76)

Betreft: Sollicitatiecriteria

Kan de Commissie mij meedelen of er verschillende criteria gehanteerd worden in de sollicitatieprocedure bij de Commissie en bij het Hof van Justitie, en zo ja welke?

Kan de Commissie mij meedelen of zij bij een sollicitatie reeds een eerste onderzoek doet naar de taalvereisten op basis van de ingediende stukken? Op welke wijze gebeurt dit?

Wordt een diploma waarbij het curriculum in de opleiding de kennis van een tweede taal omvat bij een voorafgaand onderzoek aanvaard als zijnde het schriftelijk bewijs van deze kennis?

Op welke schriftelijke wijze dient een sollicitant zijn talenkennis aan te tonen? Dient hij dit te doen voor elke vereiste taal?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(12 juni 1995)

De aanwervingsprocedures van het Hof van Justitie en de Commissie zijn in grote trekken dezelfde.

De Commissie onderzoekt de talenkennis van een sollicitant niet op het moment van de indiening van het sollicitatieformulier. In dit formulier wordt de sollicitant gewoon verzocht zijn talenkennis op te geven, naar volgorde van de eerste, de tweede en overige talen die de sollicitant kent. Het Statuut bepaalt dat als ambtenaar slechts kan worden aangesteld de sollicitant die „blijk geeft van een grondige kennis van een van de talen der Gemeenschappen en van een voldoende kennis van een andere taal der Gemeenschappen voor zover dit voor de door hem te verrichten werkzaamheden noodzakelijk is”. Kennis van een tweede taal wordt gewoonlijk getest door middel van schriftelijke en mondelinge examens. Dit garandeert dat alle sollicitanten voldoen aan een gemeenschappelijke norm.

Een diploma waarin wordt verklaard dat een sollicitant kennis bezit van een tweede taal, stelt een sollicitant derhalve niet vrij van de eis een schriftelijk en mondeling examen af te leggen. In de schriftelijke fase wordt slechts de tweede taal van een sollicitant getest. Een jury kan de kennis van andere vreemde talen van een sollicitant op het mondeling examen testen, wanneer dit in de aankondiging van een vergelijkend onderzoek is bepaald.

De kennis van de hoofdtal van een sollicitant, gewoonlijk de moedertaal, wordt door middel van de schriftelijke en mondelinge examens getest. De kennis van de hoofdtal wordt echter slechts meer in het bijzonder getest in bepaalde soorten vergelijkende onderzoeken, bijvoorbeeld voor typistes, voor wie de vergelijkende onderzoeken per taal zijn georganiseerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1419/95

van Ingo Friedrich (PPE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/77)

Betreft: Schietbaan in het Berlaymont-gebouw

1. Is de Commissie voornemens de installatie van de schiet- en jachtclub van ambtenaren van de Europese Unie in het Berlaymont-gebouw tijdens de moderniseringsactiviteiten te beschermen tegen het betreden en beschadigen door onbevoegden?

2. Is de Commissie voornemens onvervangbaar materiaal en apparatuur tijdens de verbouwing veilig op te slaan?

3. Is de Commissie voornemens na afronding van de verbouwing van het dienstgebouw het voortbestaan van de installatie te garanderen en te zorgen voor een adequate compensatie of schadevergoeding in geval van een eventueel verlies of het wegvallen van mogelijkheden tot gebruik door de leden?

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(16 juni 1995)

De Belgische Staat, die eigenaar is van het Berlaymont-gebouw, heeft het begin van de verwijdering van het asbest voor augustus 1995 gepland. Gezien de aard van dit produkt zal het gebouw gedurende deze werkzaamheden niet toegankelijk zijn en zullen alle ruimten in het souterrain die de Commissie thans nog in gebruik heeft moeten worden ontruimd (inventaris, parkeergarages, enz.). De schietbaan zal door zijn gebruikers uit elkaar moeten worden genomen

en het materiaal zal door hen buiten het gebouw moeten worden opgeslagen.

In het ontwerp voor de verbouwing van het gebouw is niet voorzien in de toekomstige installatie van een schietbaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1440/95

van Klaus Rehder (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/78)

Betreft: Reiskostenvergoeding voor talenonderwijs

In Duitsland moeten kinderen van EU-burgers de mogelijkheid hebben om onderwijs te volgen in de eigen taal. De reiskosten voor het bezoeken van onderwijsinstellingen in vaak verder weg gelegen plaatsen worden door steden en gemeenten vergoed. Hoe is dit in andere Lid-Staten van de Europese Unie geregeld?

Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie

(4 juni 1995)

Krachtens artikel 126 van het EG-Verdrag vallen het onderwijs en de organisatie van het onderwijsstelsel onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten. Het spijt de Commissie dat zij derhalve niet over de gevraagde informatie beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1444/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/79)

Betreft: Opleiding in de audiovisuele sector

Is de Commissie bereid stappen te ondernemen om jonge Europese werknemers in het kader van het mediaprogramma audiovisuele vaardigheden bij te brengen?

Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie

(20 juni 1995)

In het kader van het Media-programma (1990—1995) zijn verschillende maatregelen rechtstreeks gericht op de permanente educatie van vakmensen van de audiovisuele industrie, in het bijzonder door middel van twee initiatieven van het EAVE-programma (de ondernemers van de Europese audiovisuele-programma-industrie) en MBS (Media Business School).

Dankzij deze maatregelen konden ongeveer 4 000 Europese vakmensen opgeleid worden in de productie-, marketing- en distributietechnieken van Europese audiovisuele werken en in de nieuwe beeldtechnologieën.

De Commissie heeft op 8 februari 1995 een voorstel voor een besluit goedgekeurd betreffende een opleidingsprogramma voor de vakmensen van de Europese audiovisuele-programma-industrie⁽¹⁾, dat een van de onderdelen van een toekomstig Media II-programma zou zijn. Dit voorstel wordt momenteel onderzocht door het Parlement, de Raad en het Economische en Sociaal Comité. Het heeft voornamelijk de aanvankelijke permanente educatie op economisch, commercieel en technisch gebied ten doel, zodat de Europese vakmensen de mogelijkheden van de Europese en internationale markt beter kunnen benutten.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 523 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1452/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/80)

Betreft: Heropvoedingscentra van de Guatemalteekse overheid

In antwoord op mijn schriftelijke vraag E-2568/94⁽¹⁾ verklaarde commissaris Marín dat de heropvoedingscentra van de Guatemalteekse overheid geen financiële steun van de Commissie krijgen.

Weet de Commissie dat er met het Guatemalteekse Ministerie van Welzijn een contract voor steun is afgesloten ten behoeve van tuchtcholen die functioneren in het kader van het Tratamiento y Orientación para Menores-systeem (TOM)? Las Gaviotas, waar isolatiecellen worden gebruikt voor jongens tussen de 12 en 18 jaar, functioneert binnen het TOM-systeem.

Is de Commissie voornemens stappen te nemen om ervoor te zorgen dat aan deze praktijken in instellingen die steun van de Europese Unie ontvangen, een einde komt?

⁽¹⁾ PB nr. C 81 van 3. 4. 1995, blz. 44.

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(20 juni 1995)

De Commissie heeft in Guatemala in de periode 1992—1995 financiële steun verleend voor de „Escuela juvenil”, een heropvoedingscentrum dat ressorteert onder het „Secretaría de bienestar social”. Zij verklaart dat er in dit centrum nooit jongeren in hechtenis zijn geweest in de periode toen Europese technische bijstand werd verleend.

Het centrum „Las Gaviotas”, dat ressorteert onder het directoraat „Tratamiento y orientación de menores” (be-

handeling en doorverwijzing van minderjarigen), een van de drie directoraten van het „Secretaría de bienestar social”, is een observatiecentrum voor jongeren dat hen doorverwijst naar heropvoedingscentra. De levensomstandigheden in dit centrum waren gedurende enige tijd inderdaad erbarmelijk. Het personeel was niet degelijk voorbereid op zijn taak en mishandeling van jongeren was er schering en inslag.

Sinds 1993 is de niet-gouvernementele organisatie (NGO) Remar, van Spaanse origine en van christelijke signatuur, door de nationale overheid belast met het voorstellen van oplossingen die een einde moeten maken aan de ernstige situatie in dit centrum. Als gevolg van de uitvoering van de overeenkomst die deze (niet door de Commissie gefinancierde) NGO en de nationale overheid hebben ondertekend en waarbij Remar wordt belast met het rechtstreekse toezicht op de jongeren (door opvoedkundigen met wie zij samenleven), functioneert het centrum „Las Gaviotas” volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, veel beter. Praktijken zoals het isoleren van jongeren die geweldcrises doormaken in cellen zonder meubilair (zogenoemde „bartochas”) komen sinds oktober 1994 niet meer voor.

De Commissie weet dat niet alle problemen met betrekking tot de heropvoedingscentra voor jongeren afdoende zijn opgelost, maar zij kan zich slechts verheugen over de vooruitgang die is geboekt, vooral dankzij het uitstekende werk van enkele Europese NGO's die actief met de nationale overheid samenwerken.

In aansluiting op haar maatregelen om ingrijpende verbeteringen te bewerkstelligen bij de aanpak van de problemen van jongeren die in een marginale situatie verkeren of in hechtenis zijn, geeft de Commissie uitvoering aan het programma „Niños de la calle de Guatemala Ciudad”, dat bedoeld is als een goed samenhangende oplossing voor verschillende aspecten die verband houden met dit vraagstuk (heropvoedingscentra; opleiding van personeel op alle niveaus; institutionele ondersteuning voor de meest betrokken nationale instanties).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1458/95

van Nikitas Kaklamanis (UPE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/81)

Betreft: Handel in verdovende middelen in de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië

Het gezaghebbende blad „L'Espresso” heeft schokkende gegevens onthuld over de vervaardiging van en de handel in verdovende middelen in de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië.

Kan de Commissie meedelen, gezien de gevoeligheid van de Europese Unie op dit punt, of zij een onderzoek denkt in te stellen en de nodige maatregelen zal nemen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(28 juni 1995)

De Commissie is zeer goed op de hoogte van de moeilijkheden in verband met de handel in verdovende middelen in het zuiden van de Balkan. De situatie wordt nog ernstiger als gevolg van de oorlog in Bosnië-Herzegovina en de economische problemen van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië. Het internationale programma van de Verenigde Naties voor drugsbestrijding wijst evenwel uit dat de autoriteiten van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië herhaaldelijk hebben laten blijken dat zij de ernst inzien van de situatie die door drugs in de regio is ontstaan en dat zij effectiever wensen deel te nemen aan maatregelen voor drugsbestrijding in de regio. Volgens de Verenigde Naties deelt het Ministerie van Binnenlandse Zaken van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië de met drugs samenhangende criminaliteit in bij de grote problemen op het gebied van de binnenlandse veiligheid, evenals de georganiseerde misdaad en geweldmisdrijven, muntvervalsing en illegale immigratie. Deze VN-bron stelt ook vast dat de Regering van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië blijk geeft van de politieke wil en inzet om de georganiseerde misdaad en vooral de handel in verdovende middelen te bestrijden.

De Commissie betreurt dat de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië niet heeft kunnen profiteren van het regionaal programma van Phare voor drugsbestrijding in Midden- en Oost-Europa omdat zij niet in aanmerking komt voor de gewone financiering door Phare.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1465/95

van James Moorhouse (PPE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/82)

Betreft: Koolmonoxydevergiftiging als gevolg van vastebrandstofinstallaties

Is het de Commissie bekend dat er jaarlijks grote aantallen dodelijke slachtoffers vallen als gevolg van koolmonoxydevergiftiging, niet alleen door gas- maar ook door vastebrandstofinstallaties?

Wat denkt zij hiertegen eventueel te ondernemen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(21 juni 1995)

De Commissie is op de hoogte van de problematiek van de koolmonoxydevergiftiging.

Op basis van artikel 100 A van het EG-Verdrag, dat betrekking heeft op de interne markt, heeft de Raad Richtlijn 90/396/EEG ⁽¹⁾ betreffende de onderlinge aanpas-

sing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake gastoestellen aangenomen. Hierin worden technische eisen in verband met de veiligheid en certificatieprocedures voor alle toestellen gespecificeerd. De installatievoorschriften van de Lid-Staten vallen echter niet onder de richtlijn. Op basis van artikel 100 A van het EG-Verdrag is geen richtlijn aangenomen voor toestellen op vaste brandstof.

Op 17 november 1994 heeft de Commissie de Lid-Staten schriftelijk verzocht om gegevens over ongelukken met koolmonoxyde. Tot dusver hebben negen Lid-Staten op dit verzoek gereageerd. Uit de ontvangen antwoorden komt duidelijk naar voren dat koolmonoxydevergiftiging een algemeen probleem is. Uit de ontvangen inlichtingen blijkt dat rekening moet worden gehouden met een groot aantal verschillende factoren bij het vaststellen van de juiste oorzaak van de vergiftiging, bijvoorbeeld grootte van het vertrek, ventilatie, grootte, type en specificaties van het toestel, hoeveelheid en type brandstof, luchtdruk, weersomstandigheden, type schoorsteen en brandstof. In de meeste gevallen zijn de antwoorden ontoereikend om de exacte oorzaak van de vergiftiging vast te stellen. In sommige antwoorden is alleen informatie over koolmonoxyde-ongevallen met gastoestellen verstrekt. Wanneer informatie over ongevallen als gevolg van andere factoren is verstrekt, wordt doorgaans geen onderscheid tussen de verschillende factoren gemaakt. Uit de momenteel beschikbare gegevens kan dan ook niet exact worden afgeleid waar het belangrijkste probleem eventueel in schuilt.

De Commissie gaat door met haar onderzoek in de hoop meer en nauwkeuriger gegevens te krijgen. Uit de verkregen resultaten zal zij haar conclusies trekken en nagaan of, en zo ja welke, actie op communautair niveau nodig is.

(¹) PB nr. L 196 van 26. 7. 1990, blz. 15.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1469/95
van **Christiane Taubira-Delannon (ARE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/83)

Betreft: Bosbouw door multinationale ondernemingen in Suriname (een van de landen van de ACS-EEG-conventie)

De Regering van Suriname heeft een aantal bosbouwconcessies aan verschillende multinationale ondernemingen uit Indonesië, Canada, China en Maleisië in het vooruitzicht gesteld.

Vijf miljoen hectare zou op termijn verkocht en intensief uitgebaat worden. De ondernemingen overwegen om voor de uitbating 20 000 personen te vestigen in een gebied waarvan het ecosysteem tot nog toe bewaard gebleven is. Een niet onbelangrijk deel van de gronden waar hun oog op

gevallen is, ligt in het uiterste oosten van Suriname, waar veel inheemse groepen weggelopen zwarte slaven en indianen wonen.

Overweegt de Europese Unie niet om in te grijpen, gezien haar banden met de ACS-landen en haar milieubeleid, om erop toe te zien dat de uitbating volgens de vereisten van aanvaardbaar en duurzaam bosbeheer gebeurt en om de schadelijke invloed van de projecten op het milieu te voorkomen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1495/95

van **Johanna Maij-Weggen (PPE)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/84)

Betreft: Tropisch regenwoud in Suriname

1. Kan de Commissie bevestigen dat in het ACS-land Suriname plannen bestaan voor een grootschalige houtkap in de tropische regenwouden zonder de nodige maatregelen ten behoeve van duurzaamheid?
2. Is de Commissie bereid om met Suriname te overleggen over een zodanige aanpak dat geen blijvende schade wordt aangericht aan de ecologie ter plaatse?

Gecombineerd antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1469/95 en E-1495/95

(30 juni 1995)

Het is de Commissie bekend dat de Surinaamse Regering onderhandelingen heeft gevoerd over contracten voor bosconcessies voor meer dan een miljoen hectare elk, met drie bedrijven uit Zuidoost-Azië: Berjaya Timber Industries, MUSA, en Suri-Atlantic.

Momenteel lijkt alleen het contract met Berjaya gereed te zijn om voor ratificatie aan het Surinaamse Parlement te worden voorgelegd. De voorgenomen investering van Berjaya zal ongeveer 100 miljoen US-dollar bedragen; voor dit bedrag zullen onder andere een zagerij en een fabriek voor de productie van spaanplaat en multiplex worden gebouwd. Verwacht wordt dat met deze investering ongeveer 7 000 arbeidsplaatsen kunnen worden gecreëerd, die contractueel voor 90 % door personen van de Surinaamse nationaliteit moeten worden bezet.

Amerikaanse deskundigen hebben geholpen bij het opstellen van bovengenoemde contracten, waarin voorwaarden zijn opgenomen betreffende de planning van de activiteiten in het bos, de kap en de houtwinning, en de verjonging van de geëxploiteerde bossen. Deze contracten lijken een duurzaam beheer te garanderen, waarbij het voortbestaan van de bossen niet in gevaar komt. Tevens lijkt er rekening mee gehouden te worden dat bepaalde gebieden voor de inheemse bevolking van economisch belang zijn. De Regering voert momenteel besprekingen met de bewoners van de

bossen om een evenwichtige belangenafweging te kunnen maken.

Op verzoek van de Surinaamse Regering heeft de Commissie een onderzoek gefinancierd met betrekking tot de instelling van een orgaan voor toezicht en controle op deze operaties.

Indien de Regering daarom verzoekt, zal de Commissie onderzoeken onder welke voorwaarden zij het land kan helpen bij een effectieve controle van de voorgenomen bosexploitatie, zodat wordt voldaan aan de beginselen van duurzaam bosbeheer, en eventuele schadelijke effecten op het milieu worden vermeden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1476/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en

Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/85)

Betreft: Buitenlandse schuld van Nicaragua

Kan de Commissie mededelen op welke wijze zij steun heeft verleend aan acties ter vermindering van de omvang van de buitenlandse schuld van Nicaragua en de betalingsverplichtingen hiervan die een grote rem vormen voor de ontwikkeling van de zwakke economie van dit land?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(19 juni 1995)

Zoals het geachte Parlements lid weet, heeft de Commissie geen enkele bevoegdheid op het gebied van de buitenlandse schuld. Zij heeft evenwel altijd initiatieven van Lid-Staten die crediteur van Nicaragua zijn ondersteund, als deze ten doel hebben het bedrag van de schuld te verlagen tot een niveau dat meer in overeenstemming is met de werkelijke betalingsmogelijkheden van het land.

Zowel op de vergaderingen van de Adviesgroep van de Wereldbank als in de fora waar zij haar mening over dit onderwerp heeft kunnen uitspreken, heeft de Commissie dit standpunt steeds krachtig verdedigd.

Het is een feit dat de belangrijkste creditoren (Rusland en Mexico) op dit ogenblik niet in een situatie verkeren om schulden kwijt te schelden, maar het is zeker even waar dat de Lid-Staten over het algemeen gunstig hebben gereageerd op de noodzaak om hun druk op de schaarse financiële middelen van Nicaragua te verlichten.

Zo werd de Regering van Nicaragua in maart laatstleden 67% van haar buitenlandse schuld tegenover de crediteurlanden van de Club van Parijs kwijtgescholden en werd haar een speciale verlichting van de schuldendienst voor deze schuld toegestaan; een en ander heeft tot gevolg dat de betalingen in de komende tweeënehalf jaar 80% zullen dalen ten opzichte van de oorspronkelijke bedragen. Hierbij dient tevens te worden gewezen op recente kwijtschelding van schuld door Oostenrijk en Denemarken.

Naast de inspanningen die Nicaragua zich binnenlands getroost om de nog steeds bestaande onevenwichtigheden op buitenlands vlak weg te werken, blijft de Regering van Nicaragua met de belangrijkste creditoren onderhandelen om te komen tot verlaging van de schuldendienst of kwijtschelding van schuld. In 1994 werd een aantal vergaderingen gehouden om opnieuw te onderhandelen over de buitenlandse schuld ten opzichte van de voormalige Sovjet-Unie, die het grootste aandeel heeft in het totaalbedrag van de schuld. Nicaragua voert bovendien een beleid dat erop gericht is geen achterstallige schulden te hebben bij de internationale instellingen; dit beleid zal in 1995 worden voortgezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1477/95

van **Jesús Cabezón Alonso (PSE)** en

Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/86)

Betreft: Aanvallen op Spaanse vrachtwagens in Frankrijk

In de nacht van 20 april 1995 hebben groepen Franse burgers zes Spaanse vrachtwagens uit Huelva aangevallen en vernield waarbij 200 ton aardbeien verloren gingen.

Hoe heeft de Commissie gereageerd op deze ernstige schending van de vrijheid van het goederenverkeer in de Europese Unie?

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen tegen deze herhaaldelijk en straffeloos gepleegde mafioze gewelddaden?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(12 juni 1995)

De geachte Parlementsleden worden verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag 1344/95 van mevrouw María Izquierdo Rojo ⁽¹⁾.

(1) PB nr. C 222 van 28. 8. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1493/95**van Johanna Maij-Weggen (PPE)****aan de Commissie***(22 mei 1995)**(95/C 230/87)*

Betreft: Onnodig dierenleed door vereiste herregistratie van produkten

Voor elk produkt dat op de markt wordt gebracht zijn proeven vereist waaruit blijkt dat het produkt veilig en werkzaam is. Richtlijn 92/18/EEG ⁽¹⁾ schrijft onder meer voor dat voor elk produkt herregistratie dient plaats te vinden. Verder dienen alle EU-landen in de toekomst over te gaan tot de bindende regels van de European Pharmacopoeia (EP)-monografieën.

1. Is de Commissie op de hoogte van het feit dat deze nieuwe wet- en regelgeving, onder meer de herregistratie, onnodig proefdierversbruik en veel dierenleed veroorzaakt doordat de farmaceutische industrie wordt gedwongen bestaande en reeds effectief gebleken vaccins opnieuw te ontwikkelen?
2. Is de Commissie op de hoogte van het feit dat als direct gevolg van een vereiste van de EP-monografieën — bijvoorbeeld het feit dat alle toedieningsroutes bij vaccins op kippen moeten worden onderzocht — dubbel zoveel proefdieren worden gebruikt als nodig is?
3. Het Europees beleid is in feite gericht op vermindering van dierexperimenteel onderzoek. Is de Commissie voornemens haar beleid aan te passen, nu blijkt dat als gevolg van de nieuwe wet- en regelgeving meer diertesten verplicht worden en dubbel zoveel proefdieren worden gebruikt en wanneer kan het Europees Parlement een voorstel terzake getoet zien?

⁽¹⁾ PB nr. L 97 van 10. 4. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

1. Met de geharmoniseerde kwaliteits-, veiligheids- en werkzaamheidscriteria voor veterinaire vaccins, die zijn ingevoerd bij Richtlijn 92/18/EEG, wordt zowel het vrije verkeer van veterinaire vaccins als een betere bescherming van de volksgezondheid beoogd. Op 31 maart 1998 moeten alle veterinaire vaccins die in de Gemeenschap in de handel zijn aan deze criteria voldoen. Fabrikanten kunnen met het oog hierop genoodzaakt zijn om volgens de bijgewerkte voorschriften nieuwe veiligheids- en werkzaamheidstests uit te voeren, teneinde ervoor te zorgen dat hun produkten aan alle eisen voldoen. Fabrikanten mogen met name slechts de toedieningswegen aanbevelen die zij hebben beproefd en die doelmatig zijn gebleken, aangezien resultaten die via de ene toedieningsweg zijn verkregen niet kunnen worden geëxtrapoleerd naar andere toedieningswegen. Dit is noodzakelijk

om dieren en eigenaars van dieren een goede bescherming tegen ziektes te bieden.

2. Sinds meer dan 20 jaar worden door de Europese farmacopee officiële normen voor veterinaire vaccins vastgesteld. Richtlijn 92/18/EEG zorgt ervoor dat deze nu op uniforme wijze worden toegepast. Hoewel de eis dat de diverse aanbevolen toedieningswegen getest moeten worden impliciet van aard was, zijn in de monografieën op dit punt nadere verduidelijkingen aangebracht die stroken met Richtlijn 92/18/EEG. Wanneer meer dan één toedieningsweg moet worden aanbevolen, weegt het gebruik van een groter aantal proefdieren tijdens de ontwikkeling van het produkt op tegen de zekerheid dat naar behoren geteste toedieningswegen worden toegepast, hetgeen aan de gezondheid van dieren ten goede komt.

3. De Commissie zet zich in voor de beperking van het gebruik van proefdieren. Op geneesmiddelengebied heeft een in samenwerking met de Europese farmacopee opgezet programma onder andere als doelstelling om alternatieve methoden te ontwikkelen voor de standaardbeproeving van geneesmiddelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1503/95**van Josu Imaz San Miguel (PPE)****aan de Commissie***(22 mei 1995)**(95/C 230/88)*

Betreft: Maatregelen tegen discriminerende inbeslagneming

Vissersvaartuigen van de Noord Spaanse vloot die vissen in Ierse wateren worden de laatste jaren, en meer nog de laatste weken, voortdurend lastig gevallen.

Uit de gegevens over sancties, boetes en inbeslagnemingen (Circuit Court van Cork, jaargangen 1985—1991) blijkt dat de Spaanse vloot in de Ierse wateren meer inbreuken pleegt op de visserijvoorschriften dan de vloot van Ierland of van andere Lid-Statens, ondanks het feit dat het aantal Spaanse vissersvaartuigen overeenkomstig de bepalingen van de Akte van Toetreding tamelijk beperkt is. Verschillende elementen wijzen op een discriminatie van de Spaanse vloot bij de toepassing van de visserijvoorschriften:

- het bedrag van de opgelegde economische sancties is voor soortgelijke inbreuken hoger voor de Spaanse dan voor de Ierse vaartuigen,
- de garantie-eisen voor de vrijlating van de vaartuigen zijn strenger voor Spaanse dan voor Ierse vissers,
- vistuig en vangsten van Spaanse vissers worden systematisch in beslag genomen, terwijl dit bij Ierse vissers slechts in geringe mate voorkomt,

— de gemiddelde termijn voor de betaling van de boetes is langer voor de Ierse dan voor de Spaanse vissers.

De verklaring van een ongelijke behandeling van de vaartuigen op grond van nationaliteit wordt niet ontkracht, maar integendeel bevestigd door het feit dat ook vaartuigen onder Britse of Ierse vlag, maar van Spaanse rederijen, onder discriminatie te lijden hebben.

De bevoegdheid van de Lid-Staten inzake controle en sancties op visserijgebied wordt beperkt door artikel 6 van het EU-Verdrag, waarin wordt bepaald dat elke discriminatie op grond van nationaliteit is verboden. Welke maatregelen wil de Commissie nemen tegen de discriminatie van Spaanse vissers, alsmede Britse en Ierse vissers die Spaanse belangen vertegenwoordigen, hetgeen in strijd is met artikel 6 van het EU-Verdrag?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(9 juni 1995)

Op grond van de gegevens waarover de Commissie momenteel beschikt is er voor haar geen aanleiding om te concluderen dat bij de toepassing van de visserijwetgeving wordt gediscrimineerd tussen vaartuigen die de Spaanse vlag voeren of behoren tot bedrijven onder Spaanse leiding enerzijds en vaartuigen die de Ierse vlag voeren anderzijds.

De Commissie neemt in elk geval contact met de Ierse autoriteiten op en zal hen verzoeken haar gegevens te verstrekken om duidelijkheid te scheppen ten aanzien van de in de vraag van het geachte Parlementslid genoemde feiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1504/95

van Edith Müller (V)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/89)

Betreft: Gevolgen van de invoering van de verpleegkostenverzekering in Duitsland voor grensarbeiders

Door de invoering van de verpleegkostenverzekering in Duitsland per 1 januari 1995 wordt in het Duitse sociale-verzekeringstelsel een nieuwe voorziening ingevoerd die in de meeste andere Lid-Staten niet bestaat. „Grensarbeiders” die in een andere Lid-Staat wonen en in Duitsland werken moeten uit hun arbeidsinkomen premies betalen voor de verpleegkostenverzekering, alhoewel zij geen aanspraak kunnen maken op deze voorzieningen zolang zij niet in Duitsland wonen.

Welke maatregelen onderneemt de Commissie om deze ongelijke behandeling een halt toe te roepen? Valt de Duitse verpleegkostenverzekering volgens de Commissie onder de in Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ geregelde gevallen? Zo niet, bestaat er een andere rechtsgrondslag van de Europese Unie die op de verpleegkostenverzekering zou kunnen worden toegepast?

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

De geachte Afgevaardigde verwijst naar de nieuwe Duitse wetgeving betreffende de afhankelijkheidsverzekering (Pflegeversicherung). Zoals de Commissie al heeft aangegeven in het antwoord op schriftelijke vraag 762/95 van de heer Peter ⁽¹⁾, is zij zich bewust van de problemen van de grensarbeiders ten gevolge van de invoering van deze wetgeving.

De Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers is voornemens alle problemen die zich ten gevolge van de invoering van deze wetgeving voordoen, binnenkort te bespreken teneinde voor de betrokken personen passende oplossingen te vinden. De Commissie wijst er bij deze op dat de in Nederland en Oostenrijk woonachtige grensarbeiders reeds toegang hebben tot afhankelijkheidszorg in de Lid-Staat waarin zij wonen.

⁽¹⁾ PB nr. C 145 van 12. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1508/95

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/90)

Betreft: Toestemming Euratom voor de invoer van lithium 6 naar München

1. Wanneer (op welke datum) heeft Euratom toestemming voor de invoer van het lithium 6 uit Rusland gegeven dat op 10 augustus 1994 in München is aangekomen?
2. Met welke motivering (gebruiksdoel) en door wie is de invoervergunning voor Duitsland aangevraagd?
3. Wie werd in de aanvraag als ontvanger genoemd en naar welke hanteringsvergunningen van deze ontvanger werd verwezen?
4. Wie was op het tijdstip van het vervoer evenals voor en na het vervoer als eigenaar van het lithium 6 aangegeven?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(5 juli 1995)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar het antwoord dat zij heeft gegeven op diens schriftelijke vraag 1489/95 ⁽¹⁾. De Commissie stelde daarin dat het bij het incident van 10 augustus 1994 in München voor zover haar bekend om een geval van nucleaire smokkel ging. De ervaring leert dat er in gevallen van smokkel, dus ook smokkel van kernmaterialen, geen invoer- of gebruiksvergunningen worden aangevraagd. Dit geldt ook voor het door het geachte Parlementslid genoemde geval.

⁽¹⁾ PB nr. C 213 van 17. 8. 1995, blz. 61.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1515/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/91)

Betreft: Fraude in de tabakssector

In de Griekse pers werd bericht dat de Commissie beschikt over de resultaten van een in juli 1994 door functionarissen van de Gemeenschap verricht onderzoek naar fraude in de Griekse tabakssector.

Blijkt hieruit of er gevallen zijn geconstateerd van onbestaande export of export van kleinere dan de opgegeven hoeveelheden? Om welke bedrijven gaat het? Voor welk bedrag werd met geld uit de communautaire begroting gefraudeerd?

Hebben verwerkende bedrijven zich schuldig gemaakt aan onregelmatigheden of frauduleuze praktijken? Om welke bedrijven gaat het? Voor welk bedrag werd met geld uit de communautaire begroting gefraudeerd?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(13 juni 1995)

Zoals door het geachte Parlementslid in zijn vraag is vermeld, heeft de Commissie in Griekenland controles uitgevoerd in de tabakssector, vooral in juli 1994. Het betreft in dit geval controles door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 729/70 ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 ⁽²⁾, en een door Griekenland ingesteld onderzoek, dit laatste op grond

van een verzoek in het kader van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 595/91 ⁽³⁾.

De onderzoeken bij bedrijven zijn confidentieel. Op basis van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 729/70 en artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 595/91 is het beroepsgeheim, een nationaal rechtsbeginsel, in het Gemeenschapsrecht overgenomen.

Ten aanzien van de uitkomsten van de onderzoeken en de daaraan eventueel te verbinden consequenties, handelt de Commissie overeenkomstig de bevoegdheid die haar door de Raad is verleend bij Verordening (EEG) nr. 729/70. Derhalve wordt dit dossier in een bilateraal kader behandeld door de Lid-Staat en door de Commissie.

Eventuele financiële consequenties worden getrokken in het kader van de procedure voor de goedkeuring van de rekeningen.

⁽¹⁾ PB nr. L 94 van 28. 4. 1970.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988.

⁽³⁾ PB nr. L 67 van 14. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1519/95

van Nuala Ahern (V)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/92)

Betreft: Gevaarlijke nucleaire experimenten

Kan de Commissie een opsomming geven van alle gevallen waarin elk van de Lid-Staten in elk jaar van hun lidmaatschap van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) een beroep hebben gedaan op artikel 34 van het Euratom-Verdrag, dat betrekking heeft op het uitvoeren van bijzonder gevaarlijke nucleaire experimenten op het grondgebied of een afhankelijk gebiedsdeel van een Lid-Staat, en kan zij daarbij aangeven bij welke gelegenheid de Commissie of Euratom een voorbehoud hebben gemaakt bij een dergelijk verzoek om advies/toestemming, met vermelding van de reden voor het gemaakte voorbehoud?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 juni 1995)

Tot nu toe heeft de Commissie slechts eenmaal van een Lid-Staat een verzoek om advies in het kader van artikel 34 van het Euratom-Verdrag ontvangen. Het betreft een mededeling uit 1959 van Frankrijk met betrekking tot kernproeven in de Sahara.

In het advies dat de Commissie hierover heeft gegeven, merkt zij op dat er, hoewel het grondgebied van andere Lid-Staten niet door deze proefnemingen zou worden beïnvloed, aanvullende maatregelen moeten worden getroffen voor de toepassing van de basisnormen inzake de gezondheid, met het oog op de bevolkingsgroepen in de nabijheid van het gebied waar de proefnemingen werden uitgevoerd.

De Franse Regering heeft vervolgens bevestigd dat met de aanbevelingen van de Commissie rekening zou worden gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1522/95

van Nuala Ahern (V)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/93)

Betreft: Uitbreiding bereik en doeltreffendheid van nucleaire beschermingsmaatregelen

Kan de Commissie een overzicht geven van de nieuwe voorstellen die zij heeft voorbereid ter uitbreiding van het bereik en de doeltreffendheid van nucleaire beschermingsmaatregelen, die werden voorgelegd aan de van 17 april tot en met 12 mei 1995 te New York te houden conferentie over het Non-proliferatieverdrag?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(3 juli 1995)

Op de conferentie over het Non-proliferatieverdrag (NPV), die van 17 april tot en met 12 mei 1995 te New York werd gehouden, heeft de Commissie geen nieuwe voorstellen met betrekking tot de reikwijdte en de doelmatigheid van de nucleaire veiligheidscontrole ingediend. Wel heeft zij aan de conferentie een document ⁽¹⁾ gepresenteerd waarin informatie wordt gegeven over de bijdrage van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de artikelen III (onder andere de nucleaire veiligheidscontrole) en IV van het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens.

De Commissie neemt met belangstelling kennis van de passage over de nucleaire veiligheidscontrole in de tekst van het besluit inzake de beginselen en de doelstellingen op het gebied van de niet-verspreiding van kernwapens en de nucleaire ontwapening dat op 11 mei 1995 door de NPV-conferentie werd aangenomen, en van het ontwerpverslag van de grote commissie II van de NPV-conferentie, dat bij gebrek aan consensus echter niet kon worden afgerond.

De Internationale Organisatie voor atoomenergie (AIEA) moet erop toezien dat de aangesloten landen hun verplichtingen in het kader van de splijtstofbewakingsovereenkomsten uit hoofde van artikel III, lid 1, van het NPV nakomen.

De NPV-conferentie heeft de besluiten van de Raad van beheer van de AIEA inzake de verbetering van de doelmatigheid van de nucleaire veiligheidscontrole onderschreven. De Commissie houdt met de AIEA rechtstreeks contact over deze voorstellen en werkzaamheden ter verbetering van de doelmatigheid.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 127 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1526/95

van Eva Kjer Hansen (ELDR)

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 230/94)

Betreft: Gebruik door werknemers van auto's van de zaak, die het eigendom zijn van en geregistreerd staan op naam van een bedrijf dat gevestigd is in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat waar de werknemer woonachtig is

1. Is het de Commissie bekend dat de Deense overheid in § 106 van mededeling nr. 18 van 10 januari 1992 van het Ministerie van Justitie regels heeft vastgesteld uit hoofde waarvan het een in Denemarken woonachtige werknemer, die als verkoper werkzaam is bij een Duits bedrijf, verboden is de auto van de zaak te gebruiken voor iedere vorm van beroepsverkeer in Denemarken?

2. Is het de Commissie bekend dat de Deense autoriteiten het de werknemer overeenkomstig genoemde mededeling verbieden de auto's van de zaak te gebruiken voor het dagelijkse vervoer tussen zijn woonplaats in Denemarken en het zakenadres van het bedrijf in Duitsland?

3. Is het de Commissie bekend dat de Deense autoriteiten het de werknemer (en zijn gezin) overeenkomstig bovengenoemde mededeling verbieden de auto van de zaak te gebruiken voor bijkomend vervoer van particuliere aard, ongeacht het feit dat het particulier nevengebruik van de auto deel uitmaakt van het salaris van de werknemer? Bovendien hebben de in Duitsland woonachtige collega's van de werknemer het recht hun auto's van de zaak dienovereenkomstig te gebruiken.

4. Is de Commissie het met mij eens dat bovengenoemde Deense regelgeving en het optreden van de Deense autoriteiten in strijd zijn met de beginselen van vrij verkeer van werknemers, vrijheid van vestiging en het recht vrijelijk diensten te verlenen, overeenkomstig de artikelen 48 tot en met 66 van het EG-Verdrag?

5. Is de Commissie het met mij eens dat bovengenoemde Deense regelgeving en het optreden van de Deense autoriteiten in strijd zijn met het arrest van het Europese Hof van Justitie in de zaak „Ledoux” (zaak 127/86, arrest van het Hof van 6 juni 1988 ⁽¹⁾), alsook met de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de tijdelijke invoer van particuliere voertuigen voor beroeps-

matig of particulier gebruik van 28 juli 1988 ⁽²⁾, zoals gewijzigd op 16 oktober 1989 ⁽³⁾.

6. Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij naar aanleiding hiervan overweegt, en met name of zij overweegt tegen Denemarken een zaak wegens overtreding van het Verdrag overeenkomstig artikel 169 van het EG-Verdrag aan te spannen, indien de Deense autoriteiten niet zo spoedig mogelijk vrijwillig de Deense regels en de daarmee samenhangende bestuursrechtelijke gang van zaken veranderen?

⁽¹⁾ PB nr. C 211 van 6. 6. 1988, blz. 6.

⁽²⁾ Doc. COM(89) 359.

⁽³⁾ Doc. COM(89) 573.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(23 juni 1995)

1—3. De Commissie constateert dat het geachte Parlementslid verwijst naar de moeilijkheden die een bepaalde werknemer ondervindt als gevolg van het feit dat hij op Deens grondgebied gebruik maakt van een in Duitsland ingeschreven auto van de zaak.

Het is de Commissie bekend dat de Deense autoriteiten niet het recht toekennen om een in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuig te gebruiken voor strikt particuliere of beroepsdoeleinden indien de gebruiker van het voertuig zijn „normale verblijfplaats”, in de zin van artikel 7 van Richtlijn 83/182/EEG ⁽¹⁾, in deze Lid-Staat heeft.

Zij vestigt daarentegen de aandacht van het geachte Parlementslid op het feit dat zij kennis heeft van concrete gevallen waarin de Deense autoriteiten de werknemer evenwel toestemming verlenen om van zijn werkplaats in Duitsland terug te keren naar zijn verblijfplaats in Denemarken via de kortste weg tussen deze plaats en het Duitse grondgebied.

4—6. De Commissie is van mening dat de meest aangeezene weg om een oplossing te vinden voor deze problemen, waaraan zij in het kader van de goede werking van de interne markt het grootste belang hecht, bestaat in het vaststellen van nieuwe regelgeving. De door het geachte Parlementslid geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie heeft namelijk betrekking op een geval waarin het alleen om de BTW ging terwijl het in deze zaak om de inschrijvingstaks gaat. Zij bevestigt bijgevolg hetgeen zij naar aanleiding van schriftelijke vraag 382/95 van mevrouw Keppelhoff-Wiechert ⁽²⁾ heeft aangekondigd, namelijk dat zij van plan is om nog dit jaar een voorstel voor een richtlijn bij de Raad in te dienen.

Wat het door het geachte Parlementslid bedoelde geval betreft, is zij bereid om elk dossier te onderzoeken dat haar zou worden voorgelegd.

⁽¹⁾ PB nr. L 105 van 23. 4. 1983.

⁽²⁾ PB nr. C 152 van 19. 6. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1529/95

van Patricia McKenna (V)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/95)

Betreft: Bescherming van fossielen

Welke maatregelen neemt de Commissie om de fossielenerfenis van de Europese Unie te beschermen en zijn eventuele voorschriften te dien einde ingevoerd?

Is er een inventaris gemaakt van het voorkomen van fossielen in de Unie?

Welke eventuele stappen stelt de Commissie voor om de verkoop van zeldzame fossielensoorten op de openbare markt zoals op grote schaal in de Unie plaatsvindt te beperken?

Kan de Commissie deelnemen aan eventuele openbare informatiecampagnes over de bedreiging van fossielen door kusterosie en intensief toerisme?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(22 juni 1995)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat, overeenkomstig artikel 128 van het EG-Verdrag en het subsidiariteitsbeginsel, de Gemeenschap momenteel op dit gebied niet bevoegd is en dat deze kwestie uitsluitend een zaak is van de nationale autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1532/95

van Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/96)

Betreft: Bescherming van de monniksrob

Steller van deze vraag deelt de verontwaardiging van de Commissie over de beledigende vergelijking van arme burgers met uitstervende diersoorten, al zou hij evenals de Commissie gaarne zien dat bedoelde categorie burgers zowel in als buiten de Europese Unie in aantal afneemt.

Kan de Commissie, gezien haar antwoord op schriftelijke vraag 567/95 ⁽¹⁾ van 25 april j.l., mededelen aan welke personen en instellingen de 2,7 miljoen ecu die sedert 1991 voor het Acnat-programma en de verordening Life werden verleend, ten goede kwamen en hoe deze middelen door de

begunstigden werden geadmistreerd? Kan zij verder soortgelijke informatie verstrekken over het gebruik van haar eigen krediet („ongeveer 250 000 ecu”) dat werd verleend aan de Griekse Vereniging voor de bestudering en de bescherming van de monniksrob?

(¹) PB nr. C 175 van 10. 7. 1995, blz. 49.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1535/95

van Gary Titley (PSE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/97)

Betreft: Kosten voor de Europese Unie van Noorwegens verzoek om toetreding

Kan de Commissie een schatting geven van de totale kosten voor de Europese Unie als gevolg van de behandeling van Noorwegens verzoek om lid te worden van de Unie (kosten van de bijeenkomsten van ministers, reiskosten, personeel, vertaling van documenten, tijd van Parlementsliden, informatiewerkzaamheden, papier, opleiding van tolken, enz.)?

Bestaan er eventueel plannen om deze kosten van Noorwegen terug te vorderen, met name gezien het feit dat het niet de eerste maal is dat dit land dergelijke kosten heeft veroorzaakt zonder enig resultaat?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(27 juni 1995)

In het algemene schema voor de onderhandelingen met Noorwegen, dat op 2 december 1992 door de Raad is goedgekeurd, werden in punt 4 b de beginselen neergelegd voor de betaling van de kosten van de conferentie. Men kwam overeen dat iedere partij bij de onderhandelingen de eigen reis- en verblijfskosten zelf zou betalen alsook de salariskosten van het personeel van het secretariaat. De kosten voor het organiseren van de vergaderingen van de conferentie (huur, kantoorbenodigdheden, telecommunicaties, tolken, vertalingen, bijkomend personeel, enz.) werden uit de begroting van de Raad betaald uit hoofde van een speciale begrotingslijn. De voornaamste kosten van de conferentie werden daarom hoofdzakelijk door de Raad gedragen.

De kosten van de Commissie en het Parlement werden door die Instellingen betaald uit hoofde van hun respectievelijke begrotingstoewijzingen.

Er bestaan geen plannen om deze kosten van Noorwegen terug te vorderen omdat dit land er niet in geslaagd is de ontwerp-toetredingsakte te ratificeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1541/95

van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 230/98)

Betreft: Niet-naleving door Italië van de richtlijn betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt

In haar antwoorden op de schriftelijke vragen 2455/92 (¹) en 1747/93 (²) van Gianfranco Amendola zegt de Commissie dat Wetgevend Besluit nr. 116 waardoor Italië Richtlijn 86/609/EEG (³) in de eigen wetgeving heeft opgenomen, niet conform artikel 17 van de richtlijn is en dat zij de Italiaanse autoriteiten hierop zal wijzen.

In antwoord hierop heeft het Italiaanse Ministerie van Volksgezondheid op 22 december 1993 een ministerieel decreet opgesteld om deze tekortkoming en enkele besluiten van het Italiaanse Parlement op grond van artikel 24 van Richtlijn 86/609/EEG te ondervangen. Dit decreet is echter nog niet in werking getreden.

Is de Commissie van plan om uit hoofde van artikel 169 van het Verdrag een inbreukprocedure tegen Italië aan te spannen?

(¹) PB nr. C 141 van 19. 5. 1993, blz. 32.

(²) PB nr. C 46 van 14. 2. 1994, blz. 34.

(³) PB nr. L 358 van 18. 12. 1986, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(4 juli 1995)

Aan de hand van de door het geachte Parlementslid verstrekte gegevens heeft de Commissie zich onmiddellijk tot de Italiaanse instanties gewend om hun standpunt ter zake te mogen vernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1548/95van **Stephen Hughes (PSE)**

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 230/99)

Betreft: Onderzoek naar officiële klachten

Kan de Commissie aangeven welke stappen zij heeft ondernomen met betrekking tot klacht nummer P 94/4314 inzake de rondweg A 1 bij Gateshead?

Heeft de Commissie van de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk het bewijs gekregen dat zij Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ op de juiste manier hebben omgezet (milieu-effectrapportage)?

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard

namens de Commissie

(28 juni 1995)

In de door het geachte Parlementslid genoemde klacht werd gesteld dat de procedures betreffende de westelijke rondweg A 1 bij Gateshead niet hebben voldaan aan Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling. In de klacht werd niet duidelijk aangegeven in welk opzicht niet aan de richtlijn is voldaan. De Commissie heeft de indiener van de klacht dan ook om nadere gegevens verzocht. Daar zij dergelijke gegevens echter niet heeft ontvangen, werd dit dossier eind 1994 gesloten.

Uit een recente brief van de indiener van de klacht blijkt dat het project verder wordt uitgevoerd. Er zijn echter nog steeds geen nadere gegevens over de vermeende schending van de richtlijn medegedeeld.

Aangezien er geen aanwijzingen zijn voor een mogelijke inbreuk op het Gemeenschapsrecht, heeft de Commissie over deze zaak geen contact opgenomen met het Verenigd Koninkrijk.

Met betrekking tot de omzetting van Richtlijn 85/337/EEG door het Verenigd Koninkrijk, bevestigt de Commissie dat zij de nationale uitvoeringsmaatregelen heeft ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1553/95van **Francesco Baldarelli (PSE)**

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 230/100)

Betreft: Overeenkomst Sabena/Swiss-Air

Swiss-Air en Sabena hebben onlangs een overeenkomst gesloten op grond waarvan eerstgenoemde maatschappij

een aanzienlijke deelneming (49%) verwerft in de Belgische staatsmaatschappij, waarover zij bovendien de „effectieve controle” krijgt.

Kan de Commissie zeggen of Sabena bij deze nieuwe verdeling van de eigendomspercentages nog in alle opzichten als een communautaire maatschappij kan worden beschouwd?

Antwoord van de heer Kinnock

namens de Commissie

(29 juni 1995)

In de verordening van de Raad betreffende de verlening van exploitatievergunningen aan luchtvaartmaatschappijen⁽¹⁾ is bepaald dat communautaire luchtvaartmaatschappijen door meerderheidsdeelneming eigendom van Lid-Staten en/of van onderdanen van Lid-Staten moeten zijn en dat deze Lid-Staten of onderdanen daadwerkelijk zeggenschap over de onderneming moeten uitoefenen. De Commissie is van oordeel dat de als voorwaarden gestelde meerderheidsdeelneming en daadwerkelijke zeggenschap los van elkaar moeten worden gezien en dat een kapitaaldeelname van 49% niet noodzakelijkerwijs daadwerkelijke zeggenschap over de onderneming impliceert of in strijd is met de verordening. De Commissie onderzoekt of de door het geachte Parlementslid genoemde transactie aan deze en andere voorschriften van het Gemeenschapsrecht voldoet.

⁽¹⁾ PB nr. L 240 van 24. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1556/95van **Edith Müller (V)**

aan de Commissie

(23 mei 1995)

(95/C 230/101)

Betreft: Uitvoering van begrotingspost B 6-7142

Is het waar dat de Commissie niet voornemens is uitvoering te geven aan punt 9 van begrotingspost B 6-7142 van de begroting van de Europese Unie voor 1995 betreffende aanvullende geneeskunde, op grond van het feit dat aanvullende geneeskunde niet wordt vermeld in het werkprogramma op het gebied van de medische biologie? Zo ja, geeft de Commissie zich er rekenschap van dat de begroting werd goedgekeurd nadat overeenstemming was bereikt over het werkprogramma en dat zij krachtens artikel 205 van het EG-Verdrag wettelijk verplicht is uitvoering te geven aan de gehele begroting?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

De Commissie voert de begroting uit overeenkomstig artikel 205 van het EG-Verdrag. Daarbij houdt zij zich aan het beginsel van goed financieel beheer, hetgeen onder andere inhoudt dat zij de geldende wettelijke verplichtingen in acht neemt.

In artikel 130 i van het EG-Verdrag is bepaald dat alle activiteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling moeten worden opgenomen in het kaderprogramma. „Aanvullende geneeskunde” wordt echter noch in het door het Parlement en de Raad volgens de medebeslissingsprocedure op 26 april 1994 (Besluit nr. 1110/94/EG) vastgestelde vierde kaderprogramma genoemd, noch in de technische bijlage van Biomed 2, een specifiek OTO-programma (onderzoek en technologische ontwikkeling), dat op 15 december 1994 bij Beschikking 94/913/EG van de Raad werd vastgesteld. Er is dan ook geen goede juridische basis op grond waarvan in dit opzicht uitvoering kan worden gegeven aan de begroting.

De begroting voor 1995 werd goedgekeurd op dezelfde datum als Biomed 2. Het werkprogramma van Biomed 2 (gebaseerd op de beschikking van de Raad) werd door de Commissie goedgekeurd ingevolge het gunstig advies van het programmacomité, nadat de begroting was goedgekeurd.

De Commissie heeft reeds verkennende werkzaamheden uitgevoerd op het gebied van de homeopathie; er zal een evaluatie plaatsvinden voordat wordt overwogen of kredieten moeten worden gegeven voor proefacties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1557/95

van Catherine Lalumière (ARE)

aan de Commissie

(23 mei 1995)

(95/C 230/102)

Betreft: Sociale-zekerheidsregeling voor werknemers in de koopvaardij- en visserijsector

De financiële situatie van de weduwen van Franse zeelieden is zeer verontrustend. Hun weduwenpensioen bedraagt immers slechts 50 % van het pensioen van hun echtgenoot. Het is wellicht nuttig te vernemen welke de specifieke pensioenregelingen in andere Lid-Staten van de Europese Unie zijn.

1. Beschikt de Commissie over een vergelijkende tabel van de diverse pensioenregelingen die in de Lid-Staten van kracht zijn en kan zij daarbij aangeven welke percentages onder welke voorwaarden worden toegekend?
2. Overweegt de Commissie niet op korte of middellange termijn werk te maken van een communautair sociaal luik voor de visserijsector naar analogie met de regeling

die voor andere omschakelingssectoren (zoals kolen en staal) is uitgewerkt, zodat voor deze in moeilijkheden verkerende sector op een aanvullende sociale-zekerheidsregeling kan worden teruggevallen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(29 juni 1995)

De door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde kwestie valt onder de bevoegdheid van de autoriteiten van de Lid-Staten. De voorwaarden om in aanmerking te komen voor een ouderdoms- of weduwen en wezenpensioen en de berekening van deze pensioenen zijn immers onderwerpen die niet tot de communautaire bevoegdheid behoren.

De Commissie volgt echter met aandacht de ontwikkeling van de nationale wetgevingen, in het bijzonder in het kader van de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming waaraan Aanbeveling 442/92 van de Raad van 27 juli 1992⁽¹⁾ is gewijd (aanbeveling betreffende de convergentie van de doelstellingen en het beleid op het gebied van de sociale bescherming).

In dit verband maakt zij regelmatig vergelijkende tabellen van de stelsels voor sociale bescherming van de Lid-Staten (Missoc-systeem) en een verslag over de sociale bescherming in Europa. Een kopie van de publikatie „Sociale bescherming in de Lid-Staten van de Gemeenschap”, die onder leiding van Missoc is uitgebracht, wordt rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. Deze publikatie bevat de meest gedetailleerde informatie waarover de Commissie op dit gebied beschikt. De aandacht van de geachte Afgevaardigde wordt gevestigd op tabel VIII, die met name betrekking heeft op pensioenuitkeringen voor weduwen en wezen.

De Commissie is op dit moment niet voornemens een communautair sociaal deel voor de visserijsector te ontwikkelen, naar het voorbeeld van de regeling die voor andere omschakelingssectoren in het kader van het EGKS-Verdrag zijn uitgewerkt (kolen, staal).

Daarentegen zijn in 1993 verschillende sociaal-economische maatregelen ten behoeve van vissers in de wetgeving van de Structuurfondsen opgenomen: enerzijds komen de van de visserijsector afhankelijke kustzones voortaan in aanmerking voor de territoriale doelstellingen van de Structuurfondsen, hetgeen de vissers toegang verschaft tot alle steunmogelijkheden van het Europees Sociaal Fonds (ESF) en van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), en anderzijds kan in het kader van het communautair Pesca-initiatief zeer gerichte steun worden verleend aan de door de crisis in de visserijsector getroffen gebieden. Tot slot heeft de Commissie onlangs voorgesteld aanvullende maatregelen, in het bijzonder betreffende vervroegde uittreding, in de communautaire wetgeving op te nemen⁽²⁾. Dit laatste voorstel is bij de Raad en het Parlement in behandeling.

⁽¹⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 55 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1566/95
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE)
aan de Commissie
(23 mei 1995)
(95/C 230/103)

Betreft: Door de Commissie voorziene controlemaatregelen voor de visserij met het oog op de komende tonijnvangst

Kan de Commissie, gezien de aanstaande opening van de vangst op tonijn en de moeilijkheden en incidenten die het vorige jaar hebben plaatsgevonden en mede gezien de houding van het Europees Parlement dat pleit voor een definitief verbod van drijfnetten, mededelen:

1. of zij, aangezien de huidige wetgeving die het gebruik van drijfnetten tot 2,5 km toestaat indruist tegen de opvatting van het Europees Parlement, niet voornemens is deze wetgeving te wijzigen en welke maatregelen zij denkt te treffen om er in de tussentijd op toe te zien dat de huidige regels worden nageleefd;
2. of zij, waar naar verluidt de Commissie een schip denkt te charteren om te pogen dit jaar de visserij op tonijn te controleren en gezien het feit dat deze op zich positieve maatregel onvoldoende is en de Commissie een verderstekkend en doeltreffender controlemiddel moet gebruiken met o.a. controle in de havens op het in- en uitvaren van vissersschepen en het aan boord nemen van onafhankelijke inspecteurs of waarnemers, voornemens is deze of gelijksoortige maatregelen te treffen en zo niet, wat hiervoor de redenen zijn?

Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie
(15 juni 1995)

Het verbod op het gebruik van drijfnetten met een lengte van meer dan 2,5 km in Verordening (EEG) nr. 345/92 van de Raad ⁽¹⁾ is nog steeds van kracht. De Commissie heeft bij de Raad voorstellen ingediend om aan het gebruik van drijfnetten een einde te maken en deze voorstellen zijn nog in behandeling.

Zoals in de voorbije jaren heeft de Commissie een vergadering met controledeskundigen uit Spanje, Frankrijk, Ierland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk georganiseerd om de nationale controlestrategieën voor 1995 te bespreken. Deelnemers van deze Lid-Staten hebben expliciete garanties gegeven dat gedurende het volledige visseizoen een rigoureuze controle zou worden uitgevoerd, zowel in de haven als op zee.

De Commissie heeft een inspectievaartuig gecharterd voor een periode van vier maanden, vanaf 1 juni 1995.

Aan boord van dit schip zullen zowel communautaire als nationale inspecteurs worden ingezet voor inspecties op zee. Daarnaast zal de Commissie toezicht uitoefenen op de controle en de inspectie door de Lid-Staten in de haven vóór het vertrek van tonijnvaartuigen en bij hun terugkeer in de loop van het visseizoen.

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 18. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1586/95
van Jean-Claude Martinez (NI)
aan de Commissie
(7 juni 1995)
(95/C 230/104)

Betreft: Invoer van Amerikaanse wijnen in de Europese Unie

Kan de Europese Commissie bevestigen dat de Verenigde Staten een douanecompensatie van 226 miljoen US-dollar eisen onder het voorwendsel dat de schade die hen door de uitbreiding van de Europese Unie met Oostenrijk, Finland en Zweden wordt berokkend, moet worden gecompenseerd?

Kan de Commissie eveneens bevestigen dat de Verenigde Staten een onmiddellijke verlaging eisen van de douanerechten op in Europa ingevoerde Californische wijnen (van 12 naar 4,5 ecu per hectoliter)?

Zo ja, hoe reageert de Commissie op deze exorbitante eisen van de Verenigde Staten?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(5 juli 1995)

De Commissie kan bevestigen dat de Verenigde Staten de compensatie die zij vanwege de uitbreiding van de Gemeenschap met Oostenrijk, Finland en Zweden noodzakelijk achten, op 226 miljoen US-dollar hebben gesteld. De Gemeenschap is harerzijds van oordeel dat bij deze compensaties ook rekening moet worden gehouden met pluspunten, zoals gevallen van verlaagde douanerechten.

Voorts hebben de Verenigde Staten een aantal specifieke verlangens geuit, ook op landbouwgebied, zoals een verzoek om verlaging van de rechten op wijn. Deze verzoeken zullen in het bestek van de zogenaamde „onderhandelingen over artikel XXIV, lid 6, van de GATT”, waarin de Gemeenschap thans met de Verenigde Staten betrokken is, worden behandeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1597/95

van Carlo Casini (PPE), Pierluigi Castagnetti (PPE), Gerardo Bianco (PPE), Giovanni Burtone (PPE), Maria Colombo Svevo (PPE), Giampaolo D'Andrea (PPE), Michl Ebner (PPE), Livio Filippi (PPE), Antonio Graziani (PPE), Danilo Poggiolini (PPE), Carlo Secchi (PPE) en Mariotto Segni (PPE)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 230/105)

Betreft: Teruggave van de gebouwen van de Grieks-katholieke kerk in Roemenië

In 1948 werden door de communistische dictatuur de gebouwen van de Grieks-katholieke kerk geconfisqueerd. Deze kerk telde toentertijd meer dan 2 miljoen gelovigen. Na de val van het regime van Ceaucescu heeft de Roemeense overheid gepland de kerken die feitelijk of rechtens aan de Grieks-katholieke kerk van Roemenië behoorden, terug te geven aan de Grieks-katholieke kerk of aan de orthodoxe kerk naar gelang van de wens van de meerderheid der gelovigen, hetgeen moet worden vastgesteld door een oecumenische commissie die ad hoc is ingesteld. Een dergelijk besluit is juridisch onaanvaardbaar, aangezien het een algemeen rechtsbeginsel is dat een onrechtmatig geconfisqueerd goed moet worden teruggegeven aan de rechtmatige eigenaars met een passende schadeloosstelling. In het geval van een regering die een regering heeft opgevolgd, welke in strijd met het recht heeft gehandeld, wordt deze verplichting vastgelegd in Verklaring 40/34 van de Verenigde Naties van 29 november 1985. Het feitelijk verhinderen van het legitieme belijden van de eigen godsdienst is bovendien strijdig met de Universele Verklaring van de rechten van de mens en het Europees Verdrag van de rechten van de mens.

1. Is de Commissie, in het licht van het voorafgaande, op de hoogte van deze schendingen van de mensenrechten die momenteel in Roemenië worden gepleegd?
2. Acht de Commissie het niet noodzakelijk bij de Roemeense autoriteiten stappen te ondernemen met het oog op de teruggave van de kerkgebouwen aan de Grieks-katholieke kerk?
3. Moeten de communautaire programma's voor steun aan Roemenië niet afhankelijk worden gemaakt van de volledige eerbiediging van de rechten van de mens?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

De Commissie is zeer wel op de hoogte van de mogelijkheden waarmee de Grieks-katholieke gemeenschap wordt geconfronteerd, die in 1948 door een Roemeens besluit werd verboden en onteigend.

De Gemeenschap volgt met bijzondere aandacht de vooruitgang met betrekking tot het democratiseringsproces en de

evolutie van de mensenrechtensituatie in Roemenië. Ondersteuning bij de invoering van een rechtsstaat in Roemenië is derhalve een van haar doelstellingen.

In de Associatieovereenkomst tussen de Gemeenschap en Roemenië wordt duidelijk het algemene principe op de voorgrond geplaatst op grond waarvan eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten, zoals neergelegd in de Slotakte van Helsinki en het Handvest van Parijs voor een nieuw Europa, ten grondslag ligt aan het interne en internationale beleid van de beide partijen en een essentieel onderdeel van de associatie vormt.

De eerbiediging van de rechten van de mens omvat het recht inzake vrijheid van mening, van meningsuiting en van godsdienst zoals vermeld in artikel 9 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden dat Roemenië in 1994 heeft geratificeerd. Dit land is derhalve onderworpen aan de eerbiediging van de voorschriften en normen die binnen deze instantie gelden, een eerbiediging die gesanctioneerd kan worden door de toepassing van de daarvoor ingestelde controlemechanismen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1598/95

van John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/106)

Betreft: Bescherming van de visserij in Ierland

Heeft de Commissie, in antwoord op mijn vorige parlementaire vragen en verklaringen over dit onderwerp, onderzocht wat de behoeften van de Ierse zeemacht zijn voor het vervullen van haar taak van toezicht op de bescherming van de visserij, met name in het licht van de aangekondigde veranderingen in de toegang tot de „Irish Box”?

Zal de Commissie meer bepaald overwegen de Ierse overheid kredieten te verlenen voor de aanschaf van extra vaartuigen voor de bescherming van de visserij?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(16 juni 1995)

Het geachte Parlementslid verwijst naar de wijzigingen in de toegangsregels voor de „Irish Box” als gevolg van een algemeen akkoord waardoor de Spaanse en de Portugese vloot vanaf 1 januari 1996 in het visserijbeleid van de Gemeenschap zullen worden opgenomen.

Dankzij dit akkoord kan Ierland, voor de verbetering van de controles, aanspraak maken op bijkomende steun van de

Gemeenschap binnen de grenzen van de communautaire wetgeving en in overeenstemming met de richtsnoeren op financieel gebied.

Het is aan de Lid-Staten de passende maatregelen uit te vaardigen om toe te zien op de uitvoering van het visserijbeleid van de Gemeenschap en haar instanties de nodige middelen te verschaffen om hun inspectie- en controletaken naar behoren uit te voeren. Ierland moet dus eerst bepalen over hoeveel middelen haar diensten moeten kunnen beschikken.

Daarna kunnen de Ierse autoriteiten aan de Commissie een bijdrage van de Gemeenschap vragen in de betrokken subsidiabele uitgaven.

Om ervoor te zorgen dat alle maatregelen van het gemeenschappelijk visserijbeleid worden nageleefd en rekening houdend met de wijziging in de bovenvernoemde toegangsregels, zal de Commissie elke aanvraag van Ierland voor een bijdrage van de Gemeenschap in de extra uitgaven in overweging nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1606/95

van Nikitas Kaklamanis (UPE)

aan de Commissie

(31 mei 1995)

(95/C 230/107)

Betreft: Hagelschade in Griekenland

Na de resolutie die in de vergaderperiode van 15—19 mei 1995 (B 4-795/95) werd goedgekeurd, is de Europese Commissie zeker reeds op de hoogte van de hagelschade in het departement Iliä.

Kan de Commissie meedelen of een team van deskundigen ter plaatse zal worden gestuurd voor het evalueren van de schade?

Kan zij ook zeggen of in afwachting van de resultaten van deze evaluatie kredieten ter beschikking zullen worden gesteld voor de onmiddellijke hulpverlening, en zo ja, hoeveel?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(20 juni 1995)

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid aan het antwoord dat zij in de plenaire vergadering van 18 mei 1995 heeft gegeven op resolutie B 4-795/95 van het Parlement over hetzelfde onderwerp.

Zij wijst er voorts op dat het niet tot haar bevoegdheid behoort comités van deskundigen samen te stellen om de schade door natuurrampen in de Lid-Staten te schatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1610/95

van Roberta Angelilli (NI)

aan de Commissie

(12 juni 1995)

(95/C 230/108)

Betreft: In gebreke blijven van Italië

Italië schijnt een soort recordhouder te zijn wat betreft het niet nakomen van de communautaire voorschriften, vooral in de sectoren toerisme, landbouw en justitie.

Kan de Commissie met betrekking tot deze inbreuken (of vertragingen, of foutieve toepassingen) bij benadering het totaalbedrag aangeven van de boetes die de Europese Unie in genoemde sectoren aan Italië heeft opgelegd, met name in de laatste twee jaar?

Kan de Commissie een vergelijkend overzicht geven, per Lid-Staat, van de percentages inbreuken?

**Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie**

(27 juni 1995)

De betaling van een forfaitair bedrag of een dwangsom wordt een Lid-Staat slechts opgelegd bij niet-uitvoering van een arrest van het Hof van Justitie waarbij de niet-nakoming door de betrokken Lid-Staat van een van de uit hoofde van het EG-Verdrag (artikel 171) op hem rustende verplichtingen is vastgesteld. Tot op heden is nog aan geen enkele Lid-Staat een dergelijk forfaitair bedrag of een dwangsom opgelegd, aangezien het Hof nog geen uitspraak heeft moeten doen over daartoe strekkende beroepen.

Wat het tweede deel van de vraag betreft moge het geachte Parlementslid worden verwezen naar het twaalfde jaarlijks verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 500.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1631/95

van Markus Ferber (PPE)
aan de Commissie
(12 juni 1995)
(95/C 230/109)

Betreft: EU-subsidies voor onderzoek

Kan de Commissie ten aanzien van onderstaande vragen gegevens verstrekken over de omvang van EU-subsidies voor onderzoek en ontwikkeling (O & O) in de periode 1992—1994:

1. Voor welke bedragen zijn in de jaren 1992, 1993 en 1994 O & O-middelen naar de diverse Lid-Staten van de Gemeenschap getransfereerd?
2. Voor welke bedragen en voor welke maatregelen zijn in dezelfde jaren O & O-middelen van de Gemeenschap naar Duitsland getransfereerd?
3. Voor welke bedragen zijn in die jaren O & O-middelen, gespecificeerd per categorie begunstigen (universiteiten, onderzoekcentra, MKB, grote industriële bedrijven, enz.), naar de diverse Duitse deelstaten getransfereerd?
4. Hoe groot is, per programmacategorie en per EU-Lid-Staat, het aantal aanvragen voor O & O-subsidies in 1995?
5. Welk aandeel neemt het MKB in het totaal aantal aanvragers van O & O-middelen in 1995 in de Gemeenschap en Duitsland voor zijn rekening?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**
(30 juni 1995)

Sommige van de gevraagde gegevens zijn zo recent dat zij nog niet beschikbaar zijn.

De Commissie is bezig de benodigde gegevens te verzamelen, zodat zij een antwoord op de meest gestelde vraag kan geven. Zij zal zo spoedig mogelijk mededeling doen van de resultaten van haar onderzoek.

Er zij echter nu al op gewezen dat de Commissie het verslag over de indicatoren rechtstreeks aan het geachte Parlements-lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement doet toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1636/95

van Amedeo Amadeo (NI)
aan de Commissie
(12 juni 1995)
(95/C 230/110)

Betreft: Zonnebrandcrèmes

Nu de zomer in aantocht is, duikt het probleem van de zonnebrandcrèmes en de cosmetische produkten weer op. Recente onderzoeken hebben aangetoond dat cosmetische produkten die meer dan 1 promille psoraleen bevatten, kankerverwekkend zijn.

Is de Commissie bereid, gezien het feit dat de verkoop van dergelijke produkten ontoelaatbaar is, een richtlijn vast te stellen waarin de verkoop van cosmetische produkten die meer dan 1 promille psoraleen bevatten verboden wordt en waarin een strenge regeling ter zake wordt getroffen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(11 juli 1995)

De Commissie kan de geachte Afgevaardigde mededelen dat zij een ontwerpvoorstel heeft uitgewerkt voor een 18e richtlijn van de Commissie houdende de aanpassing van de bijlagen van de basisrichtlijn „kosmetische produkten” ⁽¹⁾ aan de technische vooruitgang. De tekst bevat onder andere een verbod op de toevoeging van meer dan 1 mg/kg furocumarinen in zonnebrand- en bruiningsmiddelen.

Alvorens deze projectmaatregelen voor te bereiden heeft de Commissie het Wetenschappelijk Comité voor cosmetologie geraadpleegd, dat zich unaniem heeft uitgesproken vóór een verbod op furocumarinen zoals geformuleerd in het ontwerp.

De vertegenwoordigers van de Lid-Staten, in het Comité voor de aanpassing aan de technische vooruitgang (CAPT) bijeen, hebben tijdens hun vergadering op 28 april 1995 eveneens vóór dit ontwerp gestemd. Het is nu aan de Commissie zich over het ontwerp voor een 18e richtlijn uit te spreken.

⁽¹⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1640/95
van Amedeo Amadeo (NI) en Spalato Belleré (NI)
aan de Commissie
(15 juni 1995)
(95/C 230/111)

Betreft: Preventie van aids en andere besmettelijke ziekten

In samenhang met het „voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een

communautair actieprogramma in verband met de preventie van aids en van bepaalde andere besmettelijke ziekten als onderdeel van het actiekader op het gebied van de volksgezondheid" (C 4-215/94) zou bijzondere aandacht moeten worden besteed aan het onderwerp „nieuwe infectieziekten" en aan het instellen van ad hoc-onderzoeken naar epidemieën, gezien het grensoverschrijdende karakter van vele reeds erkende infectieziekten en van andere infectieziekten die de kop op zouden kunnen steken.

Momenteel bestaat reeds een informele vorm van samenwerking tussen de Lid-Staten wanneer zich een noodtoestand op het gebied van de volksgezondheid voordoet (bijv. cholera in Apulië in oktober 1994).

Acht de Commissie het niet noodzakelijk om in het kader van genoemd programma een Europees „eerste hulp"-centrum op te richten om dergelijke situaties doeltreffender aan te kunnen pakken?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(11 juli 1995)

De Commissie zal de Raad in de nabije toekomst een mededeling betreffende de epidemiologische bewaking van overdraagbare ziekten overleggen, waarin de oprichting van een netwerk voor de uitvoering van een dergelijke bewaking in overweging zal worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1641/95

van Amedeo Amadeo (NI) en Spalato Belleré (NI)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 230/112)

Betreft: Preventie van aids en andere besmettelijke ziekten

Acht de Commissie het niet nodig, in verband met het „voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair actieprogramma in verband met de preventie van aids en van bepaalde andere besmettelijke ziekten als onderdeel van het actiekader op het gebied van de volksgezondheid" (C 4-215/94), om in het actieprogramma specifieke acties op de arbeidsplaats op te nemen die gericht zijn op informatie, preventie en bestrijding van discriminatie en om te voorzien in de nodige financiering?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(7 juli 1995)

In het kader van het voorstel voor een besluit van het Parlement en de Raad ⁽¹⁾ over de uitbreiding van de Europa

tegen Aids-programma's steunt de Commissie specifieke projecten betreffende de analyse, op communautair niveau en in samenwerking met de Lid-Staten, van discriminerende situaties in de Lid-Staten op het gebied van werkgelegenheid, verzekering, huisvesting, onderwijs en het stelsel van gezondheidszorg.

De Commissie stimuleert het onderzoek naar de tenuitvoerlegging in de Lid-Staten van de bepalingen tegen discriminatie die zijn vervat in de resolutie van de Raad en de ministers van Volksgezondheid van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, van 22 december 1989 ⁽²⁾ en naar de maatregelen die in de Lid-Staten ter voorkoming van discriminatie zijn genomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 413 def. (PB nr. C 333 van 29. 11. 1994).

⁽²⁾ PB nr. C 10 van 16. 1. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1651/95

van Alain Pompidou (UPE)

aan de Commissie

(1 juni 1995)

(95/C 230/113)

Betreft: Interne markt voor elektriciteit

In haar werkdocument van 22 maart 1995 over de interne markt voor elektriciteit heeft de Commissie iedere Lid-Staat het recht toegekend zijn elektriciteitsproductievermogen te plannen overeenkomstig zijn eigen hulpbronnen en behoeften, m.a.w. een energiebeleid te voeren dat is afgestemd op de nationale gegevens en belangen. Zo worden bijvoorbeeld van energieproducenten diensten van algemeen economisch belang verlangd. Maar anderzijds verbindt zij dermate strikte voorwaarden aan de toepassing van het stelsel van exclusieve afnemers, dat deze indruisen tegen de vrijheid van keuze welke zij eerder had toegestaan.

Kan de Commissie, gezien het voorafgaande, zeggen welke koers zij vaart? Zou de Commissie, zich beroepend op artikel 90, lid 3, van het Verdrag, unilateraal gemeenschappelijke regels kunnen vaststellen om de interne markt voor elektriciteit te reguleren, in welk geval vandaag duidelijk wordt dat de beraadslagingen die maandenlang in de Commissie onderzoek, technologische ontwikkeling en energie hebben plaatsgevonden, volkomen zinloos en nuteloos zijn geweest?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(23 juni 1995)

Het werkdocument van 22 maart is het antwoord van de Commissie op een verzoek van de Raad inzake het gelijktijdig bestaan van toegang voor derden en de benadering met een exclusieve afnemer op een zodanige wijze dat de

wederkerigheid wordt gewaarborgd. De Commissie heeft aangegeven hoe aan het wederkerigheids criterium, waarover de Raad overeenstemming heeft bereikt, kan worden voldaan.

De door de Commissie voorgestelde regeling brengt geen verandering in de aard van de aanpak met een exclusieve afnemer, aangezien planning op lange termijn als instrument om de levering veilig te stellen beschikbaar blijft. De exclusieve afnemer zal ook in staat zijn te voldoen aan alle andere verplichtingen met het oog op het algemeen belang, zoals de bescherming van het milieu. Daarbij moeten echter de door het Verdrag gestelde grenzen in acht worden genomen.

De verwezenlijking van de interne markt voor energie is een verplichting die door het Verdrag is opgelegd. De Commissie heeft besloten deze verplichting na te komen en de interne markt voor energie in onderling overleg op basis van artikel 100 A van het EG-Verdrag te verwezenlijken. Zij stelt in het werkdocument dat zij vastbesloten is alle bijdragen tot het zoeken naar een compromis in haar overwegingen te betrekken en in dit opzicht is het advies van het Parlement zeer nuttig geweest. Het overleg kan echter geen afbreuk doen aan de naleving door de Commissie van de bepalingen van het Verdrag, meer in het bijzonder de artikelen 30, 85, 86 en 90.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1654/95

van Wolfgang Nußbaumer (NI)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 230/114)

Betreft: Onderhandelingen over een multilaterale overeenkomst op het gebied van de investeringen — status van waarnemer voor China in het secretariaat van de WHO

Tijdens de zitting van de verantwoordelijke personen voor handelsaangelegenheden van de Europese Unie, de Verenigde Staten, Canada, Japan en Rusland (Canada) werd zes maanden na de afsluiting van de Uruguay-Ronde en de oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WHO) andermaal de collectieve wil bekrachtigd om deze overeenkomst onbeperkt door te voeren en om de nieuwe instelling te consolideren en de nog lopende onderhandelingen af te sluiten. De Canadese minister van Handel MacLaren sprak naar aanleiding van deze zitting zijn tevredenheid uit over de consensus voor het opnemen van ambitieuze onderhandelingen in de OESO over een multilaterale overeenkomst op het gebied van de investeringen en verklaarde dat de Europese Unie, Canada, de Verenigde Staten en Japan de OESO zullen verzoeken om tijdens deze onderhandelingen niet-leden om advies te vragen en hun de status van waarnemer in het WHO-secretariaat te verlenen.

Is de Commissie voornemens om China in het kader van de onderhandelingen over een multilaterale overeenkomst op het gebied van de investeringen de status van waarnemer in het WHO-secretariaat te verlenen?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(13 juli 1995)

China, dat zijn volledige medewerking heeft verleend aan de werkzaamheden in de Uruguay-Ronde en dat de Slotakte heeft ondertekend, bezit niet de formele status van waarnemer bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO). De Commissie moedigt China niettemin aan een daartoe strekkend verzoek in te dienen en de werkzaamheden van de Algemene Raad van de WTO en van de daaronder ressorterende instanties te volgen, met name wat de mogelijke nieuwe werkerterreinen, zoals dat van de investeringen, betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1655/95

van Wolfgang Nußbaumer (NI)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 230/115)

Betreft: Toetreding van China tot de WHO

Tijdens zijn reis naar China heeft de vice-voorzitter van de Commissie, Sir Leon Brittan, zowel met de Chinese autoriteiten alsook met vertegenwoordigers van het Volkscongres gesprekken gevoerd en heeft hij bovendien talrijke Europese industriëlen en investeerders ter plaatse ontmoet. In het kader van deze reis heeft Sir Leon Brittan bevestigd dat de Europese Unie de toetreding van de Volksrepubliek China tot de Wereldhandelsorganisatie (WHO) principieel ondersteunt. De discussies of China nu als industrieel land of als ontwikkelingsland moet worden opgenomen dient te worden afgesloten, aldus de heer Brittan. Volgens hem zou China in Genève concrete en nauwkeurig omschreven antwoorden moeten geven op de nog openstaande vraagstukken waardoor de onderhandelingen in december jongstleden mislukten maar die volgens de heer Brittan automatisch weer op gang zouden komen.

Is de Commissie voornemens China ook met de status van ontwikkelingsland als lid-staat van de WHO te aanvaarden?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(13 juli 1995)

De Gemeenschap heeft zich herhaaldelijk uitgesproken voor een snelle toetreding van China tot de Wereldhandelsorganisatie. Wat de aan dit land toe te kennen status betreft is de Commissie van mening dat, gezien de complexiteit van de Chinese economie en de uiteenlopende situaties waardoor deze wordt gekenmerkt, deze principiële vraag niet eenduidig kan worden beantwoord maar dat de verschillende hoofdstukken van de onderhandelingen afzonderlijk dienen te worden beoordeeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1690/95

van Petrus Cornelissen (PPE), Frits Castricum (PSE), Florus Wijsenbeek (ELDR), Nel van Dijk (V) en Leen van der Waal (EDN)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 230/116)

Betreft: Ontheffingen hoofdstuk II-toestellen

1. Kan de Commissie een overzicht verstrekken van de ontheffingen die tot nu toe zijn verleend voor het gebruik van hoofdstuk II-toestellen in het Europese luchtruim?

2. Deelt de Commissie de opvatting dat het gewenst is dat het gebruik van hoofdstuk II-toestellen zo veel mogelijk wordt beperkt?

3. Ziet de Commissie mogelijkheden om, gelet op de toenemende zorg voor het milieu en mede gelet op de technologische ontwikkelingen en de verwachte forse groei van het luchtverkeer, het gebruik van hoofdstuk II-toestellen verder te beperken c. q. te ontmoedigen dan vastgelegd in Richtlijn 92/14/EEG ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 76 van 23. 3. 1992, blz. 21.

**Antwoord van de heer Kinnoek
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

Richtlijn 92/14/EEG was er voornamelijk op gericht de geluidsemissies van vliegtuigen te beheersen, zo niet te beperken. De richtlijn werd op 1 april 1995 van kracht. De gefaseerde uitbanning van hoofdstuk II-toestellen moet in 2002 zijn voltooid.

In de bijlage van de richtlijn is een lijst van vliegtuigen opgenomen die in aanmerking komen voor een ontheffing van de verplichting tot het staken van de exploitatie uit hoofde van artikel 3 van de richtlijn. Deze ontheffingen waren speciaal toegestaan voor ontwikkelingslanden die in grote economische moeilijkheden zouden komen te verkeren indien zij gedwongen waren geleidelijk hun luchtvaart geheel of gedeeltelijk buiten bedrijf te stellen.

De Commissie streeft ernaar het gebruik van dergelijke vliegtuigen zo veel mogelijk te beperken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1698/95

van Christiane Taubira-Delannon (ARE)

aan de Commissie

(15 juni 1995)

(95/C 230/117)

Betreft: Evaluatie van de resultaten van de speciale paritairgroep drugs voor de economie van de overzeese departementen

De douanevoordelen die de Gemeenschap in 1991 toegekend heeft aan de landen van het Andes-pact en Venezuela om ze te steunen in hun strijd tegen drugs, vormen een zware belasting voor vergelijkbare en concurrerende visserij- en landbouwproducten van de Franse overzeese departementen.

Denkt de Commissie aan te dringen op een onderzoek naar de effecten van de douanemaatregel op de kwetsbare economie van die uiterste randgebieden van de Unie, die in hetzelfde geografisch gebied als de bevoordeelde landen liggen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(13 juli 1995)

De speciale regeling die aan de landen van het Andes-pact in het kader van het stelsel van algemene tariefpreferenties (SAP) van de Gemeenschap is toegekend, is vastgesteld na een grondig onderzoek van de mogelijke gevolgen voor de andere begunstigen en de overzeese departementen. Er zij op gewezen dat wanneer tijdens de bespreking van het stelsel in de Raad moeilijkheden werden geconstateerd ten aanzien van bepaalde producten (garnalen) uit een overzees departement, de Commissie daarop attent is gemaakt door de nationale autoriteiten en de lokale verkozenen. De Raad heeft hiermee terdege rekening gehouden, aangezien in het SAP voor 1995 de aan de Andes-landen toegestane speciale preferentiële tariefregeling voor de bedoelde producten is ingetrokken.

De Commissie is op dit ogenblik van oordeel dat zij over voldoende gegevens beschikt. Een speciale, op de Franse overzeese departementen betrekking hebbende studie is volgens haar niet nodig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1709/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE)

aan de Commissie

(21 juni 1995)

(95/C 230/118)

Betreft: Structurele steun voor Cantabrië

De regionale pers van Cantabrië (Spanje) heeft op 12 mei 1995 verklaringen gepubliceerd van de heer Oreja, lid van

de Commissie, waarin deze bevestigt persoonlijk de Raad te zullen verzoeken om de buitengewone en abnormale situatie die Cantabrië doormaakt te herzien en die heeft geleid tot het terugbetalen van fondsen uit doelstelling 2 om op grond hiervan de financiering van doelstelling 1 te kunnen hervatten.

Kan de Commissie, met het oog op de verordeningen ten aanzien van de Structuurfondsen en de gebruikelijke praktijken mededelen:

1. op basis van welke beginselen een commissaris uitspraken kan doen dat het verlies van steun in een regio zal worden herzien omdat de cofinanciering van de Europese Unie niet tijdig genoeg werd geïnvesteerd;
2. op welke juridische basis de heer Oreja het betreffende voorstel fundeert?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(28 juli 1995)

De Commissie herinnert eraan dat het niet haar gewoonte is ten aanzien van artikelen in de pers een standpunt in te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1727/95

van Freddy Blak (PSE)

aan de Commissie

(7 juni 1995)

(95/C 230/119)

Betreft: Statuut van het personeel van de Europese Gemeenschappen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag E-896/95 ⁽¹⁾ deelt de heer Liikanen mede dat een „geregistreerd partnerschap” in het kader van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschap niet gelijkgesteld is met een huwelijk.

In zijn antwoord op mijn mondelinge opmerkingen tijdens de behandeling van document COM(94) 601 ⁽²⁾ op 18 mei 1995 deelde de heer Papoutsis mede dat hij wilde voorstellen dat de heer Liikanen nagaat of voor dit vraagstuk een oplossing kan worden gevonden.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag E-897/95 ⁽³⁾ deelt de heer Flynn mede dat het geregistreerd partnerschap zal worden behandeld door het panel op hoog niveau dat tot taak heeft voorstellen in te dienen ter verwijdering van de laatste belemmeringen voor het vrij verkeer van personen in de Gemeenschap.

Het standpunt van de Commissie is dus nogal onduidelijk. Zij wil dolgraag de burgers van de Unie gelijk behandelen en zorgen voor vrij verkeer van personen, met uitzondering van haar eigen personeel.

Kan de Commissie derhalve mededelen wanneer zij voornemens is haar gehuwde personeelsleden gelijk te stellen met de personeelsleden die in een geregistreerd partnerschap leven, gezien het feit dat er geen enkele zakelijke overweging is die pleit voor deze discriminatie?

⁽¹⁾ PB nr. C 190 van 24. 7. 1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB nr. C 382 van 31. 12. 1994, blz. 3.

⁽³⁾ PB nr. C 196 van 31. 7. 1995, blz. 55.

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(3 juli 1995)

De Commissie betreurt dat er bij het geachte Parlementslid de indruk is ontstaan dat er niet voldoende duidelijkheid zou zijn in de antwoorden die zij heeft verstrekt betreffende het vraagstuk van het geregistreerde partnerschap.

In dit verband is het Statuut van de ambtenaren en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden duidelijk: zij kennen alleen rechten toe aan echtgenoten van ambtenaren. De Commissie is er zich echter van bewust dat het om een belangrijk en evoluerend vraagstuk gaat dat bijzondere aandacht verdient. Daarom heeft zij besloten om de situatie in haar geheel aan een hernieuwd onderzoek te onderwerpen teneinde ter zake een standpunt te bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1741/95

van Frode Kristoffersen (PPE)

aan de Commissie

(8 juni 1995)

(95/C 230/120)

Betreft: Steun van de Commissie voor de humanitaire acties in Bosnië-Herzegovina

De Deense minister van Buitenlandse Zaken heeft er onlangs op gewezen hoe belangrijk het is dat de Europese Unie de grootschalige transporten van humanitaire noodhulp aan de slachtoffers van de oorlogshandelingen in Bosnië-Herzegovina voortzet, met name nu de situatie in de Republiek de laatste tijd dramatisch verslechtert.

De Deense organisatie voor vluchtelingen hulp zal binnenkort haar vrachtwagens met voedsel en geneesmiddelen voor de slachtoffers van de oorlog in Bosnië-Herzegovina stil moeten zetten als gevolg van de verlaging van de economische steun door ECHO, het bureau voor humanitaire noodhulp van de Commissie.

Kan de Commissie mededelen waarom deze steun is verminderd en welke maatregelen kunnen worden genomen om de aanvoer van Deense noodhulp zo snel mogelijk volledig te kunnen hervatten?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(5 juli 1995)

Het geachte Parlementslid klaagt over de verlaging van de economische steun van de Gemeenschap voor het vervoer per vrachtwagen van levens- en geneesmiddelen naar de slachtoffers van de oorlog in Bosnië-Herzegovina. Het is namelijk zo dat de vervoerlogistiek ten eerste veel te omvangrijk was en ten tweede in kosten varieerde van 54 ecu per ton voor het minst dure transport tot 304 ecu per ton voor het duurste transport. Deze logistiek kostte ongeveer 30 miljoen ecu per jaar.

Gezien de begrotingsbeperkingen heeft de Commissie, in overleg met de Lid-Statens, prioriteiten moeten vaststellen. Zij heeft besloten haar inspanning te richten op de programma's voor hygiëne, voeding en gezondheidszorg, en de steun voor de uitgedijde logistiek te laten vallen. Tevens verplichten de regels van financieel beheer de Commissie te zorgen voor de beste marktvoorwaarden. De kosten van de thans opgeheven vervoerlogistiek waren overdreven hoog in vergelijking met de concurrentie.

Volgens zijn eigen mededeling beschikt het Hoge Commissariaat voor vluchtelingen (HCR) over ruim voldoende vervoer capaciteit om in de huidige behoeften te voorzien. Deze vervoerlogistiek wordt nog steeds door de Gemeenschap gefinancierd via het HCR.

Momenteel is de Commissie niet van plan andere financieringen op te zetten voor het vervoer van humanitaire hulp naar Bosnië-Herzegovina. Desalniettemin zal zij haar humanitaire hulp in de regio binnen de grenzen van de beschikbare begrotingsmiddelen voortzetten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1750/95

**van Richard Howitt (PSE)
aan de Commissie**

(21 juni 1995)

(95/C 230/121)

Betreft: Russisch-joodse gevangene — Seymon Vladilenovitsch Livshits

De afdeling Southend van de Vereniging van joodse veteranen heeft mij benaderd over het geval van de Russisch-joodse gevangene, majoor Seymon Livshits. Majoor Livshits

werd in 1992 tot een gevangenisstraf van tien jaar veroordeeld, voor een gewapende overval en verkrachting.

Kan de Commissie mededelingen doen over de omstandigheden waaronder majoor Livshits werd gevangengenomen, zijn huidige gezondheidstoestand en de stappen die zijn of worden genomen bij de Russische regering?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(14 juli 1995)

De Commissie was niet op de hoogte van deze zaak, en heeft geen informatie over de omstandigheden waarin de heer Livshits gevangen wordt gehouden, of over zijn toestand op dit moment.

De Commissie zal echter via haar delegatie in Moskou nadere gegevens inwinnen en contact opnemen met het geachte Parlementslid wanneer zij nieuwe informatie heeft ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1786/95

**van Amedeo Amadeo
aan de Commissie**

(28 juni 1995)

(95/C 230/122)

Betreft: Lijst algemene preferenties

Het is importeurs van plastic overkomen dat zij in Milaan 11,9% en in Livorno 0% douanerechten moesten betalen door fouten in de classificering op de lijst van produkten die in januari is gepubliceerd in het kader van de invoering van een nieuw stelsel van algemene preferenties (SAP).

Sommige produkten zijn verkeerd geclassificeerd of komen helemaal niet voor op de lijst van niet-gevoelige produkten (waarvoor op grond van het SAP het nultarief geldt) zoals bijvoorbeeld plastic, kruid en explosieven, foto- en filmprodukten en allerlei chemische produkten.

De Commissie heeft verklaard dat zij een erratum met correcties zou publiceren.

Kan de Commissie:

1. onmiddellijk overgaan tot harmonisering omdat de gevolgen ernstig zijn voor importeurs die ten onrechte invoerrechten moeten betalen en die hun contract niet kunnen plannen;
2. garant staan voor terugbetaling van de douanerechten die de nationale overheden ten onrechte hebben geïnd?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(14 juli 1995)

De eerste versie van Verordening (EG) nr. 3281/94 van de Raad ter uitvoering van een vierjarenschema van algemene tariefpreferenties (1995 tot en met 1998) voor bepaalde industrieproducten van oorsprong uit de ontwikkelingslanden die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* werd bekendgemaakt⁽¹⁾ bevatte een aantal onjuistheden. Deze werden door middel van een corrigendum gerectificeerd⁽²⁾.

De bepalingen van de artikelen 235 tot en met 242 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad⁽³⁾ tot vaststelling van het communautair douanewetboek hebben betrekking op de gevallen waarin het bovenbedoelde corrigendum tot de vaststelling van een lagere douaneschuld leidt of tot de vaststelling dat er geen douaneschuld is. In dergelijke gevallen kunnen de teveel betaalde bedragen derhalve worden terugbetaald.

(1) PB nr. L 348 van 31. 12. 1994.

(2) PB nr. L 82 van 12. 4. 1995.

(3) PB nr. L 302 van 19. 10. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1811/95

van **Helena Torres Marques (PSE)**

aan de Commissie

(13 juni 1995)

(95/C 230/123)

Betreft: Toewijzing van ESF-kredieten aan Portugal in 1995

Volgens de Portugese Regering waren alle ESF-kredieten voor 1995 in maart al vastgesteld.

Is dit het gevolg van het feit dat de Portugese Regering een beleid voert waarbij zij zich bij de toewijzing van de kredieten baseert op grote projecten in plaats van steun te verlenen aan het MKB en aan de organisaties voor de lokale of plattelandsontwikkeling?

Kan de Commissie een lijst voorleggen waarop vermeld is wie in 1995 in Portugal van ESF-kredieten hebben geprofiteerd met de bijbehorende bedragen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(30 juni 1995)

Na de hervormingen van de Structuurfondsen in 1988 en 1993 vallen de goedkeuring en het beheer van de individuele, door het Europees Sociaal Fonds (ESF) gefinancierde projecten onder de bevoegdheden van de nationale autoriteiten.

Sindsdien voert de Commissie alleen besprekingen over steunvormen in de vorm van operationele programma's waarin de richtsnoeren en toepassingsmaatregelen zijn vastgelegd, en keurt deze goed.

De Commissie heeft de nationale autoriteiten reeds verzocht een lijst op te stellen van alle begunstigden van door het ESF in 1994 en 1995 gefinancierde acties. Zodra zij deze lijst ontvangen heeft, zal zij deze aan de geachte Afgevaardigde doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1832/95

van **Salvador Garriga Polledo (PPE)**

aan de Commissie

(28 juni 1995)

(95/C 230/124)

Betreft: Toetreding van nieuwe landen tot de EER

Wanneer wil de Commissie de nieuwe kandidaat-Lid-Staten van de Europese Unie aansporen om toe te treden tot de bestaande structuur van de Europese Economische Ruimte?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(14 juli 1995)

Overeenkomstig artikel 128 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) kan elke Europese Staat die lid is van of toetreedt tot de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA), vragen partij te worden bij de EER-Overeenkomst. Elke geïnteresseerde Staat zou daarom in eerste instantie tot de EVA moeten toetreden. Over de voorwaarden voor deelname aan de EER moet vervolgens worden onderhandeld tussen de overeenkomstsluitende partijen en de Staat die de aanvraag doet en deze voorwaarden moeten door alle betrokkenen worden bekrachtigd of goedgekeurd overeenkomstig hun grondwettelijke vereisten. Het initiatief voor een dergelijke demarche moet van de kandidaat-Lid-Staat uitgaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1922/95

van **Christof Tannert (PSE)**

aan de Commissie

(23 juni 1995)

(95/C 230/125)

Betreft: Het recht op dienstweigering en vervangende burgerdienst in Frankrijk en de dienstweigeraars Alain Cazaux en Pierre Serres

Hoewel de Franse Staat het recht op dienstweigering erkent, worden elk jaar nog altijd ca. 700 dienstweigeraars door de rechter tot gevangenisstraffen veroordeeld.

Op 21 juni 1995 moeten Alain Cazaux en Pierre Serres voorkomen omdat zij weigeren de vervangende burgerdienst te vervullen die in Frankrijk twee maal zo lang is (20 maanden i.p.v. 10 maanden).

Dit is in flagrante tegenspraak met de resoluties van het Europees Parlement betreffende dienstweigering, zoals de resolutie Bandres/Bindi van 1994, waarin wordt verlangd dat de vervangende burgerdienst net zo lang duurt als de militaire dienst.

Ook in strijd met resoluties van het Europees Parlement (Macchiocchi van 1983 en Schmidbauer van 1989) kan men in Frankrijk slechts tot uiterlijk 15 dagen voor de datum van opkomst dienst weigeren.

Amnesty International heeft om deze redenen beide vorenvermelde weigeraars „prisoners of conscience” genoemd.

Is de Commissie op de hoogte van de gevallen van beide genoemde dienstweigeraars? Hoe beoordeelt de Commissie de daarin gevoerde procedure? Wat is de Commissie voornemens te doen om ervoor te zorgen dat Frankrijk als Lid-Staat van de Europese Unie de resoluties van het Parlement naleeft en een vervangende burgerdienst zonder strafkarakter invoert?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(14 juli 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag 2262/94 van de heer Papayannakis ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 55 van 6. 3. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1942/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(6 juli 1995)

(95/C 230/126)

Betreft: Projecten op milieugebied in Spanje, gefinancierd in het kader van het Cohesie-financieringsinstrument en het Cohesiefonds

Zou de Commissie mij een lijst kunnen toesturen van de projecten op milieugebied ten behoeve van verschillende

rivieren, met name Douro, Taag en Guadiana, die in Spanje zijn uitgevoerd en waarvoor middelen uit het Cohesie-financieringsinstrument en het Cohesiefonds beschikbaar zijn gesteld (met vermelding van het communautaire aandeel, de totale kosten van het project en de datum waarop de Commissie haar besluit heeft genomen)?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(27 juli 1995)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2026/95

van Klaus Rehder (PSE)

aan de Commissie

(12 juli 1995)

(95/C 230/127)

Betreft: Burgerdienst in de Europese Unie

Welke regels gelden in de diverse Lid-Staten van de Europese Unie ter zake van de „burgerdienst” die de militaire dienstplicht kan vervangen?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(28 juli 1995)

Het onderwerp van de vraag valt niet onder de bevoegdheid van de Commissie (die tot haar spijt dan ook niet over de verlangde informatie beschikt).